

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Sacramentalis Scholasticæ Et Moralis Pars ...

Ad Mentem Doctoris Subtilis Ioannis Duns Scoti D. Augustino conformen

In quo tractatur de Ministro Sacramento Pœnitentiæ. Item de Sacramentis
Extrema Unctionis, & Ordinis

Bosco, Jean a

Lovanii, 1672

Index Rervm Præcipvarvm, Quæ in hac Quarta Parte continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73429)

INDEX

RERVM PRÆCIPVARVM,

Quæ in hac Quarta Parte continentur.

A

ABBAS. ABBATISSA.

Abbates possunt eligere Confessarium, secus
Abbatissæ. pag. 38. n. 173
Abbas qui petit 3. benedictionem ab Episcopo, habetur pro benedictio, si eam sibi neget, p. 143. n. 204
Dignitas Abbatialis potest auferri ab Ecclesia, p. 165. n. 37
Abbatibus possunt conferre minores Ordines suis Religiosis, p. 577. n. 95
Statutum 7. Synodi, quod concedit Abbatibus benedictis conferre Lecturatum, ibid. n. 96
Idem possunt non benedicti, si benedictio sine causa differatur, ibid. n. 97
Eadem est ratio aliorum Ordinum, ut ostenditur ex cap. 1. de Ordin. ibid. n. 98
Abbatibus possunt conferre minores Ordines supponit Concil. Trident. p. 578. n. 99
Privilegium Gregor. 9. quo id conceditur. Item Julii 2. ibid. n. 100.
Privilegium Innocentii 8. quo datur potestas conferendi etiam Diaconatum & Subdiaconatum, ibid. n. 101
An laici conferre de hoc Privilegio. p. 580. n. 106
Privilegium hoc facit rem dubiam. ibid. n. 109
Privilegium Leonis 10. conferendi minores Ordines, ibid. n. 107
Quid possit responderi ad illud Privilegium, ibid. n. 108
An pro ordinandis Regularibus, Abbatibus indigeant consensu Episcopi, p. 609. n. 254
An per Trident. fuerit revocatum jus commune, ibid. n. 255
Abbatissa in Concilio Calced. cap. 15. vocatur Diaconissa, p. 615. n. 24

Vide Intersitium.

ABORTUS.

Procuratio abortus est casus jure scripto reservatus Episcopo, p. 166. n. 66

ABSOLVERE. ABSOLUTIO.

Absolutio activa non convenit omnibus hominibus. p. 3. n. 10
Non est nudum ministerium vel annuntiandi Evangelium, vel declarandi esse remissa peccata, p. 4. n. 11
Est actus judicialis, ibid.
Nullo casu non Sacerdos potest absolvere sacramentaliter, pag. 5. n. 17
Solvitur obiectio ex D. Cyrano, ibid. n. 18
Soli Sacerdoti data est à Christo potestas absolvendi, p. 7 n. 29
Potestas absolvendi & consecrandi sunt distinctæ, ibid.
Potestas examinandi & absolvendi possent per Deum separari ab invicem, p. 9. n. 35
An valeat Absolutio data sine sufficienti scientia, pag. 12. n. 50
Sententia affirmans est probabilis, ibid. n. 51
Obiectio solvitur, p. 13. n. 52
Mali Sacerdotes validè absolvunt, ibid. n. 53

An peccata dubia directè absolvantur, p. 14. n. 58
Valeat Absolutio nullâ impositâ satisfactione, ibid. n. 61
Cognitio Contritionis non est necessaria ad validam Absolutionem, p. 15. n. 62
Neque cognitio validæ Confessionis, ibid.
Potestas absolvendi à peccatis principaliter est à Deo, p. 22. n. 36
Potestas absolvendi est jurisdictionis quasi coercitivæ, ibid. n. 97

Sicut dispensatio ita Absolutio exerceri potest extra territorium, sed non nisi in subditum, p. 45. n. 203
An Absolutio censuræ perenda sit à Superiore loci, in quo crimen commissum fuit, p. 45. n. 206
Absolutio sacramentalis non competit judici loci, in quo commissum fuit crimen, p. 46. n. 208
Ad validam Absolutionem venialium requiritur jurisdictionis, p. 57. n. 48

Sententia Vasquez, excommunicatum validè absolvere à venialibus, ibid.
An Absolutio peccati mortalis ante confessi sit conditionata, ibid. n. 50

Non repugnat Pontificem dare potestatem absolvendi peccatum mortale prius confessum, & non aliter, ibid. n. 51
An tali casu foret Absolutio conditionata, p. 58. n. 52 & seq.

Ostenditur contradictio in eo quod dicitur licentia absolvendi, etiam si peccata prius remissa non fuissent, sub conditione, si prius remissa fuerint, ibid. n. 54
Tali casu Absolutio non remittit peccata, que antea non fuerunt remissa, ibid. n. 55

Reconciliatio aliquando distinguitur ab Absolutione sacramentali, p. 66. n. 95

Aliqui docent, inferiores Sacerdotes posse absolvere infirmum periclitantem à casibus Episcopo reservatis absque speciali licentia, ibid. n. 98

An sit illicitum absolvere à mortalibus & venialibus, quando jurisdictionis absolvendi à mortalibus tantum est probabilis, p. 76. n. 140. & seq.

An sit possibile absolvere etiam in articulo mortis, p. 77. n. 144. & seq.

An extra articulum mortis liceat absolvere ab excommunicatione cum jurisdictione probabilis, ibid. n. 147

Vel excommunicatio non impedit effectum Absolutionis, vel Ecclesia tunc confert jurisdictionem, ibid. n. 148

Potest aliquis validè absolvi à censuris, tamen in validè absolvari à peccatis, p. 207. n. 91

Potest quis virtute jubilei vel Bullæ Cruciatæ absolvi à censuris extra Confessionem, ibid. n. 92

Differentia inter absolvi definitivè & ab instantia, p. 219. n. 154

Vide Articulus mortis.

ACOLYTHUS. ACOLYTHATUS.

Vide Ordinum numerus. Ordinationis materia & forma, Ordinum singularum officia.

ÆTAS ORDINANDORUM.

Vide Ordinandum ætas.

AFFINITAS.

Impedimentum affinitatis ex fornicatione restrinxit Trident. ad 2. gradum, p. 394. n. 226

ALIE.

INDEX RERUM.

ALIENARE. ALIENATIO.

Vide Ordinandum titulus sustentationis. ANNUS.

Vide Ordinandum etas.

APOSTOLUS. APOSTOLATUS.

Unus Apostolus non poterat limitare potestatem alterius, sicut Pontifex limitat potestatem inferiorum Sacerdotum, p. 21. n. 73. Aliqui Apostoli habuerunt determinatas Sedes Episcopales per determinationem humanam, p. 27. n. 117. Apostoli designati sunt a Christo, p. 28. n. 120. An Ap. Petrus in ultima Cena fuerit data sola potestas consecrandi, p. 502. n. 131. Probatur Apostolos habuisse potestatem conicrandi sine potestate absolvendi, ibid. n. 133. Apostolis Joan. 20. non est data simplex iurisdictione, p. 505. n. 142. Obiectio ex Act. 1. solvitur, ibid. n. 143. & seq. Apostoli non erant Sacerdotes, quando Marc. 6. ungebant, ibid. n. 145. Quare David vocet Apostolatam Episcopatum, ibid. Omnes Apostoli fuerunt immediatè a Christo ordinati Episcopi, p. 569. n. 55. Apostoli soli ordinarunt aliquando Episcopos, p. 575. n. 85.

APPROBATIO.

Approbatio Concilii Antiocheni in Trullo, p. 582. n. 118. Vide Penit. Sacramenti Ministr. approbatio.

AQUA.

Aqua simpliciter dicta denotat aquam naturalem, p. 407. n. 40.

ARCHIDIACONUS.

Quare Archidiaconus solitus fuerit tradere instrumenta in Ordinatione Acolythi, p. 527. n. 32. Quare Concil. Carthagenense committat traditionem aliquorum instrumentorum Archidiacono, p. 491. n. 78.

ARCHIEPISCOPUS.

An inter subditos Archiepiscopi veniant subditi Suffraganeorum, p. 29. n. 129. Archiepiscopi quæ tales non habent iurisdictionem universalem in Episcopatus Suffraganeorum, ibid. n. 130. Potestas Archiepiscopi absolvendi tempore visitationis est Ordinaria, p. 30. n. 131. Ad consecrationem Archiepiscopi sufficientes tres Episcopi, p. 570. n. 60. Dignitas Archiepiscopalis potest auferri ab Ecclesia, p. 565. n. 37. An Archiepiscopus possit dare Dimissorias subditis Suffraganeorum, p. 598. n. 199.

ARTICULUS MORTIS.

An articulus mortis, in quo quilibet Sacerdos potest absolvere ab omnibus peccatis, debeat distingui à periculo mortis, p. 58. n. 56. Expenduntur iura, quæ videntur probare partem negativam, p. 59. n. 57. An sit periculum mortis, quando quis inchoat periculolam navigationem, ibid. n. 58. Quid dicendum de eo qui pugnam incipit, ibid. n. 59. & seq. Ubi Ecclesia concedat cuilibet Sacerdoti potestatem absolvendi in articulo mortis, ibid. n. 61. Quare ad omnes casus reservatos addatur illa particula: Præterquam in articulo mortis, p. 62. n. 73. Cur magis potestas baptizandi sit immediatè juris divini, quam iurisdictione absolvendi in articulo mortis, ibid. n. 76. Utrum in articulo mortis omnes habeant æqualem potestatem absolvendi, p. 63. n. 78. Sententia affirmans probatur ex Trident. ibid. Voluit Trident. succurrere etiam libertati conscientie, ibid. n. 79. An omnes Sacerdotes possint in articulo mortis absolvere in præsentia Ordinarii à reservatis, secus à non reservatis, ibid. n. 80. & seq. Probabile est posse absolvere ab omnibus, p. 64. n. 82. Oppositum probatur ex Concil. Trident. & ex cap. Eos qui, de Sententia excom. in 6. ibid. n. 83. Sacerdos in articulo mortis potest absolvere à censura etiam

in præsentia Ordinarii pro foro interno tunc, n. 89. Quare potius sit data potestas absolvendi in articulo mortis pro foro interno, quam ex tunc. Quare fuerit antiqua Ecclesie consuetudo absolvendi in articulo mortis, cujus meminit Trident. sess. 14. c. 1. ibid. n. 100. Quis in articulo mortis dicatur simplex Sacerdos in articulo ad absolvendum, p. 63. n. 81. Ordinarius præsens in articulo mortis, qui absente verè, censetur absens, p. 63. n. 82. Censetur Ordinarius præsens, quando dicitur quædam ibid. Ordo servandus in articulo mortis, quando Ordinarius eius delegatus absens, ex Sanchio, p. 63. n. 83. Non placet Lugoni tamquam nimis servoluto, quod putat quemlibet indifferenter posse absolvere in articulo mortis, p. 63. n. 84. Opinio Auctoris, p. 63. n. 85. Responsio Dicitilloni ad quoddam argumentum Lugoni, ibid. n. 107. Quid doceat Lugo, p. 64. n. 86. Penitens in articulo mortis, potest eligere Sacramentum vel simplicem Sacerdotem, p. 64. n. 87. Utrum simplex Sacerdos, qui cepit præter Confessionem articulo mortis, superveniente Ordinatione mutare abrumperet, ibid. n. 88. Quid si sit hæreticus aut excommunicatus, p. 64. n. 89. An confessus in articulo mortis teneat peccata absolveri fieri legitimo Confessario jam penitentem, p. 64. n. 90. An in eodem casu teneat Superiori penitentem confiteri quod peccatum veniale, p. 64. n. 91. Vide Refractorum absolutio.

B.

BAPTISMUS.

Non solus Sacerdos est minister Baptismi, p. 41. n. 42. Valet Baptismus collatus cum errore opinionis in materia, p. 41. n. 43. Cur non sufficiat ad cognitionem materiae Baptismi invalidus, p. 41. n. 44. Per homines potest mutari materia Baptismi, p. 41. n. 45. Ad validam iurisdictionem Ordinum præterceptione Baptismi, p. 61. n. 2. Vide Ordinationis sollicitudo.

BENEFICIUM.

Beneficium semel ritè collatum non potest postea auferri, p. 100. n. 101. Vide Ordinationis Ministr. Ordinandum in præsentia. BENEFICIUM PAROCHIALE. Prælati regularis non est Beneficium parochiale. Ad Beneficium parochiale non sufficit causa quædam animarum, p. 100. n. 102. An ad audiendas Confessiones sufficiat Beneficium parochiale, p. 100. n. 103. Non est absurdum, quod cessante Beneficio parochiale potestas absolvendi, p. 100. n. 104.

BULLA.

An bulla Gregorii 13. In tanta, fuerit promulgata, n. 164. Promulgatio Bullæ Pii 5. Romani Pontificis, p. 101. n. 105. Publicatio Bullæ Gregorii 13. In tanta, p. 101. n. 106. An Bulla Pii 5. Etsi Mendicantium, sit revocata per Bullam In tanta, p. 101. n. 107. An per Bullam: Ex benignis, Gregorius 13. revocavit Bullam: In tanta, p. 101. n. 108. Bulla: In tanta, non revocat Decreta Pii 5. quæ contraria Concil. Trident. p. 101. n. 109. Quare Pius 5. Bulla: Etsi Mendicantium, interpretatur de Regularibus, p. 101. n. 110. Bulla Pii 5. Romani Pontificis, redacta fuit ad revocandum veteris, & Concil. Trident. per Bullam: In tanta, n. 190.

INDEX RERUM.

BULLA COENÆ.

An privilegia Mendicantium, concedentia casus contentos in Bulla Coenæ, revocentur per ipsam Bullam Coenæ, p. 247. n. 278. & seq.
Vide *Mendicantes*.

BULLA CRUCIATÆ.

Per Bullam Cruciatæ non suspenduntur facultates Mendicantium reservandi casus, p. 233. n. 303
Vide *Mendicantes*.

C

CALVINUS.

Vide *Ordinibus annexa Continentia*.

CANTOR

Officium Cantoris non est propriè dictus Ordo, p. 486. n. 52
Quare Cantores enumerentur inter Minores Ordines, p. 491 n. 79.

CAPITULUM.

Sede vacante Capitulum confirmat & infirmat electiones pag. 112. n. 109.
Facultas renitendi interdicta transit ad Capitulum Sede vacante, p. 660. n. 264.
Vide *Dimissoria*.

CARDINALIS. CARDINALATUS.

An Cardinales possint eligere Confessarium, p. 33. n. 147
Instituto Congregationis Cardinalium valde utilis est, p. 114 n. 74.

Cardinalatus non est verus Ordo, p. 518. n. 212
An à Christo institutus? Multi affirmant, & probant ex veteri lege Num. 11. & Deuter. 17. ibid. n. 213

Quas scripturas Innoc. 3. cap. 13. Qui filii &c. applicat Summo Pontifici & Coetui Cardinalium, ibid. n. 214
Uti etiam Sixtus 5. Bulla 50. p. 519. n. 215

Aliqui dicunt Christum creasse Cardinales, Luc. 10. ibid. n. 216.

Alii in ipso Collegio Apostolorum, ibid.
Cardinalatus, qui de facto est, non est à Christo institutus, ibid. n. 217

Nomen Cardinalis ab initio Ecclesiæ non fuit usitatum, ex Eugenio 4. ibid. n. 218

Quando fuerit impositum, ex eodem Pontifice, ibid. n. 219
Quomodo intelligendus Sixtus 5. ex Averlæ & Herincx, p. 520. n. 220

Judicium Auctoritatis, ibid. n. 221
Collegium Cardinalium institutum est ad exemplum Christi, ibid. n. 222

Probatum Cardinalatum non esse Ordinem propriè dictum, ibid. n. 223

CAUTIO.

Duplex Cautio exigi debet ab eo qui extraordinariè absolvitur à reservatis, p. 236. n. 235
Quid Cautiois nomine intelligatur in Bulla Coenæ, ibid. n. 236

In quo casu sit necessaria Cautio de satisfaciendo, p. 237 eod. num.

CENSURA.

Censura potest tolli solâ auctoritate iudicis absolutis, p. 208. n. 97

Quando Superior absolvit generaliter à Censuris, nulla manet, ibid.

Censuræ oblitæ directè tolluntur per Absolutionem generalem, p. 212. n. 116
A Censura excusat ignorantia solius censuræ, pag. 170. n. 84

CHARACTER.

Vide *Ordinationis effectus*.

CHARITAS.

Charitas non est necessarium fundamentum Ecclesiasticæ jurisdictionis, p. 60. n. 64

Est tamen necessaria, ut quis convenienter fungatur suo munere, ibid.
Nullo casu silere Confessionem est contra Charitatem, p. 347. n. 222

CHOREPISCOPI S.

Qui olim vocati fuerunt Chorepiscopi, p. 570. n. 62
An Ordinatio Chorepiscoporum fuerit irrita, p. 571. n. 64

Verisimile est aliquos Chorepiscopos fuisse Ordinatione veros Episcopos, ibid. n. 65

Obiectio & aliquorum responsio, ibid. n. 66
Videtur Chorepiscopos potuisse ordinare Sacerdotes ex Concil. Ancyrano juxta 3. translationem, secus juxta primam & secundam, p. 580. n. 111

Quid in illo Concilio fuerit prohibitum Chorepiscopis, p. 581. n. 112
An id etiam rectè probetur ex Concilio Antiochen. ibid. n. 113

Videtur Vasquezio quod sic, ibid.
Prima & secunda responsio, ibid. n. 114

Tertia responsio: Chorepiscopos de quibus loquitur ibi Concilium, fuisse veros Episcopos, ibid. n. 115

Contrarium videtur supponere Damascus, ibid. n. 116
An Chorepiscopi habuerint commissionem ordinandi Sacerdotes à Pontifice, p. 582. n. 117

Exponitur Can. Concil. Antioch. de Chorepiscopis, qui veri erant Episcopi, quibus prohibetur consecrare Diaconos vel Sacerdotes sine licentia Episcopi civitatis, ibid. n. 119. & seq.

Confirmatur hæc sententia ex Hiquero, ibid. n. 121
Triplex refutatio illius confirmationis, ibid. n. 122

CHRISMA.

Vide *Extra. Fuit, materia remota*.

CHRISTUS.

Christus non commisit claves regni Cælorum B. V. Mariae, p. 3. n. 8

Nequit ostendi, ubi Christus Laicis specialiter concesserit potestatem judicandi, p. 4. n. 14

Illa verba Christi Matth. 18. *quæcumque alligaveritis*, &c. tantum sunt promissiva, p. 27. n. 118

Quare potius Ordo Episcopalis, quam jurisdictionis datur immediate à Christo, p. 29. n. 126

Christus non defecit in necessariis, p. 63. n. 77
Verba Consecrationis significant completè Corpus & Sanguinem Christi, quamvis æquivoce, p. 175. n. 111

Christus quovis tempore providit servis suis de salutaribus remediis, p. 400. n. 3
Quæ Sacramenta Christus per se completa instituerit, p. 406 n. 38

Christus ordinavit Apostolos Sacerdotes in ultima Cæna Luc. 22. & ministris Penitentia Joan. 20. p. 477. n. 6. & seq.

Christus potuit instituire aliquod Sacramentum liberum, p. 469. n. 167

CIRCUMSTANTIA.

Circumstantiæ specialiter aggravantes quandoque non manifestandæ in Confessione, p. 346. n. 218

CLEMENS. CLEMENTINA.

Joannes 23. præcipit, ut omnes Clementinæ recipiantur, p. 142. n. 200

Concil. Trident. appellat Clementinam: *Dudam*, de Scriptura Legem, p. 143. eod. num.

Dicta Clementina est sententia quadam distinctiva, ibid. n. 201

Motus proprius Clementis 8. quo prohibet usum antiquorum Pontificalium & præcipit usum novi Pontificalis, p. 414. n. 82.

CLERICUS.

Clericus etiam volens non potest trahi ad tribunal Laicum, p. 317. n. 82

Dux præcipue obligationes Clericorum, sacris Ordinibus annexæ, recitandi horas Canonicas & observandi perpetuam continentiam, p. 665. n. 1

Ratio ob quam Clerici conjugati priventur Beneficiis Ecclesiasticis, ibid. n. 3

Sufficit Matrimonium ratum, secus invalidum, ibid.
An ipso facto sint privati Beneficiis? Videtur quod non, ibid. n. 4

Oppositum docet Gloss. cap. 1. de Cler. conjug. ibid. n. 5

X x x

Probatio

Probatio, quæ videtur esse petio principii, p. 666. n. 6
 Occurritur objectioni, ibid. n. 7
 Qualiter peccet Clericus qui suscipit minores Ordines sine animo perseverandi, ibid. n. 8
 Item animo fugiendi iudicium seculare, ibid. n. 9
 Clericus, qui ducit etiam unicam uxorem, & virginem, amittit reliqua privilegia, præter Canonis & fori quoad causas criminales, ibid. n. 10
 An Clericus minorum Ordinum debeat deferre Tonuram, aut vestes Clericales, ibid. n. 11
 An sit eadem ratio Clericorum majorum Ordinum, ibid. n. 12. & seq.
 Sixtus 5.º speciali constitutione præcepit Clericis delationem Tonuræ &c. p. 667. n. 14
 Declaratio hujus constitutionis, ibid. n. 15
 Ex quibus hic desumenda gravitas vel levitas materiæ, ibid. n. 16
 An Clericus peccet mortaliter, suscipiens Ordinem sacrum sine Tonura & Clericali veste, ibid.
 An nutrire comam post susceptos Ordines sit peccatum mortale, pag. 668. n. 18. & seq.
 Hanc rem esse gravem ostenditur ex Concil. Trident. ibid. n. 20
 Vide *Ordinandorum titulus sustentationis*,
 COGERE. p. 22. n. 97
 Nemo seipsum potest cogere. p. 22. n. 97
 COGNATIO.
 Ex Confessione etiam completa non oritur cognatio spiritalis propriè dicta, p. 323. n. 222
 An oriatur similis aliqua cognatio, ibid. n. 223
 Ipsa cognatio propriè dicta, non est impedimentum formaliter & propriè loquendo, ibid.
 Probatur posse oriri ex Confessione quasi cognationem, ibid. n. 224
 Interim non satis probatur, Ecclesiam talem cognationem statuisse, p. 324. n. 225
 Non apparet cur hodie magis peccent cognati spirituales ex Confessione, quam cognati in 5.º gradu, ibid. n. 227
 Rejicitur disparitas ab Aversa assignata, ibid. n. 228
 Responsio ad argumentum Aversæ, p. 325. n. 229
 Pontius existimat cognationem, ortam ex Confessione, consuetudine abolicam esse; & probat quatuor rationibus, ibid. n. 232
 Responsio Aversæ ad 4.º ibid. n. 234
 Nec una nec alia sententia potest efficaciter probari ex consuetudine, p. 326. n. 235
 Vide *Confessarius*.
 COLLATIO.
 Nihil accipiendum pro collatione Ordinum, p. 664. n. 286
 Ordinari possunt dare candelas, & ordinans eas accipere, ib.
 CONCIONATOR.
 Concionator tenetur publicè veritatem docere, licet timeatur scandalum alicujus privati, p. 366. n. 91
 CONFITERI. CONFESSIO.
 Quomodo intelligenda illa verba Apostoli Jac. *Confitemini ergo &c.* p. 3. n. 10
 Scotus explicat illa verba, de Confessione generalis, p. 4. n. 13
 An Confessio in necessitate debeat fieri Laico, ibid. n. 14
 An liceat confiteri Laico, ibid. n. 15
 Confessio non debet fieri Laico, ibid. n. 16
 Magister Sent. videtur sentire, in necessitate confitendum esse Laico, p. 6. n. 23
 Scotus docet nullam esse obligationem ex vi præcepti Divini; per accidens potest esse obligatio, ibid. n. 24
 Laico confitendum esse in necessitate, videtur probari ex Bulla quadam Mart. 5.º p. 7. n. 27
 Quid in illa Bulla definitur, ibid. n. 28
 Parvum onus est confiteri peccatum mortale in communi, p. 17. n. 74
 Quid si aliquis fecerit plurimas Confessiones & scit unam non fuisse validam, p. 18. n. 75
 Facultas simpliciter concessa ad audiendas Confessiones, non extenditur ad casus reservados, p. 54. n. 37

Sacerdos, tamen si non possit cogere ad Satisfactionem, potest tamen cogere ad Satisfactionem, p. 49
 In iudicio Confessionis perinde est an factus sit deponitenti, an verò Confessario.
 Non sit major gratia aut alia penitentia per unam confessionem, quam per aliam.
 Confessio incepta cum beneplacito delegatus, suspenditur ab illo beneplacito.
 In re dubia iudicandum est in favorem Confessionis, p. 45
 Ut Confessio sit Sacramentalis, sufficit aliquando illa prehensio, possibilis voluntatis absolventis, p. 282. n. 71
 Per Confessionem per interpretem impletur penitentia Christi, p. 280. n. 69
 Reprobatur praxis audiendi Confessiones plurimum penitentium simul, p. 281. n. 71
 Penitens habet jus ut suum statum aperiat in Confessione, p. 282. n. 71
 Penitens non dat licentiam confitendi extra Confessionem, sed in ipsa Confessione, p. 282. n. 71
 Penitens sollicitus ad turpia in Confessione non tenetur id tacere, p. 282. n. 71
 Bulla Gregorii 15.º contra sollicitates ad turpia in Confessione, p. 297. n. 138
 Triplaciter potest aliquis peccatum confessi, et esse peccatum carnale, ad quod assumitur Confessio, p. 214
 Peccatum carnale, ad quod assumitur Confessio, non est medium, contrahit inde malitiam heretici, p. 214
 Hæc malitia inveniri potest in peccato iniquitatis, quibuscumque,
 CONFESSARIUS.
 Confessarius ut valide absolvat, debet scire materiam, intentionem, & similia, p. 214
 Notitia generalis peccatorum non sufficit, ut Confessarius licitè ministrat Sacramentum Penitentiae, p. 214
 Confessarius debet scire dispositionem penitentis, quæ moraliter possibile est.
 Non requiritur tam exacta scientia in Confessione, quam in omnibus proliis casibus possit sciri, p. 214
 Sufficit quod sciat communia, p. 214
 Unus Confessarius debet plura scire, quam alius, p. 214
 Scientia penitentis potest supplere ignorantiam Confessarii, p. 214
 Quantum scientiam debeant habere Pastores, Confessarii, qui promiscuè omnes audiunt, p. 214
 Non requiritur, quod Confessarius de omni peccato iudicet, an sint peccata gravis, vel levia, p. 214
 Objectio solvitur, p. 214
 Graviter peccat Confessarius, qui sine peccato audit Confessiones, & Superior, qui eum approbat, p. 214
 An sit quoad hoc aliqua differentia inter Confessionem secularem & Religiosam, p. 214
 Excipitur casus necessitatis, p. 214
 Aliqui casus proponuntur, p. 214
 Quales debeant esse Confessarii ostenduntur ex Bulla Innocentii 8.º de Penit. & remissionis, p. 214
 Aliud est non percipi peccatum à Confessario, aliud discerni, p. 214
 In articulo mortis tenetur penitens credere Confessario, quando adhibet in specie & agillatim, p. 214
 Confessarius potest directè absolvere à peccato, quando adhibet in specie & agillatim, p. 214
 An peccata absoluta in necessitate abique differentia Confessarii, deinde sint confitenda Sacerdoti, p. 214
 Peccatum Confessarii non potest invalidare Confessionem, quando adhibet partes essentielles, p. 214
 Qui confitetur Confessario ignaro peccatum & materiam, aliter confitetur, quam si in genere confitetur peccasse, p. 214

INDEX RERUM.

- Duo casus, in quibus tenetur poenitens ad iteratam Confessionem ob imperitiam Confessarii, *ibid.* n. 63
 Tenetur poenitens facere quod in se est, ut Confessarius iuste iudicet, *ibid.*
 Confessio, quae fit Confessario dormienti vel plane distracto iteranda est, *ibid.* n. 69
 Quid si Confessarius intellexerit omnia peccata praeter unum, nescit autem quod illud sit, *ibid.*
 An debeat dicere: illo tempore solebam confiteri tales species peccatorum, p. 17. n. 70. & seq.
 Quando constat unum ex 10. vel 11. peccatis non esse perceptum a Confessario, secundum Lug. omnia & singula sunt iterato confitenda, *ibid.* n. 73
 Aliis videtur illud onus esse nimis grave, *ibid.* n. 74
 Potestas eligendi Confessarium absque licentia Superioris non potest consuetudine introduci, p. 35. n. 158
 Confessarius non incipit audire Confessionem ante obsecratam facultatem, nisi probabiliter speret eam obtinere ante Absolutionem, aut poenitens consentiat, p. 82. n. 172
 Confessarius approbatus ab Episcopo non potest absolvere Regulares, sine licentia Praelatorum, p. 193. n. 46
 An duo Regulares itinerantes, quorum neuter est Confessor Fratrum, possint se invicem absolvere, p. 197. n. 44
 An Confessarius debeat examinare poenitentem, qui praemisit diligens examen, si aliqua peccata praetermittat? Negat Medina, p. 354. n. 36
 Sed dupliciter Suarior, *ibid.* n. 37
 Probatur ex ipso opposita sententia, p. 355. n. 38
 Valquez probabiliter existimat sententiam Suarior, *ibid.* n. 39
 Contra Valquezium arguunt Lugo, & Dicastillo, *ibid.* n. 40
 Confessarius tanquam iudex causam, & tanquam medicus tenetur morbum investigare, *ibid.* n. 41
 Interrogatio Confessarii non debet esse molesta poenitenti, pag. 356. n. 42
 Quid faciendum cum rusticis & valde rudibus, *ibid.* n. 44
 Qualem diligentiam debeat adhibere Confessarius in examinando, *ibid.* n. 45
 Alii alius plus aut minus sunt examinandi, *ibid.* n. 46
 Abstinendum a curiosis & inutilibus interrogationibus, p. 357. eod. num.
 Quando Confessarius debeat interrogare poenitentem, an ad singula peccata, an verò in fine Confessionis, *ibid.* n. 47. & seq.
 An aliqua interrogationes sint praemittenda Confessionis, *ibid.* n. 49
 Quid interrogandum peracta Confessione, *ibid.*
 Non debet Confessor proponere omnes difficultates, quae in vitandis peccatis occurrere possunt, *ibid.* n. 50
 An Confessarius debeat primo interrogare poenitentem de casibus reservatis, p. 358. n. 51. & seq.
 An Confessor debeat interrogare tempus clausum ab ultima Confessione, *ibid.* n. 52
 An si poenitens interrogatus neget, se peccatum commisisse, debeat Confessor cum absolvere, *ibid.* n. 53
 Quid requiratur, ut confiteri Confessori poenitentem formaliter menti, negando delictum, *ibid.*
 An possit dari iusta causa negandi illud peccatum, *ibid.* n. 54
 Quid si Confessor noverit peccatum commissum, ex Confessione complicitis, *ibid.* n. 55
 Quid si nihilominus peccatum noverit, p. 359. n. 56
 Quomodo Confessor debeat tollere ignorantiam poenitentis, *ibid.*
 Confessarius non potest absolvere poenitentem, qui peccat mortaliter ex ignorantia culpabili ea permanente, p. 359. n. 57
 Quid si poenitens ignoret rudimenta fidei, *ibid.* n. 58
 Confessarius tenetur tollere conscientiam erroneam, quae aliquid putatur mortale, quod tale non est, *ibid.* n. 61
 Sed quid si malum putetur bonum, *ibid.*
 Tenetur monere, si est spes, quod monitio proderit, *ibid.* n. 62. & seq.
 Est privata persona non tenentur huiusmodi errorem tollere, eundem tenentur Confessarii, *ibid.* n. 64
- An reneatur Confessarius admonere ante Absolutionem, p. 361. n. 70
 Quid faciendum, si ex admonitione non speretur utilitas, p. 362. n. 71
 Non tenetur Confessarius auferre ignorantiam invincibilem, quando ex ablatione timentur gravissima mala, p. 363. n. 78. & seq.
 Quid si cognoscat Confessarius impedimentum Matrimonii, antequam sit contractum, *ibid.* n. 80
 Probatur ex cap. 6. de Consang. posse Confessarium dissimulare, p. 364. n. 81
 Eadem hic est ratio juris humani & divini & naturalis, *ibid.* n. 82
 Indifferens est quod illa ignorantia cedat vel non cedat in damnum tertii, *ibid.* n. 83
 An in tali casu Confessarius monere debeat conjuges, ut reddant debitum, p. 366. n. 95. & seq.
 Confessarius tali casu monendo non hortatur ad fornicationem, p. 367. n. 98
 An Confessarius debeat monere poenitentem, quando scandalum sequitur ex malitia, p. 364. n. 84. & seq.
 Quid si timentur ex ignorantia malum boni communis, p. 365. n. 86. & seq.
 Confessarius attendere debet non tam ad bonum publicum, quam privatum poenitentis, p. 366. n. 92
 Quid faciendum Confessario, quando conjuges dubii rogant, an Matrimonium sit validum, p. 367. n. 100
 Quid si solum habeant scriptulum, *ibid.* n. 101
 Duplex potest esse interrogatio poenitentis, p. 368. n. 102. & seq.
 Quam obligationem habeant Confessarii Principum & Iudicum, *ibid.* n. 106
 An incurrant irregularitatem si consulant occisionem Rei secundum leges iustitiae, p. 369. n. 109
 Negat Lugo post Valquezium, Turrianum & Dianam, *ibid.* n. 107.
 Hos sequitur etiam Dicastillo, *ibid.* n. 108
 Probatur ex definitione irregularitatis, *ibid.* n. 109
 Alia probatio ex cap. 18. de Sent. excom. in 6. *ibid.* n. 110
 Malum Rei, quod sequitur ex ablatione ignorantiae non semper excusat Confessorem, *ibid.* n. 111
 Quid si soli Confessario confiteri obligatio damandi Reum, pag. 370. n. 112.
 Aliquando tenetur Confessor ignorantiam iudicis auferre, aliquando non, *ibid.* n. 113
 Quid faciendum Confessario Rei, qui bona aut mala fide negat crimen, *ibid.* n. 114
 Quae obligatio Confessarii Principis, qui indignis confert beneficia, *ibid.* n. 115
 Quid si Principes laetent ignorantia invincibili, *ibid.* n. 116
 Confessarius delegatus potest nolle audire Confessionem, nisi poenitens amplectatur suam opinionem, secus Parochus, p. 371. n. 117
 Audita Confessione potest, & tenetur sequi opinionem veram probabilem poenitentis, *ibid.* n. 118. & seq.
 An Confessarius peccet mortaliter, si non absolvat, p. 372. n. 121
 Perez existimat nullum esse peccatum, si opinio Confessarii sit longe probabilior, *ibid.* n. 122
 Valquez Montepius & Salas putant, solum peccare venialiter Confessorem non proprium, *ibid.* n. 123
 Probatur Confessarium debere absolvere legitime dispositum, *ibid.* n. 124. & seq.
 Non est hic eadem ratio iudicis & Confessarii, p. 373. n. 128
 Quid faciendum si Confessor iudicet sententiam poenitentis non esse probabilem, *ibid.* n. 129. & seq.
 Confessarius non facile debet iudicare aliquam sententiam esse improbabilem, p. 374. n. 135
 Quid faciendum Confessario, si videat poenitentem culpabiliter putare probabile, quod revera est improbabile, *ibid.* n. 136
 Quid si inculpabiliter putet esse Probabile, p. 375. n. 137
 Confessarius qui invalide absolvit defectu jurisdictionis non potest accepta jurisdictione valide absolvere in absentia a peccatis, secus a censuris, *ibid.* n. 138
 Quis hic censetur abiens, *ibid.* n. 139

XXXXZ

An

INDEX RERUM.

An sufficiat ea presentia, quae sufficit ad primam Absolutionem, *ibid.*
 Differentia inter hunc poenitentem, & cum, qui amens jam absoluitur, *ibid. n. 140*
 An tali casu ad Absolutionem requiratur iterata Confessio, p. 376. n. 141
 Respondetur ad probationes pro parte affirmativa, *ibid. n. 142*
 Poenitens in casu proposito videtur habere voluntatem accipiendi Absolutionem, *ibid. & n. seq.*
 Unde colligatur poenitentem non habuisse intentionem determinatam ad hoc praecise tempus, *ibid. n. 144*
 Nisi obstat indispositio poenitentis, videtur Confessarius iterato posse eum absolvere, sine praevia admonitione, *ibid. n. 145*
 Navarrus putat Confessorem posse eum absolvere in absentia etiam a peccatis, p. 377. n. 146
 Sed hae sententia hodie non potest sustineri, *ibid. n. 147*
 An debeat admoneri poenitens de defectu commisso, *ibid. & n. seq.*
 Quid si Absolutio non fuerit invalida respectu omnium peccatorum, p. 378. n. 155
 Quid si fuerit invalida respectu omnium, *ibid. n. 156*
 Quid si Confessarius sciat postea poenitentem fuisse valide absolutum, *ibid. n. 157*
 Confessarius, qui culpabiliter invalide absolvit, magis obligatur, quam qui inculpabiliter, *ibid. & n. seq. Item pag. 380. n. 162*
 Confessarius, qui non admonuit poenitentem debet restitutionis, debet eum postea admonere, p. 383. n. 174. & seq.
 Ratio, qua aliqui probant Confessarium tacentem debere restituere, *ibid. n. 176*
 Responsio, *ibid. n. 177*
 Taciturnitas hic aliquando aequivalat doctrinae contrariae, Et an tunc Confessarius tacens teneatur ad restitutionem, *ibid. n. 178*
 Quando taciturnitas hic non aequivalat doctrinae contrariae, p. 384. n. 179
 Taciturnitas Confessarii saepe non est causa per se non restitutionis, *ibid. n. 182*
 Tunc excusatur a restitutione, secus ab admonitione, *ibid.*
 Quid si poenitens nullo modo moveatur ex taciturnitate Confessarii, p. 385. n. 184
 Quid si Confessarius susceperit non restitutionem debitam, aut restitutionem indebitam? Teneatur restituere, *ibid. n. 185*
 Confessarius satisfacit suae obligationi, si tempestive & efficaciter revocet suum consilium, p. 387. n. 194
 Casus in quo posset dubitari, an influat, *ibid.*
 Quid faciendum Confessario, qui erravit non satis examinando, *ibid. n. 197*
 Poenitentem communiter non esse monendum, docet Suarez & Fillucius, *ibid.*
 Oppositum tenet Fernandez, Medina, Vasquezus, p. 388. n. 198. & seq.
 Sententia Lugonis distinguit, *ibid. n. 200*
 Quando inculpabiliter non satis examinavit Confessor, minor causa sufficit ad eum excusandum, *ibid. n. 201*
 Confessarius non debet monere poenitentem, juxta Lugonem, quando pure omnifere commisit defectum, *ibid. n. 202*
 Solvitur obiectio, p. 389. n. 203
 Respondetur ad argumenta Arriagae contra Lugonem, *ibid. n. 204. & seq.*
 Forte est questio de nomine, utrum omissio in casu proposito sit causa, nec ne, p. 390. n. 208
 Nulla est poena jure communi imposita Confessario, qui peccat ministrando hoc Sacramentum, *ibid. n. 210*
 Bulla Coenae excommunicat Confessarium, qui praesumpserit absolvere a casibus in ea reservatis, *ibid.*
 An sit eadem ratio hic Sacerdotis veri & ficti, *ibid. n. 211*
 An Confessarius contrahat cognationem spirituales cum poenitente, p. 392. n. 216
 Sententia affirmans probatur ex decretis Pontificum, *ibid. n. 217*

Confirmatur ex communi estimatione & modo loquentium fidelium, *ibid. n. 218*
 Non requiritur continuatio Confessionum ad longum tempus, *ibid.*
 An sufficiat Confessio sine Absolutione, Probatur pars affirmativa, *ibid. n. 219. & seq.*
 Quare peccatum carnale Confessarii cum peccatore ad quibus Episcopis reservetur, *ibid. n. 220*
 Perinde est ad hoc peccatum sacrilegii sine Confessione utatur masculo, sive femina, *ibid. n. 221*
 An turpes tactus & pollutiones habeant eandem naturam quam copula, *ibid. n. 222. & seq.*
 An liceat peccatum commissum cum Confessario iterari, *ibid. n. 223. & seq.*
 Merito illud peccatum ab aliquibus Episcopis reservatur, p. 398. n. 248
 Joan. Sanchez est neget militiam specie absolutionis, mittit tamen circumstantiam notabiliter aggravantem, p. 396. n. 237. & seq.
 Vide Cognatio.

CONFIRMATIO.

Quare in forma Confirmationis exprimitur Christus, n. 18
 Ly Chrisimate salutis, non est essentialis forma Confirmationis, p. 403. n. 253
 Confirmatio est verum Sacramentum, est non tantum novam potestatem aliquid valide faciendi, p. 404. n. 254
 An peccet qui ordinatur ante praeviam Confirmationem, p. 612. n. 7.

CONJUX. CONJUGIUM.

Vide Confessarius, Episcopos, Ordines sacrae ministerii, CONSUETUDO.
 Quando consuetudo debet cedere veteri, p. 447. n. 267
 Per consuetudinem absolventi cum licentia Superiorum, quiritur iurisdiclio, p. 448. n. 268
 Consensus Principis proprie tribuit subditis iurisdictionem, non autem consuetudo, p. 449. n. 269
 Consuetudo est signum illius consensus, p. 450. n. 270
 Quid sit consuetudo, p. 451. n. 271
 Consuetudo est signum seu conditio, sine qua non potest voluntas Ordinarii, a qua essentialiter dependet iurisdiclio delegata, p. 452. n. 272
 Quomodo iurisdiclio spiritualis tam foretice, quam temporali acquiri possit consuetudine, p. 453. n. 273
 An Confirmationes invalidae possint introductae consuetudine, p. 454. n. 274
 Quae sit consuetudo rationalis, p. 455. n. 275
 Numquam in rigore loquendo acquiratur iurisdiclio mentalis consuetudine, p. 456. n. 276

CONTINENTIA.

Vide Ordines sacrae ministerii, CORRECTIO FRATERNITA.
 Non obligat correctio fraternitas quando non praesentatur datio, p. 461. n. 281
 Probatur ex D. Augustino, sed male, p. 462. n. 282
 Differentia aliqua quoad hoc inter praecipua, p. 463. n. 283
 affirmativa, p. 464. n. 284
 An sufficiat spes probabilis emendationis, p. 465. n. 285
 Corripendus est, si non sit periculum, quod non emendetur, p. 466. n. 286
 p. 363. n. 76
 Probatur ex D. Augustino, p. 467. n. 287
 Non valet in omnibus argumentum a corruptis ad ablationem ignorantiae, p. 468. n. 288
 Quid soleant attendere Superiores in suis correctionibus, *ibid. n. 89. & seq.*

D

DAMNUM.

Qui culpabiliter est causa alicujus damni temporali, quam qui inculpabiliter, p. 470. n. 290
 Causae privativae damni non debent restituere, nisi fuerint ex officio, p. 471. n. 291

INDEX RERUM.

Oppositum in aliquo casu docet Cajetanus, sed sine solido fundamento, *ibid.* n. 166. & seq.

DARE.

Aliquis potest quidpiam dare, quod ipse formaliter non habet, *ibid.* n. 58. n. 50

DECLARATIO CARDINALIUM.

Bulla quædam Urb. 8. circa declarationes Cardinalium, p. 113. n. 68.

Quid requiratur, ut declaratio Card. obliget in conscientia, *ibid.* n. 69. & seq.

Ut declaratio Card. obliget requiritur promulgatio juxta Bonacinam, p. 114. n. 74

Quid requiratur, ut declaratio Card. habeat vim legis *ibid.* n. 75.

Quid si declarationes sint sibi mutuo contrariæ *ibid.*

Ex quo colligatur, declarationem Card. factam esse consulto Pontifice, *ibid.* n. 76

Quid requiratur, ut declaratio Card. obliget, p. 134. n. 163

DELEGARE. DELEGATIO.

Quid sit delegare, p. 47. n. 8

Prælati potest sibi ipsi mediata delegare jurisdictionem, p. 48. n. 10

Cur Prælati non possit sibi ipsi immediate delegare jurisdictionem in toto Penitentia, sicut potest sibi ipsi dare licentiam aliquid accedendi, *ibid.* n. 11. & seq.

An delegare sibi ipsi jurisdictionem Sacramentalem sit peccati exempli, ac sapiens ambitionem, p. 49. n. 18.

Pontifex delegavit Religiosis Mendicantibus jurisdictionem, absolventi, ut probatur ex praxi & privilegiis juri communi insertis, p. 49. n. 19. & seq.

Ante notitiam delegationis non potest Sacerdos licite absolvere, p. 83. n. 176.

Requiri aliquam notitiam delegationis, probatur ex Auth. Quibus modis, p. 84. n. 179.

Delegatio jurisdictionis est concessio ejus, quod antea nunquam infuit, p. 85. n. 186

Non est mens delegantis jurisdictionem, ut prius actus possit fieri valide, quam licite, *ibid.* n. 188

Ad delegationem jurisdictionis requiritur signum sensibile, p. 86. n. 192.

An qui oblitus foret delegationis sibi factæ possit valide absolvere, *ibid.* n. 193

An delegatio semel facta sit perpetua, p. 87. n. 195

Delegatio potestatis absolventi solet fieri omnino gratis, *ibid.* n. 196.

Hæc delegatio fieri potest vel absolute, vel cum aliqua limitatione, ut ad beneplacitum concedentis, aut ad certum aliquod tempus, vel ad certum poenitentem, aut peccatum, *ibid.* n. 197.

Aliquando fit ipsi poenitenti, *ibid.*

Quando cesset delegatio facta absque temporis limitatione, *ibid.* n. 199.

Possit eam revocari docet praxis Ecclesie, *ibid.*

An delegatio, facta titulo justitiæ vel gratitudinis, possit revocari sine causa, p. 88. n. 200

Absoluta delegatio potestatis absolventi à peccatis, non expirat morte concedentis, *ibid.* n. 205

Neque censuris, *ibid.*

Pontifex potest delegare potestatem absolventi in perpetuum, p. 89. n. 206

An idem possint Episcopi, & alii Prælati, inferiores, *ibid.* n. 207. & seq.

Quid dicendum de Parocho, p. 90. n. 211

Triplex modo potest fieri delegatio, p. 92. n. 221

Absolute facta firmatur per se ipsam ante omnem ulum, *ibid.* n. 222.

Quid significet in delegatione illa particula: *Donec voluerit*, *ibid.* n. 224.

Finito officio finitur voluntas, *ibid.*

In absoluta delegatione non includitur hæc particula: *Vsq. ad beneplacitum meum*, p. 93. n. 226

Quid requiratur ad perseverantiam beneplaciti, *ibid.*

Differentia inter dictas particulas, *ibid.* n. 227

Ad quid deserviat illa particula: *Donec revocaverit*, *ibid.* n. 229

Quid dicendum de ista particula: *Ad beneplacitum Sedis*, *ibid.*

An Ordinarius possit cuilibet Sacerdoti delegare potestatem absolventi, p. 98. n. 255

DELEGANS, DELEGATUS.

A delegato datur appellatio ad delegantem, p. 90. n. 212

Delegatus Principis potest subdelegare, p. 95. n. 237

An in omnibus circumstantiis, *ibid.* n. 238

An possit subdelegare, qui substituitur in officium, p. 96 n. 245

Quid si detur alicui facultas generalis, *ibid.*

Guardiani possunt subdelegare potestatem reservatorum in casu particulari, *ibid.* n. 246.

Institutus ad universitatem causarum à Vicecurato, potest delegare, p. 97. n. 252

An talis delegatus possit iterum subdelegare, *ibid.*

Delegatus ad universitatem causarum potest delegare, & quis talis dicatur, p. 98. n. 253. & seq.

DIACONUS. DIACONISSA.

Quid Diaconus & diaconatus, p. 533. n. 61

Officium Diaconi, p. 521. n. 4

Diaconus potest absolvere à peccatis satisfactoriis: Item ab excommunicatione: Uti etiam excommunicare, p. 50. n. 18

Non potest Diaconus Sacramentaliter absolvere à peccatis, *ibid.* n. 19.

Objectio ex Concilio Tribur. & S. Augustino solvitur, *ibid.* n. 20. & seq.

Solvitur objectio desumpta ex cap. 2. de Furtis, p. 6. n. 25 & p. 7. n. 26

Ordo Diaconatum non fuit ad sacrificandum, p. 615. n. 26

Quod fuerit eorum ministerium ex Epiphano, *ibid.*

Varia ministeria ex Clem. Rom. p. 616. n. 27

Diaconisse proprie non fuerunt Ostiariæ, *ibid.* n. 29

Conveniens fuit quod Diaconisse forent mulieres pudicæ, *ibid.* n. 30

Diaconisse benedictione aliqua ordinantur, *ibid.* n. 31

Vide *Ordinum numerus. Ordinationis materia & forma.*

DIES FESTIVUS.

Quisam censentur dies festivi duplices in Pontificali Rom. in ordine ad collationem minorum Ordinum, p. 653 n. 227.

Prima sententia requirit festum in populo, *ibid.*

Ratio à priori, *ibid.* n. 228

Contrariam sententiam tenet Præpositus, *ibid.* n. 229

Hanc viotorem appellat Fagundez, citans Rodri. qui eam probat ex privilegio quodam Mendicantium, p. 654 n. 230. & seq.

Videtur non requiri, ut dies festi appellentur, quod sine fieri à laboribus, *ibid.* n. 232

Declaratio Clem. 8. pro hæc sententia & probatio ejus est praxi, *ibid.* n. 233

Respondetur ad declarationem, *ibid.* n. 234

Quare Pontificale addiderit *ly duplicibus*, *ibid.* n. 235

Quare Ecclesia requirit diem festivum duplicem, p. 655 n. 236. & seq.

DIMISSORIÆ.

An ordinatus ad minores Ordines per dimissorias falsas peccet utendo Ordinibus, p. 586. n. 141

Sententia negans placet Auctori, seclusâ speciali prohibitione, p. 587. n. 142

Hæc prohibitio habetur in Bulla Sixti 5. contra male promotos, quam Clem. 8. reduxit ad terminos Constitutio, Pii 2. & Concil. Trident. *ibid.* n. 143

Constitutio Urb. 8. de eadem materia, *ibid.* n. 144

Alia limitatio istius sententiæ expenditur, *ibid.* n. 145. & seq.

Proprius Episcopus potest sibi subditis dare dimissorias, probatur ex Trident. p. 595. n. 183

Nequeunt eas concedere sine rationabili causa in literis exprimentâ, *ibid.* n. 184

Episcopus ad quem dimittitur, potest rursus examinare, *ibid.* n. 185.

Notabile circa examen faciendum à proprio Episcopo, *ibid.* n. 186.

Credunt literis Episcopi proprii, asserentis esse examinatos, p. 596. n. 187

Si id non exprimat, tenetur Episcopus ordinans eos examinare, *ibid.* n. 188

INDEX RERVM.

Diligenter inspicende sunt literæ dimissoriae, *ibid.* n. 189
 Dimissus non potest ordinari ab Episcopo excommunicato, *ibid.* n. 190
 Quid si non addatur in literis dimissoriis: *Vel alio* &c. Non posse ab alio ordinari docet Sanchez, *ibid.* n. 191
 Oppositum tenet Ledesma. Aversa distinguit, *ibid.* n. 192
 Judicium Auctoris, p. 597. n. 193
 Oportet in dimissoriis attendere, qui Ordines exprimentur, *ibid.* n. 194
 An sub ly *Ordines*, absolute positum, comprehendantur Ordines Majores, *ibid.*
 Literæ dimissoriae non expiant morte concedentis, *ibid.* n. 195
 Episcopus nondum consecratus potest dare dimissorias, *ibid.* n. 196
 Debet esse confirmatus, *ibid.* n. 197
 Movetur quædam difficultas, p. 598. n. 198
 An Archiepiscopus possit dare dimissorias subditis Suffraganeorum, *ibid.* n. 199
 In iure non invenitur id ei concessum, *ibid.* n. 200
 An id possit Legatus Apostolicus, *ibid.* n. 201
 Ostenditur Navarrum id non negasse, sed potius affirmasse, *ibid.*
 Quid disputer Navarrus, *ibid.* n. 202
 Jure communi potest Capitulum, Sede vacante, dare dimissorias seu Reverendas, p. 599. n. 203
 Limitatio hujus potestatis ex Trident. *ibid.*
 Extensio illius limitationis, *ibid.* n. 204
 Post annum Sedis vacantis Capitulum potest dare dimissorias, *ibid.* n. 205
 Quis hic dicatur actus occasione beneficii recepti, *ibid.* n. 206
 Onis occasione beneficii recipiendi, *ibid.* n. 207
 Capitulum Sede vacante intra annum potest concedere dimissorias ad i. Tonstram, *ibid.* n. 208
 Ita declaraverunt Cardinales, *ibid.*
 Responsio Garciz ad illam declar. rejicitur, p. 600. n. 209
 Capitulum intra annum vacationis potest dare testimonium idoneitatis, *ibid.* n. 211
 An possit dare licentiam extero Episcopo ordinandi proprios subditos & subditos Sedis vacantis, *ibid.* n. 212
 Objectio ex Trident. solvitur, *ibid.* n. 212
 Ex Trident. non potest colligi specialis prohibitio facta Capitulo, p. 601. n. 213
 Non est hic eadem ratio Capituli & Collegii Cardinalium, *ibid.* n. 214
 An sit necessaria Ordinatio Clericæ, ut Capitulum contraveniens decreto Trident. incurrat poenam ejus, *ibid.* n. 215
 Videtur quod non, *ibid.* n. 216
 An sit poena latae sententiae, *ibid.* n. 217
 An Vicarius Episcopi possit concedere dimissorias, *ibid.* n. 218
 Religiosi exempti debent habere dimissorias a suis Superioribus, p. 602. n. 219
 An sufficiant dimissoriae Prælatorum, *ibid.* n. 221
 Sententiam affirmativam declaravit Sixtus 5. & sacra Congr. Concilii, *ibid.* n. 222
 Prælati Regularibus competit hæc potestas ex præscripta consuetudine & variis privilegiis, *ibid.* n. 223. & seq.
 Objectio ex Bulla Greg. 13. solvitur, p. 603. n. 226
 Alia obiectio cum duplici rejectione, *ibid.* n. 227 & seq.
 Bulla Clem. 8. de hac controversia, *ibid.* n. 229
 Obiectio solvitur, p. 604. n. 230. & seq.
 Alia obiectio, p. 605. n. 232
 Amplissimum privilegium Greg. 13. pro Societate Iesu, *ibid.* n. 233
 An hoc privilegium communicetur aliis Ordinibus, *ibid.* n. 234
 Videtur quod sic: *ibid.* n. 235
 Occurritur alicui scrupulo per aliam Bullam ejusdem Pontificis, *ibid.* n. 236
 Item per Bullam Clem. 8. & Urb. 8. *ibid.* n. 237
 Prædicta privilegia communicantur etiam Novitiis, p. 606 n. 238
 An Prælati Regularis possit dare dimissorias ad aliquem

Abbatem pro minoribus Ordinibus, p. 607. n. 239
 Arguitur pro sententia negata ex Concilio Trident. *ibid.* n. 245
 Interim sic ordinatus recipere charactrem, scilicet confirmationem Ordinum.
 Contra hanc distinctionem inter validam & licitam Ordinationem arguit Aversa, *ibid.* n. 247
 Responsio ex cap. 16. de Regula, *ibid.* n. 248
 Hanc distinctionem amplectitur Chasting, *ibid.* n. 249
 Placet etiam Auctori, supposita generali commissione, *ibid.* n. 250
 An illa commissio habeatur in cap. 3. de Privileg. *ibid.* n. 250
 An in cap. 11. de Aetate & quali. Ordin. *ibid.* n. 252
 Ostendit Auctor ex illis cap. itam commissionem, *ibid.* n. 252
 Uti etiam ex Concil. Trident. *ibid.*
 Dux declar. Card. de hac re, *ibid.*
 An sufficiat sola ratificatio proprii Prælati, p. 608. n. 253
 Sententia affirmans probatur à simili, *ibid.* n. 254
 Non est facile practicanda, *ibid.* n. 254
 Probat quoque ex factis Epiphani, p. 608. n. 254
 Responsio Adversariorum, *ibid.* n. 254
 Rejicitur primo, *ibid.* n. 254
 Rejicitur secundo, *ibid.* n. 254
 Resolutio finalis, *ibid.* n. 254

DISPENSARE.

Superior sine cognitione causæ validè dispensat, p. 608. n. 255
 Potestas dispensandi est jurisdictionis voluntaria, p. 608. n. 255
 Pontifex non solet dispensare cum iuribus, p. 608. n. 255
 Non sequitur, Legislator non potest validè dispensare cum causâ, ergo nec Papa auctere jurisdictionem, p. 608. n. 255
 Habens potestatem delegatam universalem dispensat, p. 608. n. 255
 Dispensatio iniuste negata non concludit data, p. 608. n. 255
 Vide Ordines annexæ continentia.

DOMICILIUM.

Quomodo domicilium transferatur, p. 609. n. 256
 Aliquis potest habere domicilium duobus locis, *ibid.*
 Qui habet domicilium duobus locis potest ab utroque considerari, *ibid.*
 Unusquisque sortitur Parochiam, ubi habet domicilium, *ibid.*
 Quasi domicilium, *ibid.*
 Quo jure Scholares dicantur quasi domicilium, *ibid.*
 Quis in fraudem mutat domicilium, potest i. Prælati nichil absolvi à retervatis prioris domicilii, p. 609. n. 257
 Vide Ordinationis Minister.

E

ECCLESIA.

Deus approbat solutionem & liberationem Ecclesie in bono publico, p. 610. n. 258
 Alia in Ecclesia custodiuntur, que contra intentionem Deo sunt concessa, p. 610. n. 258
 Ecclesia potest irritare collationem jurisdictionis, p. 610. n. 258
 & seq.
 Ecclesia non potest mutare materias Sacramentorum, p. 610. n. 258
 malice.
 Quo sensu Ecclesia dicatur firmamentum veritatis, p. 610. n. 24
 Ecclesia potest Episcopum privare sua jurisdictione, *ibid.* n. 27

EFFECTUS.

Ad effectum privatum sufficit, quod causa iusta, p. 610. n. 28.

EPISCOPUS. EPISCOPATUS.

Officium Episcopi, p. 610. n. 28
 Episcopos immediate à Christo habere jurisdictionem, p. 610. n. 28
 habetur 1. quia sunt successores à postolorum, p. 610. n. 28
 Probatur 2. ex antiquissimo usu Ecclesie, p. 610. n. 28
 Post Apostolos semper fuerunt creati Episcopi per electionem, *ibid.* n. 110

INDEX RERVM.

Ordo Hierarchy Episcoporum &c, institutus est à D. Petro, *ibid.*
 Licet Episcopi aliquando facti sint per electionem Cleri, potestas tamen datur à Pontifice, *ibid.*
 Episcopi possunt uti hac formulâ: *Auctoritate mihi à Christo Vnicuique concessa &c.* *ibid.*
 Quare communiter non utantur, *ibid.*
 Episcopatus institui sunt à Christo etiam quo ad jurisdictionem, *p. 26. n. 112*
 Quomodo id sit intelligendum, *ibid.*
 Episcopos habere suam jurisdictionem immediatè à Pontifice, probatur ex modo loquendi Canonum, & ratione, *ibid. n. 113. & seq.*
 Mutationes & erectiones Episcopatum semper spectant ad Rom. Pontificem, *ibid. n. 114*
 Disparitas inter Pontificiam dignitatem, & officium Episcopi, *ibid. n. 115*
 Spirituale conjugium quod est inter Episcopum & Ecclesiam solus Deus solvit, *p. 27. n. 116*
 Jurisdictio Episcoporum est remotè ex jure Divino, proximè ex jure humano, *ibid.*
 Episcopi succedunt Apostolis, ut Episcopi fuerunt, non autem ut Apostoli, *ibid. n. 117*
 Jurisdictio non est intrinsicè annexa Ordini Episcopali; sunt tamen Episcopi constituti ex præcepto & voluntate Spiritus sancti, *p. 28. n. 120*
 Petrus, Jacobus, & Joannes designantur Jacobum Alpha Episcopum Hierosol., *ibid.*
 Potestas quæ datur Episcopis præcisè per Ordinationem Episcopalem, non potest dici potestas jurisdictionis, *ibid. n. 121*
 Potestas Ordinis Episcopalis potest esse sine ullâ jurisdictione, *ibid.*
 Jurisdictio Episcopalis potest esse & exerceri ab Episcopo non consecrato, *ibid. n. 122*
 Episcopus non consecratus potest conferre Indulgentias, *ibid.*
 Episcopus à Deo immediatè accipit potestatem Ordinis, *p. 29. n. 124*
 An mortuo Pontifice extingatur potestas Episcoporum, *ibid. n. 125*
 An Papa sine causa possit auferre jurisdictionem ab Episcopo, *ibid. n. 126*
 Quare potius Ordo Episcopalis, quàm jurisdictione detur immediatè à Christo, *ibid.*
 Episcopi habent potestatem ordinarium absolventi à peccatis immediatè jure Ecclesiastico, *ibid. n. 127*
 Episcopi & alii Prælati, qui habent potestatem quasi Episcopalem, ut Generales, Provinciales &c. habent potestatem ordinarium in foro externo, *ibid. n. 128*
 An Episcopi possint eximere suam familiam à cura Parochorum, *p. 33. n. 148*
 Quis intelligatur nomine Episcopi in cap. ult. de Penitentia & remiss., *ibid. n. 149*
 Episcopus potest audire Confessionem, de qua loquitur cap. Omnis, sine licentia Parochi, *p. 53. n. 32*
 Etiam per alium à se delegatum, *ibid.*
 Neque hoc præjudicat proprio Sacerdoti, *ibid. n. 33*
 Quando Episcopus videns subditum suum absque licentia audire Confessiones censetur consentire, *p. 79. n. 154*
 An Episcopus vi juris communis possit eligere Sacerdotem non subditum, à proprio Ordinatione non approbatum, *p. 106. n. 37*
 An Episcopus possit punire Sacerdotem qui audit Confessiones ex sola Parochi licentia, *p. 110. n. 56*
 Dicesse non variantur mortuo Episcopo, *p. 140. n. 190*
 Episcopus cum suo successore habet idem tribunal, *ibid. n. 191*
 Episcopus successor non potest sine nova causa reformare sententiam sui prædecessoris, *ibid. n. 192*
 Jurisdictio Episcoporum jure dependet à potestate Pontificis, *p. 154. n. 17*
 Episcopus non potest pro libitu auferre jurisdictionem à Parocho, *p. 157. n. 30*
 Oppositum tanquam probabilius amplectitur Suarez, *ibid. n. 31*

Episcopi graviter peccant abutendo suâ potestate, *ibid. n. 32*
 Jurisdictio Episcoporum permanet illimitata, in iis in quibus à Pontifice non limitatur, *p. 192. n. 16*
 Potest Episcopus pro singulis vicibus aliquem deputare qui absolvat ab hæresi occultâ, durante concessionem Trident. sess. 24. de refor. cap. 6., *p. 217. n. 139*
 Potestas ibi concessa Episcopi est ordinata, *ibid. n. 140*
 Solvuntur objectiones, *ibid. n. 141. & seq.*
 In dicto decreto Trident. non committitur Episcopis nudum ministerium, sed vera jurisdictione, *p. 218. n. 144*
 An ibi eligatur industria Episcopi, *ibid. n. 145*
 Hæc potestas extendit se ad casus post Trident. reservatos, *p. 220. n. 159*
 Episcopus non potest absolvere ab hæresi, probatur ex verbis Bullæ Cænz. Item ex declar. Card. & summorum Pontificum, *p. 221. n. 160*
 Probatur opposita sententia, *ibid. n. 162*
 Confirmatur exemplo Bullæ Cruciatæ, *ibid. n. 163*
 Responsio ad probationem, *ibid. n. 164*
 Contra eam arguitur, *ibid. n. 165*
 Duplex responsio ad confirmationem, *p. 222. n. 166*
 Impugnatur, *ibid. n. 167*
 Obiectio solvitur, *ibid. n. 168*
 Episcopus non absolvit ab hæresi prætextu alicujus facultatis, *p. 223. n. 171*
 Respondetur ad declarationes pro 1. sententia, *ibid. n. 173*
 An secunda sententia sit tuta in praxi, *ibid. n. 174*
 Episcopus electus & confirmatus habet ea, quæ sunt jurisdictionis, *p. 224. n. 175*
 Utitur potestate Episcopis concessa per dict. decret. Trident., *ibid.*
 Obiectio desumpta ex Trident. & declar., *ibid. n. 176*
 Responsio Lugonis, *ibid. n. 177*
 Nemo ante consecrationem est consummatus Episcopus, bene simpliciter Episcopus, *p. 225. n. 182*
 Episcopus debet habere Diocesim & subditos, ut utatur potestate sibi concessâ à Trident. sess. 24. de refor. cap. 6. pag. 226. n. 184
 An debeat in ea Diocesi fuisse receptum Trident., *ibid.*
 Probatur à simili quod non, *ibid. n. 185*
 Offenditur disparitas, *ibid.*
 Occurrit objectioni desumptæ ex Reg. juris, *ibid. n. 186*
 Non obstat, quod in aliquibus Concilio sic derogatum, *ibid. n. 187*
 Sufficit receptio pro maxima parte, *ibid. n. 188*
 Quas personas Episcopus possit absolvere, *ibid. n. 189*
 An advena & peregrinos, *ibid.*
 Quinam à Concil. censentur hic subditi, *p. 227. n. 191*
 Advena & peregrini sunt aliquo modo subditi hic Episcopo, *ibid.*
 Episcopus non potest absolvere eum, qui peregrinatur in fraudem juxta Lugonem, *ibid. n. 192*
 Non est necesse Episcopum & subditum intrâ propriam Diocesim existere, *p. 230. n. 204*
 Probatur Episcopum non debere existere, *ibid. n. 205. & seq.*
 Episcopus in aliena Diocesi potest exercere actus jurisdictionis voluntariæ circa proprios subditos, alibi existentes, *ibid. n. 207*
 Quid si ibi etiam existant, *ibid. n. 208 & seq.*
 Quare Concil. addiderit illa verba: *In Diocesi sua*, *p. 231. n. 213*
 An Episcopus possit dispensare cum iis, qui non sunt ei subditi ut Episcopo, *ibid. n. 214*
 Episcopatus disponit ad Eucharistiam non minus quàm Ostararius, *p. 480. n. 21*
 Solus Episcopus potest ordinare, *p. 512. n. 179*
 Sententia Scoti, Episcopatum si non est Ordo propriè dictus esse debilem, *p. 564. n. 30*
 Contrarium sentiunt DD. Angel. & Seraph., *ibid. n. 31*
 Quare eminentia Episcopalis non possit per Ecclesiam auferri, *ibid. n. 33*
 Per consecrationem Episcopi datur nova potestas, *p. 565. n. 34*
 Dignitas Archiepiscopalis non est omnino similis dignitati Episcopali, *ibid. n. 35*
 Obiectio

INDEX RERUM.

Obiectio solvitur, ibid. n. 36
Quare dignitas Episcopalis non possit auferri, ibid. n. 37
Sententia D. Bonaventurae, ad Episcopatum requiri consensum, de necessitate Sacramenti, p. 619. n. 45
Communior sententia docet oppositum, ibid. n. 46
Responsio ad rationem D. Bonaventurae, ibid. n. 47
Obiectio diluitur, p. 620. n. 48
Obligatio regendi Ecclesiam non est essentialis consecrationi Episcopali, ibid. n. 49
Oceurritur obiectiioni, ibid. n. 50
Vide Ordinum numerus, Reservatio casuum, Reservatorum absolutio, Ordinandorum aetas, Ordinandorum titulus sustentationis, ERROR.
Communis DD. opinio constituit errorem communem, secus opinio unius vel alterius, p. 76. n. 139
Nulla est diversa ratio inter errorem communem, & communem sententiam Doctorum, p. 78. n. 150
Error in titulo non invalidat Absolutionem, p. 87. n. 195
ETYMOLOGIA.
Etymologia nominis in multis casibus fallit, p. 49. n. 15.
EUCCHARISTIA.
Per homines potest mutari, forma Eucharistiae materialiter, pag. 523. n. 10.
Pueri per se non sunt incapaces Eucharistiae & fructus ejus, p. 463. n. 134.
EUGENIUS.
Eugenius 4. in decreto suo non solum definit puncta controversa cum haereticis, p. 495. n. 97.
EXCOMMUNICATUS. EXCOMMUNICATIO.
Qui excommunicatum absolvit proprie non dat subditos, p. 21. n. 92.
Excommunicatus in articulo mortis habet jurisdictionem activam, p. 61. n. 66.
Peccatum incendiarii non habet ipso jure annexam excommunicationem, p. 168. n. 75.
Consuetudo habet, ut ablata excommunicatione Papali etiam auferatur Episcopalis, p. 169. n. 80.
An excommunicatio dubie reservata semel absoluta, si postea appareat certa, rursus debeat absolvi, p. 184. n. 156.
Quid si stante dubio non absolvatur, p. 185. n. 158.
Excommunicatus valide potest absolvi a peccatis, p. 188. n. 173. & seq.
Quae sint observanda in Absolutione ab excommunicatione, p. 237. n. 237.
EXORCISTA. EXORCISTATUS.
Officium Exorcistae, p. 521. n. 2.
Materia & forma Exorcistatus, p. 527. n. 30.
EXTREMA UNCTIO.
Quare hoc Sacramentum vocetur Extrema Unctio, p. 399. n. 1.
Quare de eo tractetur ante Sacramentum Ordinis & Matrimonii, ibid.
Comparatio hujus Sacramenti cum Eucharistia & Ordine, p. 423. n. 127.
An hoc Sacramentum sit unum unitate indivisionis, ibid. n. 125. & p. 425. n. 136.
In quo consistat similitudo inter Eucharistiam & hoc Sacramentum, p. 425. n. 136.
Alio modo Extrema Unctio versatur circa peccata, alio modo Penitentia, p. 457. n. 102. & seq.
Extrema Unctio non imprimi characterem, p. 465. n. 146.
EXTREMÆ UNCTIONIS INSTITUTIO.
Doctrina Concil. Trident. de institutione hujus Sacramenti, p. 400. n. 4.
Primo tradita ab Eugenio 4. in Concil. Florent. ibid. n. 5.
Graeci etiam schismatici tenent Extremam Unctionem esse verum Sacramentum, ibid. n. 6.
Possibilitas hujus Sacramenti ostenditur ex Scoto, ibid. n. 7.
Uti etiam congruitas, immo & institutio, p. 401. eod. n.
Extrema Unctio est verum Sacramentum, probatur ex verbis Jacobi 5. quibus docet materiam, formam, ministrum, & effectum hujus Sacramenti, etiam Antiocheni, ibid. n. 8. & seq.
Hic intellectus verborum Jacobi probatur ex Innocentio 1. & D. Augustino, ibid. n. 10. & seq.
Confirmatur ex Greg. 1. Chrysof. & Origine, ibid. n. 11. & seq.
Respondent Haereticum illam Epistolam non esse Canonice, eod. quod ille Jacobus non fuerit Apollolus, p. 401. n. 11.
Oppositum ostenditur ex D. Hieron. & ex Scriptis, ibid. n. 12.
Haec Epistola agnoscitur pro Canonica à Concil. Trident. Laodic. Carth. & Florent.
Haereticus dicunt, ritum unguendi institutum fuisse ad curam nem corporum, p. 401. n. 12.
Ostenditur praecipue illicitum ad sanitatem corporum, ibid. n. 19. & seq.
Rationes quaedam, quibus probatur absurditas illius interpretationis Haereticorum, ibid. n. 21. n. 13.
Concil. Trident. damnat illam interpretationem Haereticorum, p. 404. n. 14.
Alia explicatio verborum Jacobi ex Brenno, Reptorio, Hesselio, ibid. n. 24. n. 17.
Verba Jac. intelligenda sunt sine aliquo tempore, p. 404. n. 17.
Hoc Sacramentum est immediate à Christo institutum, Quo tempore hoc Sacramentum fuerit institutum, ibid. n. 25.
Patres Conc. Trid. fuerunt de eo incerti, ibid. n. 26.
Suarez docet fuisse plene institutum ante Absolutionem, Contrarium videtur significare D. Bonav. ibid. n. 27.
Quomodo intelligendus Doctor Seraph. p. 404. n. 27.
Ratio ob quam aliqui putant, institutionem hujus Sacramenti factam fuisse post Ascensionem, ibid. n. 28.
Congruitas institutionis hujus Sacramenti, p. 405. n. 29.
EXTREMÆ UNCTIONIS MATERIA REMOTA.
Materia remota est oleum olivae per Episcopum benedictum, Probatur ex Conc. Florent. & Trident. p. 405. n. 30.
Ex istis Conciliis probatur benedictionem esse essentialem, p. 407. n. 32.
Item ex Innoc. 1. ex Concil. Vornat. & August. ibid. n. 33.
Item ex testimonio Bedae, ibid. n. 34.
Victoria putat probabile, benedictionem non esse essentialem, ibid. n. 35.
Respondetur ad ejus probationes, p. 408. n. 36.
Scotus requirit benedictionem ex necessitate Sacramenti, ibid. n. 48.
Probatio Scoti, quam impugnat Ariaga, ibid. n. 49.
Responsio, ibid. n. 50.
Oleum est proportionata materia ad significandum effectum hujus Sacramenti, p. 410. n. 51.
Scrupulus aliquis circa benedictionem olei, p. 410. n. 52.
An Ecclesia possit determinare certam benedictionem, nullo necessarium, ibid. n. 53.
Sententia Suarii, quam explicat Ariaga, ibid. n. 54.
Contra illam explanationem arguitur, ibid. n. 55.
An benedictio illa possit fieri sine ulla significatione, ibid. n. 57. & seq.
Actus externus benedictionis praescribitur à Pontifici Romano, sed tantum ut necessarius ex praecipuo, p. 411. n. 59.
Ad summum ad essentiam requiritur Episcopatus, ibid. n. 60.
An Episcopus possit benedicere oleum per aliquem, ibid. n. 61.
In aliquibus casibus cessat Reg. juris hujus, p. 411. n. 62.
An in casu proposito cesset, Videatur aliquibus quod ibid. n. 63.
Fundamentum eorum, congruentia, & ratio moralis, p. 411. n. 62.
Responsio, ibid. n. 64.
Cur potius secundum Haereticos benedictio olei possit dari simplici Sacerdoti, quam benedictio ciborum, ibid. n. 64.
Clemens 8. approbat morem Graecorum Sacramentum benedicens oleum infirmorum, Oleum infirmorum solet benedicere per Episcopum, ibid. n. 65.
in Cena Domini, ibid. n. 66.
Extraordinarie potest benedici à Sacerdotibus, ibid. n. 67.
Non licet sine causa ura oleo mixto, ibid. n. 68.
Si misto contempserit oleum, non foret materia verba, ibid. n. 69.
An sufficiat christina Consecratio, ibid. n. 70.

INDEX RERVM.

Sufficere probatur ex Innocentio I. & Conc. Vormat. Item ex Conc. Aquilgr. junctâ Epist. 2. Fabiani. *ibid.* & n. seq.

Christus est nomen commune quod potest etiam significare oleum simplex, p. 413. n. 73

An oleum debeat esse specialiter benedictum ad effectum hujus Sacramenti, *ibid.* n. 74

Aliqui dubitant, an Florent. & Trident. requirant oleum benedictum ex necessitate Sacramenti, *ibid.* n. 75

Aliqui docent, non debere esse benedictum specialiter ad hunc effectum, *ibid.* n. 76. & seq.

Oleum chrisimatis aut catechumenorum non valere docet Concil. Mediol. *ibid.* n. 78

An oleum infirmorum renovandum sit quotannis. Henricus negat, p. 414. n. 79

Sententia affirmans probari solet ex cap. 18. de Consecr. dist. 3. sed perperam, *ibid.* n. 80

Melius probatur ex consuetudine, & Pontif. Rom. *ib.* n. 81

Veteri oleo uti potest, qui nondum novum accipere potuit, immo debet uti, *ibid.* n. 83

Quare Ecclesia requirit renovationem olei, p. 415. n. 84

Oleum non benedictum in minori quantitate validè miscetur benedicto, *ibid.* n. 85

Eadem est ratio olei consecrati veteris anni, *ibid.* n. 86

An oleum sic mixtum comburendum sit, *ibid.* n. 87

EXTREMÆ UNCTIONIS MATERIA PROXIMA.

Oleum benedictum propriè loquendo non est Sacramentum ex S. Bonav. *ibid.* n. 88

Unctio cum oleo benedicto est materia proxima hujus Sacramenti, p. 416. n. 89

Debet necessitate præcepti fieri in formam crucis, *ibid.* n. 90 & seq.

An sit peccatum mortale non ungeri in formam crucis, *ibid.* n. 93

An sit peccatum mortale ungeri non immediatè manû, *ibid.* n. 94

Non valet in his argumentum à Confirmatione, p. 417. n. 95

Quanta debeat esse unctio, *ibid.* n. 96. & seq.

Quor unctioes requirantur, *ibid.* n. 100

Septem enumerat Conc. Florent. *ibid.*

Non omnes sunt de necessitate præcepti, p. 418. n. 101

Potuit Christus instituire unicam unctioem cuiuscumque partis, *ibid.* n. 102

Aliqui docent unicam sufficere ad essentiam Sacramenti; communior autem opinio requirit quinque, *ibid.* n. 103

Probat communis sententia ex praxi, *ibid.* n. 104

Opposita sententia probatur ex Pastoral. Mechliniensis, Roremôndensis, & Passaviensis, *ibid.* n. 105

Ratio aliqua congruentiæ, *ibid.*

Alia probatio delumpta ex forma, p. 419. n. 106

An tali casu debeat conferri Sacramentum sub conditione, *ibid.* n. 108. & seq.

Unctioes quinque sensuum cum formis proportionatis sunt præceptæ, p. 420. n. 111

Discursus Scoti de his unctioibus, *ibid.* n. 112

Cur magis hæ partes, quam illæ, sint inungendæ, *ibid.* n. 113

Quid si inungendus careat manibus, *ibid.* n. 114. & seq.

Cur hæ potius possit inungi pars proxima, quam in Sacramento Ordinis, p. 421. n. 116

Determinatio partium non videtur esse, saltem immediatè, ex institutione Divina, *ibid.* n. 117

Debet hæ unctioes fieri modo hominibus accommodato, *ibid.* n. 118

Geninæ unctioes non sunt de necessitate Sacramenti, *ibid.*

Manus Sacerdotum exterius debent ungi, aliorum verò interius, *ibid.* n. 119

Singulæ unctioes cum suis formis causant distinctas gratias, *ibid.* n. 120

Probat, p. 422. n. 121

Confirmatio à simili in Eucharistia & Ordine, *ibid.* n. 122

Responsio Averſæ, qui conatur ostendere disparitatem, *ibid.* n. 123. & seq.

Et ideo docet hoc Sacramentum esse unum unictate individuationis, p. 423. n. 125

Fundamentum hujus sententiæ, *ibid.* n. 126

Responsio, *ibid.* n. 127

Valet hæ argumentum ab Euchar. & Ordine ad Extremam Unctionem, p. 424. n. 129

Dux congruentiæ pro sententia, quæ docet, singulas unctioes conferre singulas gratias, *ibid.* n. 131

Respondetur ad illas, *ibid.* n. 132

Responsio ad primam probatur exemplo Confessionis, *ibid.*

Sed multipliciter deficit, *ibid.* n. 133. & seq.

An valeat secunda unctio, quæ unâ vel duabus horis fiet post primam, p. 425. n. 137

An unctioes in lumbis & pedibus sint sacramentales, *ibid.* n. 138

Cur potius distinctæ unctioes conferant distinctam gratiam, quam distinctæ mersiones in Baptismo, *ibid.* n. 139

EXTREMÆ UNCT. FORMA.

Forma hujus Sacramenti ex Concil. Florent. & Trident. ac Ric. Romano, p. 426. n. 1

Quare forma hujus Sacramenti dicatur oratio fidei, p. 404 n. 29

Quare potius formâ hujus Sacramenti sit explicitè deprecatoria, quam formæ aliorum Sacramentorum, p. 426. n. 2

Ratio aliqua congruentiæ, *ibid.* n. 2

Verba Scoti, quibus explicat formam hujus Sacramenti, *ib.*

An forma deprecatoria sit necessaria necessitate Sacramenti, p. 427. n. 5

Arriaga existimat sententiam affirmativam esse certam, *ibid.* n. 6

Duplex responsio ad contrariam consuetudinem aliquarum Ecclesiarum, *ibid.*

Prima responsio rejicitur, *ibid.* n. 7

Secunda responsio est D. Thomæ & D. Bonav. *ibid.* n. 8

Ratio, quâ hæc sententia defenditur, *ibid.* n. 7

Multi sustinent valere formam indicativam propter diversas rationes, *ibid.*

Respondetur ad rationem oppositæ sententiæ, p. 428. n. 10

Respondetur ad ejus congruentiam, *ibid.* n. 11

Plures Auctores pro sententia, quæ docet valere formam indicativam, *ibid.* n. 12

Peccaret mortaliter, qui ea uteretur in Eccles. Rom. *ibid.*

Quid dicendum de hac forma? *Vgo te, ut Deus &c.* *ibid.* n. 13

Averſa putat illam æquivalere, & respondet ad rationes in contrarium, *ibid.* n. 14

Confirmatur hæc sententia, p. 429. n. 15

An unctio necessariò debeat exprimi in forma Extremæ Unct. p. 430. n. 20

An illa verba: *Unctioe tui olei &c.* sint formâ hujus Sacramenti apud Græcos, *ibid.* n. 21

Dubitat Arriaga, an sufficiat dicere: *Per suam piissimam &c.* *ibid.* n. 22

An *ly Sanctam*, sit particula essentialis, *ibid.* n. 23

Quid dicendum de illis verbis: *Et suam piissimam*, *ib.* n. 24

Esse essentialia adscribitur D. Thom. p. 431. n. 25

Peccaret mortaliter, qui ea omitteret, *ibid.*

Incertum est, an sint essentialia, *ibid.* n. 26

Arriaga existimat certum, non esse essentialia, *ibid.* n. 27

An debeat moneri suscipiens, quando cum forma incerta ministratur hoc Sacramentum, *ibid.* n. 30

An sit de essentia hujus Sacramenti, ut exprimat pars corporis, quæ inungitur, p. 432. n. 31

Graviter peccaret, qui in Ecclesia Latina non exprimeret singulas partes corporis, *ibid.* n. 32

An valeat forma sine his verbis: *Quidquid deliquisti &c.* *ibid.* n. 33

Non est necesse exprinere omnem effectum in forma: neque invocare SS. Trinitatem, *ibid.* n. 34

Nulla est ratio intelligendi formam Extremæ Unctionis conditionaliter, p. 437. n. 99. & seq.

EXTREMÆ UNCT. EFFECTUS.

Remissio peccatorum est effectus primarius hujus Sacramenti, p. 433. n. 37

Per peccata intelliguntur venialia, *ibid.*

Quando Extrem. Unct. remittat peccata mortalia, *ib.* n. 38

An alleviatio infirmi sit effectus primarius, *ibid.* n. 39

Y y y

Cur

INDEX RERUM.

- Cur Christus voluerit infirmis providere de Sacramento remissionis venialium, secus mortalium, *ibid.* n. 40. & seq.
- Extrema Uncti, per accidens remittit peccata mortalia, p. 434. n. 42
- Scotus non est Auctor hujus sententiae, nam ante ipsum eam docuit D. Bonav. *ibid.* n. 43
- Quomodo curetur peccatum veniale in hoc Sacram. *ibid.* n. 45
- Qui sint effectus primarii secundum D. Bonav. *ibid.* n. 46
- Quare Conc. Trid. primo loco ponat remissionem peccatorum, p. 435. n. 48
- Infirmus semper accipit remissionem peccati, *ibid.*
- An ad eam requiratur pius motus subsequens Sacramentum, *ibid.* n. 49
- S. Bonav. videtur requirere aliquam devotionem, *ibid.* n. 50
- Oppositum cum Scoto docet Auctor, *ibid.*
- Per hoc Sacramentum non remittitur tota poena, *ibid.* n. 52
- Extr. Uncti, confert sanitatem corporalem, p. 436. n. 54
- An hic effectus sit infallibilis, *ibid.* n. 55
- Pars negans probatur ex Florent. & Trid. *ibid.* n. 56
- An sit infallibilis, quando expedit saluti animae? Affirmant Aliqui, *ibid.* n. 57
- Solvuntur objectiones, *ibid.* n. 58. & seq.
- Potest dici, quod hic effectus sit fallibilis, *ibid.* n. 60
- Respondetur ad Conc. Trid. & Florent. p. 437. n. 61
- Responsio confirmatur ex Conc. Colon. & Catechismo Roman. *ibid.* n. 62. & seq.
- An requiratur hic certa dispositio, ut conferatur sanitas corporalis perfecta, vel ex parte tantum, *ibid.* n. 64
- Quomodo conferatur sanitas perfecta vel imperfecta, *ibid.* n. 65
- EXTREMÆ UNCTI. MINISTER.**
- Quis sit Minister hujus Sacramenti, p. 438. n. 1
- Solus Sacerdos est minister hujus Sacramenti, *ibid.* n. 2
- Ly Presbyteros Ecclesiae, apud Jac. significat solos Sacerdotes, tamen vox graeca ambigua sit, *ibid.* n. 3. & seq.
- Laicum non posse ministrare Extremam Uncti. est sententia D. Thom. & D. Bonav. p. 439. n. 5 & seq.
- Ratio congruentiae, *ibid.*
- Objectiones solvuntur, *ibid.* n. 7. & seq.
- Thom. Waldensis videtur oppositum docuisse, *ibid.* n. 9
- Fundatur in Epist. I. Innoc. *ibid.* n. 11
- Explicantur verba Innocentii, *ibid.* n. 12
- Solvuntur objectiones contra illam explicationem, p. 440. n. 13. & seq.
- Ostenditur ex mente Innoc. non omnes Christianos posse ministrare hoc Sacramentum, *ibid.* n. 15
- Alia explicatio Innoc. *ibid.* n. 16
- Hessellus putat Waldensem fuisse deceptum, *ibid.* n. 17
- Sententia Waldensis est rejicienda, *ibid.*
- Ratio congruentiae sententiae communis, p. 441. n. 18
- Cur potius quilibet possit baptizare, quam inungere, *ibid.* n. 19
- Ad licitam unctionem requiritur aliqua jurisdicatio, *ibid.* n. 20
- Quid sit illa jurisdicatio, *ibid.* n. 21
- Habeatur quando Parochus irrationabiliter renuit ministrare, *ibid.* n. 22
- An etiam tunc Religiosi possint ministrare, *ibid.* n. 23
- An Religiosi possint credere Parochiano dicenti se habere licentiam, p. 442. n. 24
- An sufficiat licentia Parochi nondum Sacerdotis, *ibid.* n. 25
- Videtur etiam sufficere licentia Episcopi, *ibid.* n. 26
- An requiratur specialis licentia, *ibid.* n. 27. & seq.
- Nomine Religiosorum hic non veniunt Clerici seculares, p. 443. n. 29.
- Religiosus administrans alteri Religioso non incurrit poenas, *ibid.*
- Incurrit Praelatus, etsi Parochus forer Religiosus, *ibid.*
- Religiosi possunt dare Extr. Uncti. illis, qui in eorum Monasteriis infirmantur, *ibid.* n. 30. & seq.
- Quid sentiat Bruno Cassaing. de hac potestate, *ibid.* n. 32
- Quid sentiat Portellius, p. 444. n. 33
- Sacerdos excommunicatus est validus Minister hujus Sacramenti, *ibid.* n. 34
- Est illicitus Minister extra necessitatem, *ibid.* n. 35
- Quid si solum sit magna utilitas, *ibid.* n. 36
- Præpositus docet licitum esse ministrare, & responder ad rationem in contrarium, *ibid.* n. 37
- Ad eandem rationem duplex responsio Arraege, p. 445. n. 38
- Contra utramque arguitur, *ibid.* n. 39
- Destruitur responsio Præpositi, *ibid.* n. 40
- An Suarez doceret sententiam Præpositi, *ibid.* n. 41
- Sententia Præpositi non placet plerisque DD. p. 446. n. 42
- Quid doceat de hoc puncto Trullench, *ibid.* n. 43
- Judicium Auctoris de ejus doctrina, *ibid.* n. 44
- An moribundus, qui tempore interdicti non potest accedere ad Penitentiam aut Euchar. possit suscipere Extr. Uncti. *ibid.* n. 45
- Sententia negans videtur extraneae veteri juris Auctoritate, *ibid.* n. 46
- Contra arguit Auctor, p. 447. n. 47
- Ejus sententia, *ibid.* n. 48
- Parochus solum suspensus à sua jurisdicitione, potest ministrare alteri ministrare Extremam Uncti. *ibid.* n. 49
- An possit dare alteri licentiam administrandi, *ibid.* n. 50
- Probatio sententiae affirmantis, quam docet Hieron. *ibid.* n. 51
- Pastor solum suspensus ab Ordine potest dare licentiam, *ibid.* n. 52
- Quare non valeat, quod unus Sacerdos inungat & alius profecerat formam, p. 448. n. 53
- Non valere probatur ex Script. Jac. 5. *ibid.* n. 54
- Objectio ex eadem Scriptura solvitur, *ibid.* n. 55
- olim plures Ministri aderant Ministro hujus Sacramenti, *ibid.* n. 56
- Apud Graecos sex Sacerdotes concurrebant ad hoc Sacramentum, p. 449. n. 57
- Ecclesia Romana extra necessitatem non adimit plures Ministros, *ibid.* n. 58
- In necessitate plures possunt inungere diversae aetatis, aut successivè, *ibid.* n. 59
- Imo debent inungere, *ibid.* n. 60
- An Sacerdos succedens debet repetere praeteritas actiones, *ibid.* n. 61
- EXTREMÆ UNCTI. SUBJECTUM.**
- Solum fidelem esse inungendum probatur ex Sententia Conc. Trid. p. 451. n. 62
- Solus infirmus est inungendus, *ibid.* n. 63
- Inungendus est sub conditione, de quo dicitur in motuus, *ibid.* n. 64
- Sanos non esse inungendos probatur ex præf. Rost. *ibid.* n. 65
- Explicatur consuetudo Graecorum ungenti sanos, *ibid.* n. 66
- Ecclesia Rom. negat hoc Sacramentum his, qui mori morte intereunt, *ibid.* n. 67
- Respondetur ad exempla in contrarium, *ibid.* n. 68
- Solus infirmus, de cuius morte timeatur, est inungendus, p. 453. n. 70
- Sententia Continek, valere hoc Sacramentum praeteritanti extra periculum mortis, *ibid.* n. 71
- Communis sententia docet, non valere, *ibid.* n. 72
- Quid significet ly *Infirmus*, apud Jac. Praevisè ex illo verbo non potest colligi necessitas mortis, *ibid.* n. 73
- Plus est aliquem in exitu vitae esse constitutum, quam mori, *ibid.* n. 74
- Rarissime administratur hoc Sacramentum terrae infirmitatis, *ibid.* n. 75
- Non expedit expectare usque ad ultimum secretum, *ibid.* n. 76
- Graviter peccant, qui nolunt inungere aggraves, *ibid.* n. 77
- Inconvenientia, quae sequuntur ex nimia dilatactione Sacramenti, *ibid.* n. 78
- Nullus est capax hujus Sacramenti, nisi qui potest poenitere, *ibid.* n. 79
- Præcipuum fundamentum hujus sententiae, *ibid.* n. 80
- Parvulus & perpetuo amens non potest recipere Sacramentum, *ibid.* n. 81
- Opposita sententia non est improbabilis, *ibid.* n. 82
- Fundamentum ejus ex Suarez, *ibid.* n. 83
- Unus ex principalibus finibus hujus Sacramenti est infirmum, p. 454. n. 84
- Responsio ad fundamentum Suzii, *ibid.* n. 85
- Probabilis videtur B. Virginem non recepisse Extr. Uncti. *ibid.* n. 86
- An sit capax hujus Sacramenti, qui solum habet originale, *ibid.* n. 87

INDEX RERUM.

Quid si solum habeat peccata actualia commissa ante Bap-
tismum, *ibid.* n. 107. & seq.
Quid si infirmus non habeat visum vel auditum, p. 459. n. 112
Quinam iungi debeant, *ibid.* n. 113
An requiratur in suscipiente hoc Sacramentum actualis de-
votio, p. 460. n. 115
Infirmus, qui est in statu peccati, praeferre debet Confes-
sionem, *ibid.* n. 116
An sufficiat quoddam praesumptum attritus, *ibid.* n. 117
An prius debeat infirmo administrari Poenitentia & Euchar.
quam Extrema Unctio, p. 461. n. 118. & seq.
Potest fieri ut expediat prius suscipere Extremam Unctionem,
quam Euchar., *ibid.* n. 120
Casus aliqui, in quibus potest praemitti Unctio, *ib.* n. 121
An pueri, qui nunquam communicaverunt, debeat administrari
Ext. Unct., p. 462. n. 124. & seq.
An Parochus peccet mortaliter, qui non vult ministrare,
ibid. n. 126
Quis sit praefectus in necessitate puer vel adultus, *ibid.*
n. 127. & seq.
Consecratio, negandi pueri Extrem. Unct., qui nunquam
communicaverunt, non est servanda, p. 463. n. 133
Natura Unctionis non postulat absolute & semper ministrari
post Euchar., *ibid.*
Pueri, de quo dubitatur, an habeat usum rationis, potest
ministrari Ext. Unct. sub conditione, p. 464. n. 136
Infirmus in una & eadem aegrotatione tantum semel est in-
iungendus, *ibid.* n. 137. & seq.
In diversis moraliter aegrotationibus saepius, *ibid.* n. 139
Quanta interruptio debeat intercedere inter unum & aliud
periculum mortis, *ibid.* n. 140
Sufficit, quoddam Medici absolute iudicent hoc periculum mor-
tis transisse, p. 465. n. 142
Quid si perseverante eadem infirmitate adveniat nova, *ibid.* n. 143
Consulenda est praxis, *ibid.* n. 144
An possit in eadem infirmitate saepius saltem valide mini-
strari, *ibid.* & n. seq.
Quomodo admittat reiterationem, *ibid.* n. 146
Contra eius interabilitatem in eadem infirmitate obijciat
consuetudo Graecorum, p. 466. n. 147. & seq.
Christus non incongrue potuisset iterationem instituire,
ibid. n. 149

EXTREMÆ UNCT. NECESSITAS.
Contemptus huius Sac. est peccatum mortale, p. 466. n. 150
Quando hoc Sacramentum contemnatur, p. 467. n. 152
Ratione scandalii omisso huius Sacramenti potest esse mor-
talis, *ibid.* n. 154
Quid si existens in malo statu non possit aliud Sacramentum
suscipere, *ibid.* n. 155
Probat peccare mortaliter illud non suscipiendo, tamen si
existimet se contritum, *ibid.* n. 156
Per se loquendo non est praecipuum affirmativum de susci-
piendo hoc Sacramento, p. 468. n. 157
Wiggers existimat hoc Sacramentum esse praecipuum, &
probat I. *ibid.* n. 159
Probatio rejicitur, *ibid.*
Secundum argumentum Wiggers, *ibid.* n. 160
Responsio, *ibid.* n. 161
Quid Conc. Trid. hic intelligat per mandat. Dei, p. 469. n. 162
Quid sentiat Concil. Colonien. de obligatione huius Sa-
cramenti, *ibid.* n. 163. & seq.
An sit hic eadem ratio Sacramenti Confirmationis & Ext.
Unct., p. 470. n. 168
Quare homines in extremis magis sint solliciti de Extrem.
Unctione, quam Confirmatione, *ibid.* n. 169
Esti Ext. Unctio foret praecipua, non ideo qualibet negli-
gentia foret mortalis, *ibid.* n. 170
Quid censet Ruardus de hac controversia, *ibid.* n. 171
Quantum hic obliget consuetudo, p. 471. n. 172
Sententia Doct. Seraphici de hac questione, *ibid.* n. 173
Supponit Ext. Unct. non esse de necessitate salutis, *ibid.* n. 175
Videtur peccare, qui absque ulla causa non vult suscipere
hoc Sacramentum, *ibid.* n. 176
Parochus per se loquendo graviter obligatur praesenti mini-
strare hoc Sacramentum, *ibid.* n. 177

Episcopi in defectum Parochorum tenentur ex *justitia mi-*
nistrare hoc Sacramentum, p. 472. cod. num.
An quilibet Sacerdos cum periculo vitae ad hoc tenetur,
ibid. n. 178
Saltem Parochus videtur ad hoc obligari, *ibid.* n. 179
Aliqui docent Parochum eo modo reberi administrare Ext.
Unctionem quo Euchar. & Poenitentiam, *ibid.* n. 180
Quomodo Suarez moderetur hanc doctrinam, *ibid.* n. 181

F

FAMILIARIS.
Vide *Ordinationis Minister.*
FEMINA. Vide *Mulier.*
FESTUM.
Vide *Dies Festivus.*

FILIUSFAMILIAS.

Filiusfamilias potest aliquando seipsum emancipare, p. 48. n. 14

FORMA SACRAMENTALIS.

In quo fundetur veritas formae sacramentalis, p. 423. n. 128

FORNICATIO.

Deus potest dispensare in fornicatione, p. 274. n. 33

FORUM.

Quid sit forum conscientiae, & quomodo distinguatur a foro
poenitentiae, & sacramentali, p. 225. n. 178
Quomodo distinguatur forum conscientiae & poenitentiae a
foro externo, *ibid.* n. 179
Quibus verbis restringatur privilegium ad forum sacramen-
tale, *ibid.* n. 186

FRATRES MINORES.

An Fratres Minores extra conventum itinerantes possint
confiteri extra Ordinem, p. 37. n. 166
An debeant petere licentiam, *ibid.*
An teneantur extra Ordinem confiteri ante celebrationem
Missae, *ibid.* n. 167
Licentia aliquando data Fratribus Minoribus Prov. Inferie-
ris Germaniae confitendi in termino Sacerdoti non appro-
bato, hodie est revocata, *ibid.* n. 168. & p. 197. n. 45
Illa revocatio non praevalet juri Divino praemittendi con-
fessionem Communioni, p. 38. n. 169
Fratres Minores & Praedicatorum sunt Parochi delegati a
summo Pontifice, p. 146. n. 217
Ordinatio Capituli Gener. FF. Minorum circa aetatem re-
quisitam ad Majores Ordines, p. 624. n. 73

G

GENUS.

Quid in jure sit genus & quid species, p. 148. n. 228
Ostenditur ex jure civili qualiter generi derogetur per
speciem, *ibid.* n. 229
Idem ostenditur ex jure Canonico, *ibid.* n. 229
Non interest species praecedat, an subsequatur genus, *ibid.* n. 231
An per speciem debeat intelligi jus aliquid particulare,
quod potuit ignorare conditor generalis Constitutionis,
p. 149. n. 232. & seq.
An genus & species debeant esse directe contraria, *ibid.* n. 235
Quando censentur duae leges contrariae, *ibid.* n. 236
Exempla in quibus derogatur generi per speciem, *ibid.* n. 237

GRÆCI.

Vide *Ordinibus annexa Continentia.*
GUARDIANUS.
Guardianus potest subdelegare potestatem reservatorum in
casu particulari, p. 96. n. 246
An Guardianus possit dare licentiam confitendi extra Ord-
inem, p. 36. n. 163
An Guardiani possint reservare casus, p. 161. n. 47

H

HÆRETICUS. HÆRESIS.

Hæretici nihil habent potestatis Ecclesiasticae in quan-
tum tales sunt, p. 60. n. 65
Quare hæreticus externus invalidè absolvat, *ibid.*
Hæreticus in articulo mortis habet jurisdictionem activam,
p. 61. n. 66
An liceat in articulo mortis confiteri hæretico, *ibid.* n. 67
Non licet, si Confessio foret praestatio falsæ fidei, *ibid.* n. 68

Yyy z

INDEX RERVM.

An etiam eam hæresim, quæ Confessarius laborat, *ibid.* n. 70
 Saltem tenetur alia peccata confiteri, p. 62, n. 71
 Quæ jurisdictione tunc hæreticus absolvat, *ibid.*
 Non est necessarium ad hæresim externam, ut astantes percipiant animum internum, p. 174, n. 109
 Quare illa verba: *Non sunt tres persone*, non constituent hæreticum externum, p. 175, n. 112
 Ad hæresim externam non requiritur probatio in foro externo, *ibid.* n. 113, & seq.
 An sit hæreticus externus, qui loquitur ambigüe absque animo hæretico, *ibid.* n. 115
 Quid si aliquis, fingens se dormire, proferat voces significantes hæresim, p. 176, n. 116
 Aperiens suam hæresim Confessario, non est hæreticus externus, *ibid.* n. 117
 Quid intelligatur in Bulla Cænæ, per defensionem hæreticorum, p. 183, n. 150
 An credentes hæreticis solum accessoriè excommunicentur; *ibid.* n. 151
 An defendens hæreticum, non secuto effectu, sit excommunicatus, *ibid.* n. 152
 Duo effectus considerari possunt in favore, qui præstatur hæretico, p. 184, n. 153
 Quid requiratur, ut favor censetur re ipsa præstitus, *ibid.* n. 154
 Diversitas inter favorem, qui præstatur hæretico & homicide, *ibid.* n. 155
 An sufficiat possessio hæresis ut ipsa sit reservata, p. 181, n. 140
Vide Episcopos.

HERMAPHRODITUS.

An Hermaphroditus sit capax Ordinis, p. 617, n. 35

HOMICIDIUM.

Irregularitas ex homicidio extenditur in jure ad casum dubium c. 12. de Homicidio, & c. 18. eod. p. 177, n. 122
 An in illis cap. Pontifex statuatur novum jus, *ibid.* n. 123
 Obscurum est quid intelligatur per *ly Homicidium*, quando reservatur, p. 182, n. 142
 Intelligitur homicidium in suo genere completum, *ibid.* n. 143

I

JEJUNIUM.

Continnatio jejunii Sabbatini protrahit Sabbatum in Dominicam, p. 652, n. 223
 De quo jejunio hoc debeat intelligi, *ibid.* n. 224
 An jejunium Ordinis & Ordinati sit de substantia Ordinationis, p. 651, n. 218

IGNIS.

Qui inadvertenter accendit domum, tenetur ex justitia ignem extinguere, p. 385, n. 186
 Oppositum docet Dicastillo, *ibid.* n. 187
 Communis sensus fidelium majorem obligationem apprehendit in eo, qui ignem accendit, quam in eo, qui non accendit, p. 386, n. 192

IGNORANTIA.

An ignorantia proprii Sacerdotis tribuat jus confitendi alieno? Sententia affirmans probatur ex cap. fin. de Pœnit. dist. 6. p. 41, n. 184
 Illud cap. male extenditur ad casum, in quo timetur revelatio Confessionis. Item ad casum excommunicationis proprii Sacerdotis, *ibid.* n. 185
 Cur Pontifex potius exceperit casum ignorantie, quam alterius impedimenti, *ibid.* n. 187
 An sufficiat quælibet ignorantia, etiam in præsentia delegati, *ibid.* n. 188
 Probatur non sufficere, quando adest Delegatus Episcopi aut Parochi, p. 42, n. 189
 Quid si aliquis habeat duos Parochos, & unus tantum sit ignorans, *ibid.* n. 190
 Quid si adsit Delegatus Pontificis, *ibid.* n. 191
 Quid si adsit Parochus alterius Ecclesie, *ibid.* n. 192
 Explicatur cap. fin. de Pœnit. dist. 6. de pœnitentia publica non sacramentali, *ibid.* n. 193, & seq.
 Quid in illo cap. prohibeatur, p. 43, n. 195, & seq.

In illo cap. nulla conceditur facultas eligendi Confessarium, qui jurisdictionem accipiat propter solum imperium Sacerdotis proprii, *ibid.* n. 196, & seq.
 Conceditur facultas notandi publicam pœnitentiam Sacerdoti, quem penitens elegerit, *ibid.* n. 197
 Ignorantia excusat à relevatione pœnitentiæ, factæ sub conditione pœnitentiæ, p. 198, n. 198
 A censura excusat ignorantia solus censuræ, p. 199, n. 199
 Objectiones solvuntur, *ibid.* n. 200
 Probabile est ignorantiam solus reservationis pœnitentiæ excusare à reservatione, *ibid.* n. 201
 Quid si ignoretur ipsa prohibitio adus, *ibid.* n. 202
 Invincibilis ignorantia legis humanæ excusat à pœnitentiæ pœna, *ibid.* n. 203
 In foro externo ignorantia juris communis præsumitur vincibilis, p. 204, n. 204
 Ignorantia, quæ in uno vincibilis est, perit in alio vincibilis, p. 205, n. 205
 Una ignorantia potest esse juris, altera facti, *ibid.* n. 206
 Una juris humani, altera juris divini, vel naturalis, *ibid.* n. 207
 An privatæ personæ teneantur tollere ignorantiam vincibilem proximi, p. 208, n. 208
 Non tenetur quilibet auferre ignorantiam inordinatam jus humanum, secluso scandaloso, *ibid.* n. 209
 Quæ ignorantia excuset ordinatum ob obligationem pœnitentiæ, *ibid.* n. 210

IMPEDIMENTUM.

Altero ex duobus impedimentis sublato, alterum manet, *ibid.* n. 211

INDULGENTIA.

Multi docent solas Indulgentias suspendi per Bullam Cæciæ, *ibid.* n. 212

INFAMIS. INFAMARE.

Infamis perdit vitam civilem, *ibid.* n. 213
 Qui bona fide infamatus tenetur ex justitia infamari, *ibid.* n. 214
 Disparitas inter illum qui sic infamatur, & qui sic infamatur, *ibid.* n. 215

INFANS. INFANTIA.

Infans baptizatus, postquam ad usum rationis pervenerit, tenetur præceptis Ecclesie, p. 641, n. 216
 Ordinatus in infantia potest dicere animum excusando & reddendo debitum, p. 642, n. 217
 Quare talis infans potius suscipiat characterem quam obligationem continentem, p. 643, n. 218
 Infans post debitam ætatem potest vel rebus, vel personis Ordinem suscipere, *ibid.* n. 219
 Quæ sit illa debita ætas, Sanchez requirit annum 16, *ibid.* n. 220
 Contra arguitur, *ibid.* n. 221
 Non videtur hic valere argumentum à Processione ad votum Ordinis sacri, *ibid.* n. 222
 Hereticus putat ante annum 16. etiam obligari ad suscipiendum, *ibid.* n. 223
 Oppositum docet Sanchez, *ibid.* n. 224
 Non requiritur nequidem tempus pubertatis utrumque, *ibid.* n. 225
 Probat ex ratione, *ibid.* n. 226
 Occurrit objectionibus, *ibid.* n. 227
 Ostenditur ex Coniuncto, hic non valere argumentum à Processione, *ibid.* n. 228
 Arguitur contra Coniuncto, *ibid.* n. 229
 Arguitur pro sententia Sanchez, *ibid.* n. 230
 An ordinatus in infantia concedi debeat votum pœnitentiæ, *ibid.* n. 231
 Quare minus hic quam in sponsalibus concessi debent, *ibid.* n. 232
 An sufficiat ratificatio facta solo mente, *ibid.* n. 233
 Disparitas inter Professionem & Ordinem hic, p. 644, n. 234
 Ordinatus in infantia, post debitam ætatem non tenetur interrogari, eligantem in Ordine perseverare, *ibid.* n. 235
 An ante ratificationem obligetur ad Hæresim, *ibid.* n. 236
 Videtur quod non, *ibid.* n. 237
Vide Ordinationis subiectum.

INDEX RERUM.

INOBEDIENTIA.

Quæ sit in obedientia contumax, p. 160. n. 42

INQUISITOR FIDEI.

Potestas Inquisitorum fidei non expirat morte concedentis, p. 89. n. 206

Plus s. ordinavit, quod S. Inquisitionis Tribunal procedat contra Confessores, qui in actu Confessionis vel juxta sollicitant mulieres ad peccatum, p. 138. n. 182

INTERSTITIUM.

Ordines per temporum interstitia conferri debent, p. 657. n. 249

Quod interstitium requiratur inter ultimum minorem Ordinem, & Subdiaconatum, ibid. n. 251

Requiratur annus, nisi necessitas vel utilitas Ecclesie judicio Episcopi excuset, ibid.

Quando Ecclesia censetur hic habere necessitatem aut utilitatem, ibid. n. 252

A quo hæc necessitas & utilitas estimanda, ibid.

Sub Episcopo hic intelligitur etiam Abbas, ibid. n. 253

Quid si Abbas per se non ordinet, ibid. n. 254

An eadem ratio Prælati Regularis, qui non est Abbas, p. 659. n. 255

Pars affirmans est probabilis, ibid. n. 256. & seq

Declaratio Card. pro opposita sententia, ibid. n. 258

Quomodo intelligenda, ibid.

Eam tenet Rodriguez, qui perperam se fundat in Concilio Tridentino, ibid. n. 259

An Trident. relinquat arbitrio Episcopi, ut eodem die promoveat ad ultimum Minorem, & ad primum Majorem, p. 660. n. 260

Inter Subdiaconatum, & Diaconatum requiritur interstitium unius anni, ibid. n. 261

Item annus inter Diaconatum & Sacerdotium, ibid.

Hæc interstitia non sunt mathematicè computanda, ibid. n. 262

Quid requiratur ad dispensandum in interstitio Diaconatus & Sacerdotii, ibid. n. 263

Necessitas & utilitas debent hic moraliter considerari, ibid.

Cur major causa requiratur ad dispensandum in uno interstitio, quam in alio, ibid.

Facultas remittendi interstitia transe ad Capitulum Sede vacante, ibid. n. 264

Ordinans vel ordinatus sine interstitio non incurrit aliquam penam ipso facto, ibid. n. 265

An sic ordinati possint suspendi ab Episcopo, ibid.

Quid si Episcopus duos Ordines sacros simul eodem die conferret, p. 661. n. 266

Fore suspensionem ipso jure probatur ex cap. 13. de Tempor. ord. ibid.

An etiam ex cap. 15. eod. ibid. n. 267

An solus Papa dispense super hoc, ibid. n. 268

Causa, in quo Abbas & Episcopus possunt dispensare, ibid. n. 269

Suspensus est à postremo Ordine, qui Minores & Subdiaconatum eodem die suscepit, ibid. n. 270

Episcopus non potest dispensare in collatione plurium Ordinum sacrorum eodem die, p. 662. n. 271

Majus delictum est suscipere duos Ordines majores eodem die, quam diversos, non servatis interstitiis, ibid. n. 272

Prælati Regularis dispensat quoad interstitia ex privilegio, ibid. n. 274

Quod interstitium requiratur inter consecrationem Sacerdotalem & Episcopalem s. ex Trident. ibid. n. 275

An Trident. intelligendum sit de omnibus Ordinibus sacris, ibid. n. 276

Potest aliquis ordinari Sacerdos in Sabbatho & manè in Episcopatum, p. 663. n. 277

An possit eadem die Dominicè ordinari in Sacerdotem & Episcopatum, ibid. n. 271

IRRITATIO.

In universali irritatione alicujus actus, includitur actus ignorantis irritationem, p. 169. n. 83

JUBILÆUM.

Post obtentam Absolutionem virtute Jubilæi, reliqua opera

voluntariè omittere, nullum est peccatum juxta Henríquez & Sanchez, p. 216. n. 135

Arriaga docet, saltem non esse peccatum mortale, ibid. n. 136

Arguitur pro peccato mortali, ibid. n. 137

Sententia Auctoris vel nullam esse obligationem, vel gravem, ibid. n. 138

Vide *Mendicantes, Refractorum absolutio.*

JUDICIUM. JUDEX.

Judicium Sacramentale gravissimum, sacrum, valdè utile & necessarium, p. 3. n. 7

Non est in omnibus argumentandum à judicio humano, ad judicium Sacramentale, p. 15. n. 64

Judex humanus sine debita cognitione cause non potest validè judicare, nisi fortè in merè favorabilibus, ibid.

Nemo potest esse judex in propria causa, p. 22. n. 97

Prudens judicium requirit plenam informationem, p. 356 n. 42

An Judex possit jus dicere juxta alienam sententiam, p. 372. n. 125

Causa aliqui, in quibus Judex potest sequi sententiam alienam, p. 373. n. 128

Vide *Confessarius.*

JURISDICTIO.

Quid jurisdictio ordinaria & delegata, p. 2. n. 2

Ecclesia non solet dare jurisditionem nisi Sacerdoti dicere, p. 13. n. 65

Trident. & Florent. distinguunt jurisditionem in ordinariam & delegatam, p. 26. n. 88

Hæc Concilia intelligi debent de jurisditione propriè dicta, ibid. n. 89

Potestas Ordinis vocari potest jurisditione habitualis, p. 23 n. 99

Jurisdictio habitualis explicatur exemplo Doctoris in jure, ibid.

Potestas, quæ post Ordinem ab Ecclesia datur, est vera jurisdictio, ibid. n. 100

Potestas Ordinis est quodammodo potestas jurisditionis, ibid. n. 102

Officium est causa adæquata jurisditionis ordinariæ, p. 44 n. 199

Cessante officio cessat jurisdictio ordinaria, quæ non conceditur personæ, sed ipsi officio, ibid. n. 207

Jurisdictio Sacramentalis non est localis sed personalis, estque voluntaria, ibid. n. 207

Jurisdictio voluntaria exercetur extra territorium, p. 45. n. 203

Jurisdictio fori Sacramentalis est delegabilis, p. 46. n. 204

Quæ sit propriè jurisdictio subdelegata, ibid.

Nemo potest suam jurisditionem delegare, nisi respectu sibi subditorum, p. 47. n. 5

An sufficiat consensus præsumptus de futuro ad delegandam jurisditionem, p. 80. n. 181

An sufficiat consensus præsumptus de præterito vel præsentia, ibid.

Quid si aliquis Episcopus declarasset, se velle dare jurisditionem, quoadcumque rationabiliter præsumeretur ejus consensus, p. 81. n. 182

Ad delegandam jurisditionem non sufficit voluntas merè interna, ibid.

Delegatio jurisditionis est actus fori externi, ibid. n. 184

Quid operetur consensus præsumptus merè internus, p. 82. n. 170

Quæ sint signa externa voluntatis Ordinarii, ibid. n. 171

Ostenditur variis exemplis ad jurisditionem accipiendam absolvendis à peccatis non requiri notitiam ejus, cui conceditur, p. 84. n. 180. & seq.

Contra arguitur, ibid. n. 182. & seq.

Sufficit ad acquirendam jurisditionem delegatam notitia in genere, & per consequens acceptatio in genere, p. 85. n. 184

Ignorans habet exercitium jurisditionis prorogatum, p. 86. n. 189

Jurisdictio prorogata eadem est in substantia cum jurisditione principali, ibid.

INDEX RERVM.

Quare expiret iurisdicção Vicarii morte Episcopi, p. 90. n. 212
Non expirat iurisdicção delegata morte delegantis re non
integrâ, etiam in foro contentioso, *ibid.* n. 213
Quid si res sit integrâ, *ibid.* n. 214. & seq
Iurisdicção delegata Sacerdotibus absolvendi; non est gra-
tia faciendâ, sed factâ, p. 91. n. 217
Confessione inchoatâ non cessat iurisdicção delegata, etiam
tempore aut revocatione, p. 93. n. 231. & seq
Oppositum docet Sanchez & probat ex cap. *Si gratiosè*, ci-
trans pro se Gloss. in dict. cap. p. 94. n. 233 & seq
In actibus iurisdicçãois semper est efficax actus Pontificis,
p. 155. n. 21
An iurisdicção metu extorta validè transferatur, p. 262. n. 344

JUSTITIA. JUS.

Non est generaliter verum, me posse validè usurpare, quod
ex iustitia mihi debetur, p. 263. n. 346
Juri naturali aut Divino permissivo potest derogari per jus
humanum, p. 684. n. 106
Jus civile per se loquendo potest personas aliquas reddere
inhabiles ad matrimonium, *ibid.* n. 107
Idem potest facere jus Ecclesiasticum, *ibid.*

K

KEMNITIUS.

Kemnitius negat Sacramentum Ordinis, p. 476. n. 2
Perperam per manis impositionem i. Timoth. 4. intelligit
orationem, p. 477. n. 8
Kemnitius dicit continentiam annexam fuisse Ordinis
sacris à Pontificibus contra antiqua Concilia, p. 673.
n. 47

L

LABORATOR.

Officium Laborantium non est propriè dictus Ordo, p. 487.
n. 59
Quare enumerentur inter minores Ordines, p. 491. n. 79

LAPSUS CARNIS.

Quid intelligatur per lapsum carnis voluntarium opere con-
summatum, quando reservatur, p. 182. n. 145
An pollutio que liber voluntaria sit talis lapsus, *ibid.* n. 146
Utrum libidinosis aspectus in feminam directus, ex quo
apta est sequi pollutio, sit talis lapsus, *ibid.* n. 147
Non quælibet pollutio voluntaria est talis lapsus, sed secun-
dum aliquos solus concubitus carnalis, p. 183. n. 148
An in tali concubitu debeat fieri seminatio in vase, *ibid.*
n. 149

LECTOR.

Lector in defectum Acolychi potest facere ejus officium,
p. 490. n. 73
Officium Lectoris, p. 521. n. 1
Materia & forma Lectoratus, p. 527. n. 29

LEGATUS.

Mortuus dignitas Legati, p. 93. n. 230
An Legatus Apostolicus possit dare dimissorias, p. 598. n. 201

LEX. LEGISLATOR.

Lex humana abrogari potest consuetudine, secus Lex Divi-
vina aut naturalis, p. 35. n. 159
Verba Legis non possunt semper impropriè accipi, aut ex-
tendi ad casum similem, p. 41. n. 185
Cessante sine inadæquato Legis, non cessat Lex, p. 44. n. 199
In causa Ecclesiastica possumus Leges allegare, p. 71. n. 118
Lex essentialiter est actus voluntatis Legislatoris, p. 79. n. 156
Duplex est voluntas Legislatoris, alia expressa in jure, alia
est voluntas, seu consensus personalis, *ibid.* n. 157
Consuetudo est signum istius voluntatis, vel conditio sine
quâ non, *ibid.*
Legislator potest tollere Legem invitâ communitate, p. 85
n. 185
Ad Leges, privilegia, iurisdicções, dispensaciones &c.
sufficit quodlibet signum externum, p. 101. n. 14
Quis dicatur amplecti verba Legis contra ejus voluntatem,
p. 112. n. 63

Quis possit abrogare Legem,
Quomodo Legislator possit revocare propriam Legem
Superiore confirmatam
Duplex est confirmatio Legis, una accidentalis, & altera
essentialis,
Legislator humanus aliquando prohibet facta in ma-
tione,
Quando obliget Lex humana cum periculo vitæ, p. 171.
Eadem materia potest esse gravis & levis respectu
rum Legum, p. 172.

LICENTIA.

Licentia Religiosi presumpsa accipiendi aliquam rem
est dispensatio in voto pauperatis,
Qui accipit rem alienam de presumpsa licentia committit
est fur.
Licentia transeundi ad Regulam strictiorem penam
iusta causa negata, habetur pro concessa, p. 174.
Que sit tacita licentia,
Sufficit in aliquibus casibus licentia petita, etiam
tentata, p. 175.

LICENTIATUS.

Licentiatus aut Doctor in una Universitate, non
lis.

LITERATURA ORDINANDORUM.

Vide *Ordinandorum Literatura*.

LUTHERUS.

Lutherus negat Sacramentum Ordinis, p. 476.

M

MANUS IMPOSITIO.

Vide *Ordinationis Materia*.

MATRIMONIUM.

An quis possit validè contrahere Matrimonium in pu-
prohibitis, antequam sciat dispensationem necesse
p. 83. n. 177
An sufficiat noticia dispensationis pro procuremente,
n. 178
Non valet Matrimonium contractum ex dispensatione
noticiam ejus & acceptationem saltem per Fratrem,
p. 85. n. 188
Potest quis validè contrahere Matrimonium, etiam
subesse impedimentum dirimens,
Papa potest revocare dispensationem in Matrimonio
in voto,
Validè contrahitur Matrimonium verbis scriptis,
n. 110
Non peccat qui metu mortis contrahit Matrimonium
impedimento juris humani,
Deus reliquit Matrimonium liberum excepto pauperatis
nus humanum deficeret,
Quos concernat præceptum Matrimonii,
Quo jure Ordo sacer dirimat Matrimonium ex
n. 123
Obligatio continentie Religiosorum ex necessitate
rimite Matrimonium,
Vide *Confessarius, Ordinisque ex parte continentie*.
MEDICUS
Medicus qui stipendium accepit curare ex officio
omnes verè ægrotos,
MENDACIUM.
Restrictio purè mentalis est mendacium,
MENDICANTES.
Mendicantes posse absolvere secularis à casibus
exceptis contentis in Bulla Cæsar. p. 102. n. 14
Privilegio Pauli 3.
An hoc Privilegium sit revocatum,
Varia Privilegia que concedunt Mendicantibus
absolvendi à casibus Episcopalibus, *ibid.* n. 14
An hæc Privilegia advertentur Decretis Concilii
p. 241. n. 260 & seq.
Hæc privilegia videntur revocata per plures Decretum
p. 242. n. 262
Responsio Rodriguez,
Prima declar. Card. circa hæc controversiam, p. 243.
Responsio.

INDEX RERUM.

Declaratio Innocent. 10. circa eandem controversiam, *ibid.* n. 266
An illa Declaratio usi sit recepta in Belgio, p. 244. n. 267
Aliquando non fuit recepta, *ibid.* n. 268
Decretum Alex. 7. de hac materia, p. 246. n. 274
Attestatio veritatis hujus Decreti, *ibid.* n. 275
An illa attestatio sufficiat, ut illud Decretum obliget, *ibid.* n. 276
Hoc Decretum loquitur generaliter nullâ factâ mentione privilegiorum ante vel post Trident. p. 247. n. 277
An Privilegia Mendicantium concedentia casus contentos in Bulla Cœnz, revocentur per ipsam Bullam Cœnz, *ibid.* n. 278. & seq.
An facultas Mendicantium, absolvendi à peccatis reservatis, suspendatur per Jubilæum, p. 248. n. 281. & seq.
Non revocatur ea, quæ concessa est absque respectu ad aliquam Indulgentiam, p. 249. n. 286
An per Bullam Cruciatæ suspendatur hujusmodi Privilegium, *ibid.* n. 287. & seq.
Privilegia Mendicantium absolvendi à reservatis sunt realia, in Bulla autem Cruciatæ sola privilegia personalia suspenduntur, p. 250. n. 289. & seq.
**Quomodo intelligenda illa verba Bullæ Cruciatæ: Excep-
 tis superioribus &c.** *ibid.* n. 291. & seq.
**Mendicantes virtute Bullæ Cruciatæ non posse eligere Con-
 fessorium, vel absolvi à reservatis absque licentia suorum
 Prælatorum, probatur ex variis Constitutionibus Ponti-
 ficum.** p. 251. n. 294. & seq.
An illæ Constitutiones Pontificum adhuc vigeant, p. 252
 n. 299
**Hodie Mendicantes vel nullum possunt eligere per Bullam
 Cruciatæ, vel omnem,** *ibid.* n. 300
**Pontifices successores noluerunt revocare Constitut. Urb.
 per Bullam Cruciatæ,** p. 253. n. 301
**In Bulla Cruciatæ non revocatur expressè Constit. Urb.
 ibid.** n. 302.
**Per Bullam Cruciatæ non suspenduntur facultates Mendi-
 cantium reservandi casus,** *ibid.* n. 303
**An tempore Pii 5. in Bulla Cruciatæ apposta fuerit illa
 particula: Excep-
 tis tamen &c.** *ibid.* n. 304
Objectiones solvuntur, p. 254. n. 305. & seq.
Quis sit sensus illorum verborum: Quoad suos fratres tantum, *ibid.* n. 307.
**Responsio ad Declarationem quandam Commissarii Cru-
 ciatæ,** *ibid.* n. 308
**Multi docent, solas Indulgentias suspendi per Bullam Cru-
 ciatæ,** *ibid.*
**An Mendicantes virtute Jubilæi possint confiteri cuilibet
 Confessorio,** *ibid.* n. 309
**Cur magis Pontifex in Jubilæo suspendat prohibitiones
 Mendicantium, quàm in Bulla Cruciatæ,** p. 255. n. 310
Quid Statuta Ord. Min. circa hanc materiam decernant, *ibid.* n. 311.
**Declaratio quædam Gregorii 15. quæ loquitur generaliter
 de omni Absolutione à peccatis, etiam non reservatis,** *ibid.* n. 312. & seq.
Confirmatur ex Bulla quadam Urb. 8. p. 256. n. 314
Obiectio ex eadem Bulla solvitur, *ibid.* n. 315
Explicatur illa verba Bullæ: Quoad sibi reservata, *ibid.* n. 316
**Superiores Mendicantium debent esse faciles in conceden-
 da venia eligendi Confessorium pro reservatis,** *ibid.* n. 317
**Si injustè negat Confessorio petenti, potest Confessorius
 pro illâ vice absolvere, ex Concessione Clem. 8. p. 162. n. 49**
**An Concessio Clem. 8. debeat intelligi de solis Confessa-
 riis deputatis,** p. 258. n. 326
Quid si nulli sint deputati secundum formam istius Decreti, *ibid.* n. 327
An debeat intelligi de unica tantum vice, p. 259. eodem n.
De quibus casibus Pontifex loquatur, *ibid.* n. 328. & seq.
Mendicantes sunt Coadjutores Episcoporum & Parochorum
 p. 353. n. 29.
**Mendicantes ex privilegiis Alex. 4. & aliorum Pontificum
 debent ordinari sine prævio examine,** p. 633. n. 120
Hæc privilegia revocata sunt per Trid. *ibid.*
Mendicantes habuerunt aliquando privilegium suscipiendi

Ordines extra tempus ordinarium p. 656. n. 242
Vide Ordinationis locus & tempus. Regularis Religiosus.
METUS.
**Qui gravi metu injusto sic suscipit Ordinem sacrum, non
 obligatur ad continentiam,** p. 702. n. 203
**Qui validè suscipit Ordinem sacrum ex metu justo obliga-
 tur ad continentiam,** p. 703. n. 204
**Conjugatus validè ordiatus ex metu injusto potest petere
 & reddere debitum,** *ibid.* n. 205
Obiectio solvitur, *ibid.* n. 206
**An per talem Ordinem aliquis impediatur à Matrimonio
 contrahendo,** *ibid.* n. 207
**Bas. Pontius putat attentâ ratione probabilius, eum im-
 pediri,** *ibid.*
**Coninck docet istud votum esse jure naturæ irritum, & va-
 riè probat,** *ibid.* n. 208
Responsio ad 1. probationem, *ibid.* n. 209
**Votum solenne Ordinis sacri gravi metu injusto extortum
 valet jure naturæ,** p. 706. n. 219
Probatur non valere jure Ecclesiastico, *ibid.* n. 220
**Ostenditur, hic non valere argumentum à Professione ad
 Ordinem sacrum,** *ibid.* n. 221
**Probatur ex Tolet. 8. votum Ordinis sacri metu extortum
 non valere,** *ibid.* n. 222
**An illud Decretum rejiciendum, quia Concilii Provincia-
 lis,** p. 707. n. 223
Responsiones ad Concilium, *ibid.* n. 224. & seq.
**Fundamentum sententiæ, quæ negat Ordinem sacrum,
 susceptum ex gravi metu injusto, obligare ad continen-
 tiam,** *ibid.* n. 226
Duplex confirmatio, *ibid.* n. 227. & seq.
Obiectio solvitur, p. 708. n. 229
**Quid si aliquis sciens hanc sententiam velit se obligare ad
 continentiam,** *ibid.* n. 230
**An sit necessarium aliquod signum externum illius internæ
 voluntatis,** *ibid.* n. 231
**Merus levis non irritat jure naturæ Professionem aut votum
 Ordinis sacri,** *ibid.* n. 233
**An qui tali casu sic ageret, faceret injuriam Ordini Eccle-
 siastico,** p. 709. n. 234
Vide Votum.

MISSA.
**Majores Ordines non possunt conferri nisi intra Missæ ce-
 lebrationem,** p. 651. n. 217
An Missa sit de substantia, *ibid.* n. 218

MORS.
**Aliud est exponere se periculo mortis, & aliud se directè
 occidere,** p. 327. n. 125
Vide Articulus Mortis.

MULIER.
Mulier non est capax Tonsturæ contra Paludanum, p. 613
 n. 14.
Est sententia Doct. Seraph. *ibid.* n. 15.
Obiectio solvitur ex eod. Doct. p. 614. n. 16
Alia obiectio & solutio ex eod. *ibid.*
Tertia obiectio & solutio ex Secro, *ibid.* n. 17
Si Christo placuisset mulier fuisse capax Ordinis, *ibid.* n. 18
A principio mundi nulla mulier sacrificavit, *ibid.*
**Cur mulier potius esse possit Prophetissa, quàm Presbyte-
 rissa,** *ibid.* n. 19
An mulieres possint legere homilias ad Matutinas, p. 615
 n. 25.
Vide Ordinationis Subiectum.

N
NECESSITAS.
**Quid sit extrema necessitas, in qua quilibet debet audire
 Confessionem cum periculo vitæ,** p. 351. n. 22
Quæ sit gravis necessitas, *ibid.* n. 23
**An in ea quilibet teneatur audire Confessionem cum peri-
 culo vitæ,** *ibid.* n. 24

NOVITIUS.
Novitius subest jurisdictioni spirituali Prælati Religionis,
 p. 32. n. 143
 Novitius

INDEX RERUM.

Novitius gaudet privilegio fori, ibid.
 Item privilegio canonis, ibid.
 Novitius in favorabilibus tenetur Religiosus, secus in ibid. n. 144
 odiosis, ibid. n. 144
 An Novitii astringantur præceptis & statutis Religionis, ibid. n. 145
 Novitii libere possunt ad sæculum redire, p. 164. n. 58
 Novitius subiectus est jurisdictioni spirituali Prælatorum ibid. n. 59. & seq.
 Regularium, & exemptus à jurisdictione spirituali & ibid. n. 59. & seq.
 temporalis Episcoporum, ibid. n. 59. & seq.
 Prælati potest dispensare in votis Novitorum, p. 165. n. 63
 Novitius potest absolvi à Sacerdote seculari, ibid. n. 64
 Novitii possunt à Prælati puniri per potestatem coactivam ibid. n. 65
 seu iudicalem, ibid. n. 65
 Novitii gaudent privilegio Religionis, p. 606. n. 239
 Quis censetur proprius Episcopus Novitorum, ibid. n. 240
 Dedicatio Novitii Religioni est pura & non conditionalis, ibid. n. 242

O

OBLIGATIO.

Quænam in iure veniant intelligenda sub generali obligati- p. 196. n. 39
 one, p. 196. n. 39

OBSCURUM,

Quænam in iure dicantur esse obscura, p. 181. n. 141

OBTINERI.

Idem potest obtineri pluribus titulis ad maiorem firmita- p. 49. n. 15
 tem, p. 49. n. 15

OCCISIO. OCCIDERE.

Quomodo possit excusari à propria occisione, qui sumit ve- p. 327. n. 124
 nenum, ne revelet Confessionem, p. 327. n. 124
 Aliud est exponere se periculo mortis, & aliud est directè ibid. n. 125
 occidere, ibid. n. 125
 An fumere venenum sit directè seipsum occidere, ibid. n. 126
 Quomodo dicatur occidere, qui potuit hominem liberare p. 382. n. 169
 à morte, & non liberavit, p. 382. n. 169

OFFICIALIS.

Officialis ex generali concessione non potest punire subdi- p. 196. n. 38
 torum ecclesiæ. Sed neque conferre beneficia, p. 196. n. 38

OILEUM.

Oleum simpliciter dictum denotat oleum olivæ, p. 407. n. 40
Vide. Extr. Vñcl. materia remota.

OPINIO.

Opinio quæ uni videtur probabilis, imò certa, alteri vide- p. 374. n. 132
 tur improbabilis, p. 374. n. 132
 Quænam dicatur opinio probabilis juxta Arragam & Di- ibid. n. 133. & seq.
 catillonem, ibid. n. 133. & seq.

ORATIO.

Oratio tam activa, quam passiva, convenit omnibus ho- p. 3. n. 10
 minibus, p. 3. n. 10

ORDO. ORDINATIO.

Dux acceptiones vocis Ordo ex Scoto, p. 475. n. 1
 Ordinatio aliquando sumitur pro collatione Officii Eccle- p. 487. n. 56
 siastici, p. 487. n. 56

ORDINIS SACRAMENTUM.

Lutherus & alii hæretici negant Sacramentum Ordinis, p. 476. n. 2
 p. 476. n. 2
 Esse in Ecclesia verum Ordinis Sacramentum, probatur ex ibid. n. 3
 Concilio Trident. & Florent. ac Calcæd. ibid. n. 3
 Probatio ex Scriptura 2. Timoth. 1. ibid. n. 4
 Item ex 1. ad Timoth. 4. ibid. n. 5
 An etiam ex Act. 13. ibid.
 Probatio ex SS. Patribus, p. 477. n. 9. & seq.

ORDINIS INSTITUTIO, ET ESSENTIA.

Ubi & quando fuerit institutum Sacramentum Ordinis, p. 478. n. 13
 ex Concil. Trident. p. 478. n. 13
 Convenientia institutionis, ibid. n. 14. & seq.
 Sacramentum Ordinis non consistit in potestate spirituali, ibid. n. 14. & seq.
 p. 479. n. 17

D. Bonav. non docuit oppositum, eod. n. & n. 16
 Definitio Ordinis ex Mag. quam impugnat Scotus, ibid.
 n. 18. & seq. ibid.

Quid sit Ordo secundum Scotum, p. 480. n. 20

Quid D. Bonav. intelligat per potestatem spirituales, ibid. n. 21.
 Descriptio Ordinis ex Scoto, ibid. n. 21.
 ORDINUM NUMERUS. p. 480. n. 21.
 Septem esse Ordines probatur ex Concil. Trident. p. 480. n. 21.
 Scriptura meminit Diaconum, 1. Timoth. 2. & Phil. p. 480. n. 21.
 n. 24
 An etiam Act. 6. ibid. n. 24.
 An initio Ecclesiæ Subdiaconus & minores Ordines ibid. n. 24.
 rint in usu, ibid. n. 24.
 Non convertuntur Ordo Major & Ordo sacer. ibid. n. 24.
 Subdiaconus hodie est Ordo sacer. ibid. n. 24.
 Quomodo Subdiaconus & minores Ordines differant ibid. n. 24.
 Eucharistiam ex Scoto, ibid. n. 24.
 Objectiones contra minores Ordines solvuntur, ibid. n. 24.
 & seq. ibid. n. 24.
 Episcopatus comprehendi potest sub Sacerdotio, ibid. n. 24.
 Primam Tonuram non esse propriè dictam ibid. n. 24.
 batur ex Trident. ibid. n. 24.
 An etiam bene probetur ex Pontificali Rom. ibid. n. 24.
 Pontificale Rom. distinguit Tonuram ab Ordine ibid. n. 24.
 n. 39
 Obiectio ex iure, in quo Tonura vocatur Ordo ibid. n. 24.
 Item ex Bulla quadam Pii 5. & Concil. ibid. n. 24.
 n. 40. & seq. ibid. n. 24.
 Probatur ratione primam Tonuram non esse ibid. n. 24.
 ibid. n. 42
 Tonura non perficitur sub eodem modo ibid. n. 24.
 sicut alii Ordines, ibid. n. 24.
 Quomodo Tonura perficitur, ibid. n. 24.
 Tonura late loquendo potest dici Ordo, ibid. n. 24.
 Sententia Doct. Angelici de hac controversia, ibid. n. 24.
 Explicatio Doct. Seraphici, ibid. n. 24.
 Objectiones & solutiones contra hæc doctrinam ibid. n. 24.
 Doct. ibid. n. 24.
 Responsio ad objectiones ex iure Canonico, ibid. n. 24.
 Trident. ibid. n. 24.
 Pontificale Rom. intelligi debet de Ordine ibid. n. 24.
 n. 51
 Officium Cantoris non est propriè dictus Ordo, ibid. n. 24.
 Psalmistatus minus est Ordo, quam Tonura, ibid. n. 24.
 Probatur non esse verum Ordinem ex D. Bonav. ibid. n. 24.
 Obiectio ex Lisdoro solvitur, ibid. n. 24.
 Quæ etiam applicari potest verbis Clem. Rom. ibid. n. 24.
 Dux alix objectiones solvuntur, ibid. n. 24.
 Officium Laborantium non est propriè dictus Ordo, ibid. n. 24.
 officium Sepelientium, ibid. n. 24.
 Patres locuti fuerunt de officio Ecclesiastico, ibid. n. 24.
 Conveniunt DD. in septenario numero Ordinum, ibid. n. 24.
 Probatur ex Trident. omnes Ordines à Christo ibid. n. 24.
 tutos, ibid. n. 24.
 Ab initio Ecclesiæ omnes Ordines fuerunt in ibid. n. 24.
 n. 62
 Nullus Ordo legitur de novo institutus per aliquem ibid. n. 24.
 institutionem Ecclesiæ, ibid. n. 24.
 Probatio ex Can. Apost. ibid. n. 24.
 Doctrina Mag. Christum in se ipso ibid. n. 24.
 rum Ordinum, ibid. n. 24.
 An Magister docuerit Subdiaconum, & minores ibid. n. 24.
 ab Ecclesia fuisse institutos, ibid. n. 24.
 Septem Ordines sunt vera Sacramenta, ibid. n. 24.
 Primum argumentum Vaiquæ pro opposita ibid. n. 24.
 n. 69
 Rejicitur, ibid. n. 24.
 An ante gratiam sanatus fuerit in Ecclesia ibid. n. 24.
 ib. n. 71
 Quare Ignacius & alii PP. non meminerunt ibid. n. 24.
 ib. n. 72
 Clemens Rom. videtur Acolythos intellexisse ibid. n. 24.
 nistrorum, ibid. n. 24.
 Occurrit objectioni delumptæ ex Augustino ibid. n. 24.
 Tessalonicensibus, ibid. n. 24.
 Lector in defectum Acolythi potest facere ibid. n. 24.
 ibid. ibid. n. 24.
 Quid Cajus Papa circa Ordines constituitis ibid. n. 24.

INDEX RERUM.

- Obiectio ex Conc. Carthag. 4. solvitur,** ib. n. 76
Hodie instrumenta Ordinationis debent porrigi immediate manibus Episcopi, p. 491 n. 77
Quare Conc. Carthag. committat traditionem aliquorum instrumentorum Archidiacono, ib. n. 78
Subdiaconatus fuit institutus tempore Apostolorum quamvis Scriptura ejus non meminerit, ib. n. 79
Quare Laboratores & Cantores enumerentur inter minores Ordines, ibid.
Solvuntur alia argumenta, quae videntur probare, minores Ordines non esse Sacramenta, ib. n. 80
Primum argumentum Durandi, quo probat ne quidem Diaconatum & Subdiaconatum esse vera Sacramenta, p. 492 n. 81
Responsio, ibid. n. 82
Secundum argumentum Durandi cum sua responsione, ibid. n. 83
Tertium argumentum Durandi & responsio ad illud, ibid. n. 84 & seq.
Per Diaconatum & alios inferiores Ordines datur potestas secundum quid aliquid faciendi, p. 493 n. 86
Unde colligatur Deum dare gratiam ex opere operato ad exercitium illius potestatis, ib. n. 87
Vaquez admittit Subdiaconatum esse verum Sacramentum propter solam auctoritatem Theologorum, ib. n. 88
Probat ex Florent. minores Ordines esse Sacram. ib. n. 89
Eadem veritas probatur ex Trident. p. 494 n. 90
Confirmatur 1. ib. n. 91
Confirmatur 2. ib. n. 92
Responsio Vaquez ad haec testimonia, accipienda esse de Ordine in universum, ib. n. 93
Quare Trident. c. 2. recenset minores Ordines, ib. n. 94
Rejicitur responsio Vaquez, ib. n. 95
Conc. Trident. non definit, omnes Ordines esse vera Sacramenta, p. 495 n. 96
Tempore Trident. aliqui haeretici negabant minores Ordines esse Sacramenta, ib. n. 98
Ex traditione & usu constat Diaconis fuisse commissum ministerium altaris, ib. n. 99
Explicatur aliqua verba Anacleti Papae, in quibus videtur negare Diaconatum &c. esse veros Ordines, p. 496 n. 100
Duplex obiectio contra Subdiaconatum & minores Ordines, ib. n. 101
Solvitur prima, ibid.
Solvitur secunda, ib. n. 102
Tertiusdesumpta ex septenario numero Sacramentorum, solvitur ex D. Bonav. ib. n. 103
Eadem est solutio D. Thom. ib. n. 104
Responsio Doct. Subtilis, ib. n. 105
Unitas inter Ordines ex Scotis, p. 497 n. 107
Sacramentum Ordinis unum est unitate generis aut subordinationis, ibid.
Sacerdotium est duplex partiale Sacramentum. Probat ex verbis Scoti, p. 501 n. 127
Plures antiqui Theologi docuerunt, Episcopatum non esse Ordinem distinctum a Sacerdotio, p. 508 n. 159
An Doct. Subtilis inter eos numerandus, ib. n. 160
Probat Scotus esse Ordinem distinctum, ibid.
Duo modi id dicendi ex cod. Doct. ib. n. 161 & seq.
Scotus oppositam sententiam potius impugnat, quam defendat, p. 509 n. 163
Responsio Scoti ad auctoritatem D. Dionysii & Isidori, ibid. n. 164
Expositio Isidori & S. Bonav. ib. n. 165
Auctoritas Dionysii difficiliter admittit eandem expositionem, ib. n. 166
Modus consecrandi Episcopum, Sacerdotem, & Diaconum ex D. Dionysio, ib. n. 167
Dionysius Episcopatum vocat Ordinem factum, ibid.
Probat ex Scriptura esse verum Sacramentum, p. 510 n. 168
Confirmatur ex Trident. ib. n. 169
Episcopatus est a Christo institutus, & Episcopus est superior Presbytero, ibid. n. 170
Error Calvinii, non esse superiorem ex jure Divino, ibid.
Fundat se Calvinus in auctoritate D. Hieron. ibid. n. 171
Potuisse etiam allegare Ambros. Aug. Chrysost. ib. n. 172
Imò & Scripturam ipsam, p. 511 n. 173
Veritas Catholica probatur ex Scriptura, ib. n. 174
Episcopi succedunt Apostolis & Sacerdotes 72 Discipulis, ibid. n. 175
Episcopos esse superiores Presbyteris, probatur ex traditione, ib. n. 176 & seq.
Quomodo intelligendus Hieron. sup. allegatus pro errore Calvinii, p. 512 n. 180
Nomen, Presbyter, & nomen, Episcopi, olim universaliter usurpabantur, ib. n. 181
Olim communi consilio Episcoporum & Presbyterorum administrabantur res Ecclesiasticae, ibid.
Semper Ordinatione Episcopus fuit superior Presbytero ex S. Hieron. p. 513 n. 182
An Episcopi jure Divino habeant majorem jurisdictionem Presbyteris, ib. n. 183
Ordinatio Episcopi est jure Divini, jurisdictione potius juris humani, ibid.
Episcopatus est Ordo sacramentalis distinctus a Sacerdotio, ib. n. 184
Episcopatus non repugnat septenario numero Ordinum, ib. n. 185
Vaquez putat Episcopatum non esse Ordinem distinctum, p. 514 n. 186
Responsio ejus ad Anacletum rejicitur, ibid.
Alia responsio rejicitur, ib. n. 187 & seq.
Episcopatum & Sacerdotium esse Ordines distinctos probatur ex Leone Papa, ib. n. 189
Responsio Vaquez rejicitur, ib. n. 190
Occurritur objectioni, ib. n. 191
Alia obiectio solvitur, ib. n. 192
Quomodo ordinetur & non ordinetur usus potestatis Episcopalis ad actum potestatis Sacerdotalis, p. 515 n. 193
Ordo Episcopalis imprimis distinctum characterem, ibid. n. 194 & seq.
An Diaconatus seorsim datus possit supplere Subdiaconatum, ib. n. 195
Examinatur sententia affirmans, ib. n. 196
Episcopatum non prerequisite essentialiter Sacerdotium probatur ex c. un. de Cler. per salt. prom. p. 516 n. 200
Obiectio solvitur, ib. n. 201
Quare hunc casum non habeamus expressum in jure, ibid.
Alia probatio ex jure Canonico, ib. n. 202
Referuntur verba Conc. Tolet. ad hoc propositum, p. 517 n. 203
Aliqui probant eandem veritatem ex c. 1. dist. 61. ibid. n. 204
Occurritur objectioni, ib. n. 205
Responsio aliqua ad praelegata jura, ib. n. 206
Obiectio solvitur, ib. n. 207
Episcopus non Sacerdos possit valide ordinare alios Sacerdotes, ib. n. 208 & seq.
ORDINUM SINGULORUM OFFICIA.
Officium Ostiarii & Lectoris, p. 521 n. 1
Officium Exorcistae & Acolythi, ib. n. 2
Officium Subdiaconi, ib. n. 3
Officium Diaconi & Sacerdotis, ib. n. 4
Officium Episcopi, ib. n. 5
ORDINATIONIS MATERIA ET FORMA.
Sacramentum Ordinis perficitur rebus tanquam materia, & verbis tanquam forma, p. 522 n. 6
Quae sint istae res & verba, ib. n. 7
Non est verisimile Florent. voluisse assignare materiam & formam omnino essentialem, sed tanquam essentialem in Ecclesia Latina, ib. n. 8 & seq.
Ecclesia instituendo traditionem calcis pro materia ordinationis non mutavit materiam Sacramenti, ib. n. 10
An in Ecclesia Latina valide quis Ordinaretur Sacerdos per solam manuum impositionem, p. 523 n. 12
Requiritur ad validam Ordinationem signum publicum, ib. n. 13
Alia signa sunt instituta pro Latinis quam pro Graecis, p. 524 n. 16

INDEX RERVM.

- Presbyter & Diaconus recipiunt manus impositionem ex ordinatione Apostolorum, ib. n. 17
- Ecclesiam Græcam non uti pro materia solâ manuum impositione, docet Tannerus, & variè probat. Citat etiam Bellar. pro se, p. 525. n. 19. & seq.
- Responsio ad Bellarminum, ib. n. 21
- Responsio ad 4. probationem, ib. n. 23
- Liber græcus, quem citat Tannerus intelligi potest de materia accidentali, p. 526. n. 23
- Resp. ad 1. 2. & 3. probationem, ib. n. 24
- Quare non disputent DD. de hac differentia materiæ in Ecclesia Græca; neque Florent. illius meminerit, ib. n. 25
- Modus ordinandi Græcorum constat Scripturis sacris & Conciliis, ib. n. 26
- Manuum impositio est quædam generalis cæremonia; quæ potest significare quamcumque potestatem Ecclesiasticam, ib. n. 27
- Materia & forma Oñiaris ex Pontificali Rom. p. 527. n. 28
- Materia & forma Lectoris, ib. n. 29
- Materia & forma Exorcistæ, ib. n. 30
- Materia & forma Acolythi, ib. n. 31
- Quare Archidiaconus solitus fuerit tradere instrumenta in hac Ordinatione, ib. n. 32
- An sola traditio candelabri sit materia essentialis secundum D. Bonav. ib. n. 33
- Probatur traditionem principalis instrumenti esse materiam essentialem, p. 528. n. 34
- Videtur quodd secundum D. Bonav. sola traditio candelabri sit materia essentialis, et quæ sententia probabilis, ib. n. 35
- An sit sententia D. Thom. solam acceptionem ureoli esse materiam essentialem, ib. n. 36
- Probatur hæc sententia, p. 529. n. 38
- Est satis facilis si minores Ordines non sint Sacramenta, scilicet difficilis, ib. n. 39
- Quandam in illa sententia imprimatur character, ibid. n. 40. & seq.
- Quæ sit materia & forma Subdiaconatus, ib. n. 42
- Traditio calicis vacui cum verbis correspondentibus est essentialis, p. 530. n. 43
- Probatur ex ratione, ib. n. 44
- Traditio urecolium non est sacramentalis, ibid.
- Uci nec impositio amictus, nec immisio manipuli aut tunice, ib. n. 45
- Traditionem libri Epistolarum esse essentialem; probatur à simili, ib. n. 46
- Solvitur objectio, ib. n. 47
- Alia objectio solvitur, ib. n. 48
- Ante traditionem libri Epist. Subdiaconi non vocantur ordinati in Pontif. Rom. p. 531. n. 49
- Non est improbabilis sententia; quæ agnoscit hanc traditionem pro materia essentiali, ib. n. 50
- Communior opinio solam traditionem calicis agnoscit pro essentiali, ib. n. 51
- An calix debeat esse consecratus? Negat Bonacina, Affirmant Sylvester & Alii, ib. n. 52
- Responsio ad rationes Bonacinae, ib. n. 53
- Defenditur sententia Bonacinae, p. 532. n. 54
- Objectio contra sententiam Sylvestri, ib. n. 55
- Responsio, ib. n. 56
- Quomodo intelligendus Clem. Rom. quando requirit ad Subdiaconatum impositionem manuum, ib. 58
- Item Innoc. 3. c. 1. de Sacram. non iterandis, ib. n. 59 & seq.
- Plures actiones observandæ in Ordinatione Diaconi, p. 533. n. 62 & seq.
- An omnes sint essentielles, ib. n. 64
- Fundamentum partis affirmantis rejicitur, ibid.
- Opinio, quæ dicit characterem imprimi in traditione libri Evangelii, probatur, ib. n. 65
- Objectio ex Durando, qui censet characterem imprimi in impositione manuum & probat, ib. n. 66
- Confirmatur ex praxi primitivæ Ecclesiæ. Item ex A. G. 6, Dionysio & Carthag. 4. p. 534. n. 67
- Aversa dicit D. Bonav. & Scorum favere huic sentent. ib. n. 68
- Responsio ad D. Bonav. ib. n. 69
- Probat ex Florent. dationem libri Evæg. esse essentialem, ib. n. 70
- Non est tutum oppositum dicere, ib. n. 71
- An sit erroneum dicere, impositionem manuum esse partem materiam, ib. n. 72
- Ostenditur quod non, ib. n. 73
- Aliquando sola impositio manuum fuit sufficient, p. 535. n. 74
- De facto non est, ib. n. 75
- An adhuc manuum impositio sit materia essentialis, ib. n. 76
- Objectiones contra partem affirmantem Florent. p. 536. n. 77 & seq.
- Quomodo impositio manuum sit rursus introducta in Florent. p. 537. n. 78
- Alia objectio cum responsione Arriagæ, p. 538. n. 79
- Argumentum Arriagæ pro parte affirmativa, ib. n. 80
- Aliud argumentum pro eadem sententia, ib. n. 81
- Responsio Valquez rejicitur, & combinatur hæc sententia, ibid. & seq.
- Responsiones Arriagæ ad hanc confirmationem impugnantur, ib. n. 82
- Diversa cæremonia, quæ Ecclesiæ adhibetur in Ordinatione Sacerdotis, p. 539. n. 83
- Sexta cæremonia, scilicet traditio calicis cum manibus &c. est essentialis. Probat ex Florent. p. 540. n. 84
- Confirmatur ex Pontificali, p. 541. n. 85
- Quid aliquid intelligant per manus impositionem, quæ dicitur eam esse essentialem, p. 542. n. 86
- Intellectus iste oppugnatur, p. 543. n. 87
- Carthagin. 4. expressè distinguitur impositio manuum & traditionem instrumenti, ib. n. 88
- ibid. n. 89
- Postrema impositio manuum cum illis verbis, *Accipite hunc calicem &c.* est essentialis, ib. n. 90
- Hujus impositionis meminit Conc. Carthag. 4. p. 544. n. 91
- Quare ejus non meminerit Conc. Florent. p. 545. n. 92
- Probat ex Conc. Trident. impositionem manuum esse essentialem, p. 546. n. 93
- Quare Concilium potius meminerit impositionem manuum quam traditionem calicis, p. 547. n. 94
- An eadem veritas bene probetur ex Conc. Mogunt. p. 548. n. 95
- Alia probatio ex Conc. Trident. p. 549. n. 96
- An impositio manuum que fit in Ordinatione Subdiaconi forma verborum sit essentialis? Affirmat Lugob. p. 550. n. 97
- Probat ex S. Ambrosio & Carthag. 4. p. 551. n. 98
- Occurritur objectioni, p. 552. n. 99
- Confirmatur ex Ordinatione Diaconi, p. 553. n. 100
- Objectio solvitur, p. 554. n. 101
- Expenditur cap. 2. de Sacramentis non iterandis, p. 555. n. 102
- Probabile est hanc etiam impositionem manuum esse essentialem, p. 556. n. 103
- Opposita sententia est communior, p. 557. n. 104
- Responsio ad D. Ambrosio & Conc. Carthag. p. 558. n. 105
- Alia responsio, p. 559. n. 106
- Respondetur ad argumentum Lugobis de impugnatione puritate morali, p. 560. n. 107
- Item ad confirmationem delumptam ex traditione libri Evangelii, p. 561. n. 108
- Objectiones solvuntur, p. 562. n. 109
- An sufficiat calix vacuus & parva vacua? Probat ex Florent. Pontificali & praxi primitivæ, p. 563. n. 110
- Obiectio ex Florent. solvitur, p. 564. n. 111
- Ordinario facta sint pane, aut vino an sit respondent, p. 565. n. 112
- Negant Henriquez & Diana, p. 566. n. 113
- Sed Diana sententiam suam mutat, & Henriquez & Diana sibi constat, p. 567. n. 114
- Repetendam esse Ordinationem sub conditione etiam nisi sententia, p. 568. n. 115
- Occurritur objectioni, p. 569. n. 116
- Respondetur ad rationes pro opposita sententia, p. 570. n. 117
- Secus non contrarietur huic doctrinæ, p. 571. n. 118
- Qui in casu proposito iterare Ordinationem non potest irregularis, p. 572. n. 119

INDEX RERUM.

- An sit probabile, non esse obligationem iterandi Ordinationem, *ib. n. 121*
 Partem negantem Marchantius attribuit Tannero, sed perperam, *p. 544. n. 122*
 Probatur pars affirmans ex Tannero, *ibid. n. 123*
 Confirmatur, *ib. n. 124*
 Quam sententiam Tannerus asserat improbabilem, *ibid.*
 Resolutio Marchantii & ratio ejus fundamentalis, *ib. n. 125*
 Explicatio rationis, *ib. n. 126*
 Rejicitur ratio Marchantii, *ib. n. 127*
 Marchantius docet, solam impositionem manuum esse essentialem, sed allucinatur, *p. 545. n. 128*
 Secundum eundem Auctorem impositio manuum non fuit ad aquata materia Ordinationis Diaconorum, *ib. n. 129*
 Sed neque traditio libri Evangelii, *ib. n. 130*
 Utraque actio est materia essentialis & ad aquata, *ibid.*
 Obiectio & responso Marchantii, *ib. n. 131. & seq.*
 Contra quam arguit Auctor, *p. 546. n. 133*
 Quo signo tempore D. Bonav. fuerit collatus Diaconatus, *ib. n. 134*
 An in primitiva Ecclesia per solam manuum impositionem fuerit collatus, *ib. n. 135*
 An semper fuerit aliquid in Ordinatione Sacerdotis præter impositionem manuum, *ib. n. 136*
 Ceremonia quæ solent adhiberi in consecratione Episcopi, *ib. n. 137. & seq.*
 Impositio amborum manuum super caput consecrandi est sacramentalis, Probatur ex Scriptura 1. Tim. 4. p. 537. n. 139
 Probatur ex Patribus, *ib. n. 140*
 Probatur ex Conciliis, *ib. n. 141*
 Occurrit objectioni, *ib. n. 142*
 Aliqui putant, etiam impositionem libri Evangelii esse sacramentalem, & probant ex Carth. IV. & Dionysio, *ib. n. 143*
 Valquez docet oppositum, *p. 548. n. 144*
 Occurrit objectioni, *ib. n. 145*
 Impugnatur Valquez, *ib. n. 146*
 Occurrit objectioni, *ib. n. 147*
 An unctio capitis & manuum sit partialis materia sacramentalis, *ib. n. 148*
 Rationes pro parte affirmativa, *ibid.*
 Respondetur, *ib. n. 149. & seq.*
 Quare Pontificale Rom. solum utatur voce: *Consecratus*, post unctiorem manuum, *p. 549. n. 151*
 Alia probatio pro parte affirmativa desumpta ex cap. un. de Saera Unct. in quo Innoc. 3. conatur ostendere unctiorem essentialiter requiri, *ib. n. 152. & seq.*
 Distinguitur autem duas unctiões, unam visibilem, alteram invisibilem, *ib. n. 154*
 Responso, *p. 550. n. 155. & seq.*
 Ostenditur ex eod. cap. non efficaciter probari intentum, *ib. n. 157*
 Occurrit objectioni, *ib. n. 158*
 Heretice existimat ex isto cap. potius probari oppositum, *ib. n. 159*
 Expenditur hæc doctrina, *ib. n. 159*
 An sententia affirmans efficaciter probetur ex duplici unctiõne, *p. 551. n. 160*
 Ratio Valquez quia unctiõnem excludit à materia essentiali, rejicitur ab Arriaga, *ib. n. 161*
 Peccare mortaliter, qui in sua Ordinatione non tangeret physicè instrumenta, *p. 552. n. 164*
 Communior sententia negat, eum contactum esse de essentia Sacramenti. Probatur, *ibid.*
 Obiectio ex Carth. IV. solvitur ex Florent. *ib. n. 165*
 Replica solvitur, *ib. n. 166*
 Sententia negans confirmatur, *ib. n. 167*
 Non requiritur consensus ordinandi, quando non est ejus capax, *ibid.*
 Obiectio ex Pontificali & communi praxi solvitur ex Florent. *ib. n. 168*
 Sententiam negantem tener Cajet. in Summa, *p. 553*
 Eundem docet Victoria, *ib. n. 172*
 Probatio ejus non sufficit, *ib. n. 173*
 Sententia Doct. Ang. de hac controversia, *p. 554. n. 174*
 Probatur, verba formæ non requirere contactum physicum, *ib. n. 175*
 Sufficit in omni sententia contactus physicus mediatus, *ib. n. 175*
 Certum est, non requiri immediatum contactum hostiæ, *ibid. n. 176*
 An requiratur physicus contactus patenæ, *ibid.*
 Prælati sunt solliciti ut ordinandi tam calicem, quam patenam tangerent, *ib. n. 177*
 An Episcopus propriis manibus debeat porrigere instrumenta, *ib. n. 178*
 Valquez putat id esse necessarium ex jure Divino, & probat exemplo Baptismi, *p. 555. n. 179*
 An bene Ayerfa probet necessitatem contactus physici exemplo Baptismi, *ib. n. 180. & seq.*
 Disparitas inter Baptismum & Ordinem, *p. 556. n. 183*
 Diversa est forma Ordinationis in Ecclesia Latina & Græca, *ib. n. 184*
 An Latini possint validè ordinari formâ Græcorum, & Græci formâ Latinorum, *ib. n. 185*
 Non videtur major necessitas unius formæ, quam alterius, *ib. n. 186*
 Obiectio solvitur, *ib. n. 187*
 Quilibet ex præcepto debet sequi proprium Pontificale, *ib. n. 187*
 An hic materia & forma debeant simul coexistere? Affirmat Cajetanus, & probat, *p. 557. n. 188*
 Confirmatur, *ibid. n. 189*
 Alii communiter docent sufficere conjunctionem moralem, *ibid. n. 190*
 Responso ad argumentum Cajet. *ib. n. 191*

ORDINATIONIS MINISTER.

 Solum Episcopum esse ordinarium Ministrum probatur ex Conc. Florent. & Trident. *p. 558. n. 2. & 3*
 Item ex aliis Conciliis & SS. Patribus, *ib. n. 4*
 Oppositum docent heretici, Lutherus, Calvinus & alii postulantes consensum populi, *p. 559. n. 5*
 Rejiciuntur, *ib. n. 6*
 Respondetur ad exempla Scripturæ ab ipsiõs allata, *ib. n. 7*
 An Paulus & Barnabas ordinaverint Presbyteros ex populi suffragiis, *ib. n. 8*
 Responso hereticorum rejicitur, *p. 560. n. 9*
 Infantia solvitur, *ib. n. 10*
 A quo tempore ex concessione Pontificis fuit admissa nominatio populi ad electionem Episcopi, *ib. n. 11*
 Statuta variorum Conciliorum pro sententia Catholica, *ib. n. 12. & seq.*
 Ostenditur falsitas alicujus dicti hereticorum, *p. 561. n. 14*
 Responso ad Cyprianum, *ib. n. 15*
 Testimonium vitæ, & morum ordinandorum, conceditur Sacerdotibus, *ib. n. 16*
 Nihil aliud probat exemplum Eleazari, *ib. n. 17*
 Quæ fuerit mens D. Cypriani, *ib. n. 18*
 Occurrit objectioni, *p. 562. n. 19*
 Qui habeant jus eligendi Pastores, *ibid.*
 Quæ ratioe solus Episcopus sit Minister ordinarius Ordinationis, *p. 563. n. 25*
 Probatur omnem Episcopum esse ordinarium Ministrum Ordinationis, *ib. n. 26*
 Infantia, irregularitas &c. non excludunt conferre Ordines de facto, secus de jure, *ib. n. 28*
 An degradatio excludat de facto? Ratio pro parte affirmativa, *ibid.*
 Occurrit objectioni, *p. 564. n. 29*
 Quare Episcopus excommunicatus magis possit validè ordinare, quam absolvens, *ib. n. 32*
 Episcopus degradatus validè ordinat, *p. 565. n. 38*
 Obiectio ex jure solvitur, *p. 566. n. 39*
 Explicatur & respondetur ad jura aliqua, quæ videntur contraria, *ib. n. 40. & seq.*
 Obiectio ex Arriaga & duplex ad eam responso, *p. 567. n. 43. & seq.*
 An Episcopus possit conferre Ordinem, quem non habet *ibid. n. 45*
 Ratio pro parte negativa, quam videtur sequi Doct. Scraph. *ibid. n. 47*
 Communis sententia est in oppositum, *ibid.*
 Responso ad auctoritatem Damasi, *p. 568. n. 48*
 Responso

INDEX RERVM.

Responsio ad Doct. Seraph. ibid. n. 49
Ad Ordinationem Episcopalem adhibendos esse tres Episcopos ex precepto Ecclesie, probat ex Pontif. Rom. ibid. n. 51
Ad ceteros Ordines sufficere unum probatur ex eod. Pontif. & praxi communi, ibid.
Vasquez docet, ad Ordinationem Episcopalem jure Divino necessarios esse tres Episcopos, & probat I. ex Anacleto Papa, ib. n. 52
Ostenditur hanc probationem, esse inefficacem, p. 569. n. 53
Obiectio solvitur, ib. n. 54
Alia obiectio & triplex ad eam responsio, ib. n. 56 & seq.
Probat praterea Vasquez suam sententiam ex Damaso Papa, p. 570. n. 61
Quod fuerit intentum Damasi Papae, p. 571. n. 63
Tertio affert Vasquez pro se testimonium Jo. 3. Pontificis, ib. n. 67
Explicatur, p. 572. n. 68
Aliud testimonium pro eadem sententia ex Conc. Regiensi enervatur, ib. n. 69
Minus probant hanc sententiam can. a. Niceni I. & XII Carthag. II. Item cap. 16. Conc. Africani & cap. 9. Aquig. ib. n. 70. & seq.
Probatio sententiae Vasquez ex ratione, ib. n. 72
Prima responsio, unum tantum ex tribus Episcopis esse ministrum, ib. n. 73
Confirmatur ex ritu Graecorum & Conc. Carth. IV. p. 573 n. 74. & seq.
Tres Episcopi solum requiruntur pro solemnitate, ib. n. 76
Probat ex can. 1. Apost. & Clem. Rom. ib. n. 77
Item ex Conc. Araul. I. & Greg. Magno, ib. n. 78
An testimonium Greg. sit mendosum, ib. n. 79
Quid probet totus contextus verborum Gregor. p. 574. n. 80
Duo transumpta quibus Innoc. 10. concedit consecrationem Episcopalem uni Episcopo, ib. n. 82
Sententia Castro Palao, Pontificem non posse id concedere, ib. n. 82
Probationes, ibid.
Responsiones, ib. n. 83 & seq.
Ostenditur Henrici non docere sententiam Palao, p. 575 n. 86
Uti nec Paulus Comitulus, ib. n. 87
Responsio Castro Palao ad can. 1. Apost. & Clem. rejicitur, ib. n. 88 & seq.
Responsio Palao ad Conc. Araul. refutatur, p. 576 n. 90
Obiectio solvitur, ib. n. 91
Non satis constat tres Episcopos esse Ministros essentielles, ib. n. 92
In praxi curandum ut Ordinatio fiat a tribus, ib. n. 93
Quis censetur Minister extraordinarius hujus Sacramenti, ib. n. 94
Sententia Adriani negat hunc Ministerium, p. 578 n. 102
Uti etiam sententia Durandi, p. 579 n. 103
Quid Adriani respondisset si vidisset privilegia Pontificia, ib. n. 104
Fortè dixisset, illos Pontifices tanquam homines potuisse errare, ib. n. 105
Ecclesia non habet potestatem constituendi extraordinarium Ministerium Sacerdotii, p. 580 n. 110
Ratio quare Presbyteratus non possit concedi a simplici Sacerdote, p. 583 n. 123
Obiectio ex Conc. Florent. solvitur, ib. n. 124
Cur Christus voluerit conferri a simplici Sacerdote potius Diaconatum, quam Presbyteratum, ib. n. 125
Nemo potest ordinare, etiam ex commissione Pontificis, qui non sit Sacerdos, ib. n. 127
Ex natura rei illicitum est conferre Ordines subito alieno, p. 584 n. 128
Ecclesia superaddidit suum preceptum in Conc. Niceno, ib. n. 129
Ordinatio aliter facta est valida, ib. & n. seq.
Sic ordinans est suspensus a collatione omnium Ordinum, & ordinatus a susceptorum Ordinum executione, ib. n. 131
An sic consuetudo sit privatus privilegii clericalibus, & incapax beneficiorum, ib. n. 132
Sententia negativa est probabilior, p. 585 n. 133

Hanc amplectitur Navar. & multipliciter probat, ib. n. 134 & seq.
Probat etiam ex Conc. Trident. ib. n. 135
Sic consuetudo potest aliquando suspendi, ex Conc. Trident. p. 586 n. 138
Id generaliter verum esse docet Navarius, ib. n. 139
An Episcopus conferens Tonsuram non habendo collationem, incurrat penam suspensionis a collatione omnium Ordinum, p. 587 n. 141
Pars negans probatur ex jure & Conc. Trident. ib. n. 142
Ex eodem Conc. videtur probat oppositum, ad effectum, loquendo de omni Episcopo, ib. n. 143
Auctor amplectitur sententiam negentem, ib. n. 144
Tres modi, quibus Episcopus dicitur proprius in hac collatione, p. 589 n. 150
Quid requiratur, ut aliquis dicatur Episcopus proprio nomine natiuitatis, ib. n. 151
An ille, qui nascitur in itinere, habeat duplicem Episcopatum originis, ib. n. 152
An sit attendenda origo matris, ib. n. 153
An sit attendenda origo Avii, ib. n. 154
An sufficiat quodcumque beneficium in Episcopo prius ratione beneficii, ib. n. 155
Ratio dubitandi ex Conc. Trident. ib. n. 156
Ratio sententiae affirmantis & Declari. Conc. p. 590 n. 157
Responsio Dianae ad argumentum in contrarium adductum, ib. n. 158
An sufficiat sola collatio beneficii, ib. n. 159
An debeat esse beneficium, quod requirit etiam collationem a Barboza. Affirmat Lessius & probat, ib. n. 160
Responsio ad probationem, ib. n. 161
Sufficit beneficium, quod habetur in perpetuum, Canon. sedis in temporalium, ib. n. 162
Sufficit beneficium, quod habet animum certum Ordinis ut beneficium possit promoveri ad alios Ordines, ib. n. 163
Quid si beneficium obtentum fuerit in fraudem, propter quod si alius habeat beneficia in diversis Diocesis, ib. n. 164
Quid hic intelligatur per domicilium, ib. n. 165
An in mutando domicilio requiratur licentia Episcopi, ib. n. 166
Non sufficit hic quasi domicilium & quare, ib. n. 167
Quid si habeat duo domicilia in duobus Christianissimis Episcopis potest suum familiarem non habentem commorari in altero, p. 591 n. 168
servat ceteris conditionibus, ib. n. 169
An omnis Episcopus, ib. n. 170
Quid Trident. intelligat per ly Familiarem suum, ib. n. 171
An idem sint familiaris & domicilii commoratio, ib. n. 172
Sententiam negativam docet Sanchez, ib. n. 173
Occurrit obiectio, ib. n. 174
Expenditur cap. fin. de Verb. significat. ib. n. 175
An per familiarem hic etiam intelligatur familiaris in Episcopis, ib. n. 176
Triennium hic commoratio debet esse continuum, ib. n. 177
Sufficit quod Episcopus conferat beneficium simpliciter, ut conferat minores Ordines, secus Magister, nisi suppleat alius titulus, v. g. parochialis, ib. n. 178
An tunc possit Episcopus dispensare quoad commorationem, rescripta, ib. n. 179
An sufficiat beneficium simplex in aliena Diocesi, ib. n. 180
Quid intelligat Trident. hic per ly Status, ib. n. 181
Suspensus a proprio Episcopo, nequit conferre beneficium ab alio ordinari, ib. n. 182
Quid si Episcopus injuste subditum repellat, ib. n. 183
Quid si proprius Episcopus manserit sit suspensus, ib. n. 184
Quomodo suspensus debeat esse manifestus, ib. n. 185
An vicini Episcopi debeant facere illam Ordinationem propria Diocesi, ib. n. 186
An Archiepiscopus vicinus possit facere, ib. n. 187
Quis cenetur proprius Episcopus Novissimum potest Sanchez credit esse Episcopum loci, in quo est beneficium, ib. n. 241

ORDINATIONIS EFFECTUS.
Qui sint effectus Ordinationis, ib. n. 242

INDEX RERUM.

Sacramentum Ordinis imprimi characterem, p. 497. n. 108
 Singuli Ordines imprimunt proprios characteres ex Scoto, ibid. n. 109
 Eadem est sententia Doct. Seraph. ibid. n. 110
 Objectio solvitur, 498. n. 111
 Quomodo characteres minorum Ordinum sint configurativi Christo, ibid. n. 112
 Alia objectio & solutio, ibid. n. 113
 Ostenditur indelebitas characteris ex D. Aug. ibid.
 An diversi Ordines imprimant diversos characteres, ibid. n. 114
 Sententia affirmans est D. Bonav. ibid. n. 115
 Objectio solvitur, p. 499. n. 116
 An characteres diversorum Ordinum sint essentialiter ordinari, ibid. n. 117
 Character Ordinis non dependet essentialiter à characterè Confirmationis, secus Baptismi, ibid.
 Character Sacerdotii non dependet essentialiter ab aliis characteribus Ordinis, ibid. n. 118
 Dependit ex præcepto Ecclesiæ, ibid. n. 119
 Quid si promotus ad Sacerdotium nullum minorem Ordinem habuit, ibid. n. 120
 Characterem Sacerdotalem non dependere essentialiter à Diaconatu probatur ex jure, p. 500. n. 121
 Idem decernitur de Subdiaconatu, ibid.
 Explicatur cap. 8. diff. 40. ibid. n. 122
 Quare potius character Ordinis dependeat ex characterè Baptismatis, ex S. Bonav. ibid. n. 123
 Objectio solvitur ex eod. Doct. ibid. n. 124
 Replicæ solvitur ex Doct. Angel. ibid. n. 125
 An in Sacerdotio imprimatur novus character, quando datur potestas absolventi, p. 507. n. 153
 Vasquez eximitur, neque produci novum, neque eundem extendi, ibid. n. 154
 Auctor resolvit cum Scoto imprimi in Sacerdotio duplicem partialem characterem, ibid. n. 156
 Ordinatio Presbyteri aut Diaconi sine titulo imprimat characterem, p. 620. n. 51

ORDINATIONIS SUBJECTUM.

Variæ quæstiones de subjecto Ordinationis, p. 611. n. 1
 Probatur ex Concil. Nicæno ad validam susceptionem Ordinum prærequiri Baptisimum, ibid. n. 2
 Idem probatur ex ratione universalis omnibus Sacramentis, ibid. n. 3
 Ratio particularis, ibid. n. 4
 Si non Baptizatus ordinaretur non foret Sacerdos ex D. Thom. ibid.
 Non prærequiri Confirmationem probatur exemplo Scripturæ & ratione, p. 612. n. 5
 Occurritur objectioni, ibid. n. 6
 An peccet, qui ordinatur absque prævia Confirmatione, ibid. n. 7
 Caraphyges & Pepuziani promovent mulieres etiam ad Episcopatum, ibid. n. 8
 Probatur eas posse ordinari ex Script. ibid. n. 9
 Secunda probatio ex antiquis iuribus & historiis, ibid. n. 10
 Tertia probatio, p. 613. n. 11
 Ecclesia Catholica docet, solum virtutem esse capacem Ordinalis, ibid. n. 12
 Discursus Scoti de hac veritate, ibid.
 Probatur evidenti fundamento, ibid. n. 13
 Ratio naturalis, ibid.
 Objectio solvitur, ibid. n. 14
 Responsio Scoti ad locum Apost. ad Galat. 3. p. 614. n. 20
 Responsio Scoti ad antiqua jura, p. 615. n. 21
 Confirmatio responsionis, ibid. n. 22
 An Hermaphroditus sic capax Ordinis, p. 617. n. 35
 An infans validè ordinetur? Affirmat Scoto, ibid. n. 36
 Negat durandus, Pet. Soto dubitat de Majoribus, Palud. autem requirit consensum parentum. Rejicitur Palud. ibid. n. 37
 Sententia Scoti probatur exemplo aliorum Sacramentorum, p. 618. n. 38
 Dissipatas quoad hoc punctum inter Extr. univ. & Ordines, ibid. n. 39

Item inter Ordines & Sacramenta Penitentia & Miremonii, ibid.
 An infanti in sua Ordinatione verè possit dici: *Accipe potestatem*, ibid.
 Quid denotet *ly*, *Accipe potestatem*, ibid. n. 40
 Infantem validè posse ordinari probatur ex cap. un. de Clero per salt. promot. ibid. n. 42
 Quod Gloss. ibi intelligit etiam de sacris Ordinibus, p. 619 n. 43
 Solvuntur objectiones ex Doct. Seraph. ibid. n. 44

ORDINANDORUM ÆTAS.

Quæ ætas ex præcepto requiratur ad minores Ordines, p. 620. n. 52
 An ante septennium possit conferri r. Tonfura, ibid.
 Pars negans non efficaciter probatur ex Pontificali aut Trident. ibid. n. 53
 Uti nec ex jure antiquo, p. 621. n. 54
 Si quis ante septennium foret literatus, possit ei conferri r. Tonfura, ibid. n. 55
 Jure novo Trident. non requiritur aliqua determinata ætas pro prima Tonfura & minoribus Ordinibus, ibid.
 An peccaret mortaliter, qui reciperet aut daret r. Tonfuram ante usum rationis? Affirmat Sanchez & probat ex cap. Nullus, de temp. Ord. ibid. n. 56
 Per annum in illo jure Glossa intelligit annum continuum & integrum, ibid. n. 57
 Quid si annus sit bifidus, ibid.
 Possit quempiam in ultima die conferre r. Tonfuram, vocare Suaris communem sententiam, ibid. n. 58
 Objectio solvitur, p. 622. n. 59
 Alia objectio solvitur, ibid. n. 60
 An qui minores Ordines contulisset infanti ante usum rationis, foret per annum suspensus à collatione minorum Ordinum, ibid. n. 61
 Supposito usu rationis non est præscriptus alius ætatis terminus ad clericalem Tonfuram & minores Ordines, ibid. n. 62
 Per praxim derogatum est quoad hoc constitutioni Zozimi Papæ, & aliis similibus, ibid.
 Ætas requisita ad majores Ordines ex Trident. ibid. n. 63
 Trident. derogat in hoc puncto privilegiis Mendicantium, ibid. n. 64
 Uti etiam Xistus 5. per constit. contrà male promotos, ibid.
 Objectiones solvuntur, p. 623. n. 65. & 66
 Finis constit. Xisti 5. ibid. n. 67
 An privilegia Mendicantium sint restituta post Trident. per Pium 5. ? Affirmat Rodriguez referens viva vocis Oraculum hujus Pontificis, ib. n. 68
 An sit revocatum per Greg. 13. ib. n. 69
 Arguitur contra Rodriguez, p. 624. n. 70
 Responsio Vasquez, ib. n. 71
 Rejicitur, ib. n. 72
 Ordinatio Capituli Generalis FF. Minorum circa hoc punctum & moderatio ejus, ib. n. 73
 An Trident. intelligi debeat de annis completis? ib. n. 74
 An sufficiat annum inchoari eadem die Ordinationis? p. 625. n. 75
 Communis sententia affirmat, ib. n. 76
 Non potest ordinari die præcedenti secundum Sanchez, ib. n. 77
 An illam sententiam doceat Navar. & Henriquez, ibid.
 Ubi Navarrus eam doceat, ib. n. 78
 An annus præscriptus possit inchoari post horam Ordinationis, ib. n. 79
 Ante legitimam ætatem ordinatus ipso facto manet suspensus ab Ordine sic suscepto, p. 626. n. 80
 An etiam ab aliis Ordinibus, ib. n. 81
 An Episcopus scienter sic ordinans incurrat ipso facto suspensionem, ib. n. 82
 Non incurritur illa pena nisi ab his, qui peccant mortaliter, ib. n. 83
 An peccet, qui ministrant in Ordine bonâ fide sic suscepto, ib. n. 84
 Probatur pars negativa & confirmatur ex Ledcina, ib.
 Pro ea adducitur Navarrus, Probatio ejus, p. 627. n. 85
 Z z z z 3
 Non

INDEX RERUM.

Non incurrit irregularitatem, qui bonâ fide ministrat in Ordine sic suscipit, *ibid.* n. 86
 Navar. non docet partem negativam, pro qua sup. adducitur, *ibid.*
 Responsio ad confirmationem illius partis, *ibid.* n. 87
 Non est hic unica suspensio, sed quasi duplex, *ibid.*
 Prior suspensio non videtur cessare adveniente legitimâ aetate, *ibid.* n. 88
 Aetas requisita ad Episcopatum, p. 628. n. 89
 An incurreret suspensionem qui ante legitimam aetatem ordinaretur, *ibid.* n. 90
 Aetas computanda à die natiuitatis, non conceptionis, *ibid.* n. 91. & seq.

ORDINANDORUM PROBITAS ET LITERATURA.

Quid hic intelligatur per probitatem morum, *ibid.* n. 93.
 Ordinandi quibus instructi esse debeant ex Trident. p. 629. n. 95
 Quod sit illud bonum testimonium, quod oportet Subdiaconos & Diaconos habere, *ibid.* n. 96
 Majori eruditione indiget Presbyter, quam Diaconus & Subdiaconus, & inter Presbyteros quoad hoc differentia est, *ibid.* n. 97
 An simplex Sacerdos debeat scire ea, quæ sunt necessaria ad Absolutionem, *ibid.* n. 98
 Etiam iniciandi T. Tonsurâ debent esse literati. Quid debeant scire, *ibid.* n. 99
 An debeant scire legere & scribere latinè? Probat quod sic, *ibid.* n. 100
 Alia probatio, p. 630. n. 101
 Confirmatio ex Navarro, *ibid.*
 Praxis videtur probare oppositum, *ibid.* n. 102
 Alia probationes, *ibid.* & n. seq.
 Sententia Navarr. quam amplectitur Sanchez, & respondet adductis in contrarium, *ibid.* n. 104
 Arguitur contra responsiones Sanchez, *ibid.* n. 105. & seq.
 Trident. non videtur requirere intelligentiam linguæ latinæ ad T. Tonsuram, p. 631. n. 107
 Pontif. Rom. supponit quod tonsurandus possit recitare verba latina, *ibid.* n. 108
 Qualiter peccet conferens illiteratis Tonsuram, *ibid.* n. 109
 An sic tonsuratus incurrat aliquam penam, aut peccet mortaliter, *ibid.* n. 110
 An Episcopus possit peccare mortaliter, & non tonsurandus, *ibid.* n. 111
 Videtur Episcopus peccare mortaliter, *ibid.*
 Objectio solvitur, p. 632. n. 112
 Quæ literatura requiritur ad majores Ordines, *ibid.* n. 114
 Rodriguez docet in Religiosis non tantam scientiam requiri, sicut in secularibus, *ibid.* n. 115
 Quid Religiosi debeant scire, *ibid.* n. 116
 An sufficiat quod sit bonus, *ibid.*
 Non requiri exactam scientiam probatur, & occurritur objectioni, p. 633. n. 117
 Mendicantes ex privilegiis Alex. 4. & aliorum Pontificum debent ordinari sine prævio examine, *ibid.* n. 120
 Hæc privilegia revocata sunt per Trident. *ibid.*
 Cur Clerici Societatis Jesu non examinentur, *ibid.* n. 121
 Sententiam Rodriguez sup. relatam docent Portel. Diana, & Villalobos, p. 634. n. 122
 Contrarium tenet Ledesma & probat ex Trident. ac ratione, *ibid.* n. 123
 Examen literaturæ competit Episcopo, qui ordinaturus est: testimonium autem probitatis proprio Episcopo, *ibid.* n. 124
 Proprius Episcopus etiam potest examinare de scientia subditos, quos ad alios mittit, *ibid.* n. 125
 Episcopus ordinans potest acquiescere testimonio proprii Episcopi vel Prælati, nisi constaret de negligentia eorum, *ibid.* n. 126
 Episcopi debent habere altissimam probitatem morum ac scientiam, *ibid.* n. 127
 Qualitates Episcopi ex Apost. & Trident. *ibid.* n. 128
 Ad quem spectet has qualitates inquirere, p. 635. n. 129
 Quæ sit forma obſervanda in hoc examine, *ibid.*

Optimum est servare receptam proxim. *ibid.* n. 130
**ORDINANDORUM TITULUS
 SUSTENTATIONIS.**
 Quæ sit hic congrua sustentatio, *ibid.*
 Congrua sustentatio non excludit artificium, *ibid.*
 agriculturam, *ibid.*
 Olim nemo poterat ordinari sine aliquo titulo congruo sustentationis, p. 636. n. 131
 An id debeat intelligi etiam de minoribus Ordinibus, *ibid.* n. 135
 Arguitur pro sententiâ affirmatiâ, *ibid.*
 Opposita sententiâ videtur tenenda, *ibid.* n. 136
 Non est eadem ratio majorum & minorum Ordinum, *ibid.* n. 139
 Regulares professi possunt ordinari sine titulo beneficii parimoniali, secus novitii, *ibid.*
 Excipiuntur Clerici Societatis Jesu, p. 637. n. 140
 Quid si invalidè professus suscipere Ordinem velit peritari, *ibid.*
 An Clericus secularis possit resignare beneficium ordinatum, *ibid.*
 Quas penas incurrat indebitè resignans; item ordinatus sine titulo, *ibid.* n. 141
 Episcopus procedens ex bona fide non obſervans rationem, *ibid.*
 Quid si post Ordinationem beneficium vel parimoniali perdat, *ibid.*
 Quandoque hic censetur proprius Episcopus esse, *ibid.* n. 142
 Obligatio Episcopi, ordinato sine titulo spirituali, ad successorem, p. 640. n. 143
 Prius debet compelli heres quam successor, *ibid.*
 An omnibus ordinatis sine eadem litterarum parimoniali, n. 154
 Quale beneficium vel parimoniali regulariter, *ibid.*
 Jure antiquo requiritur beneficium aut parimoniali, *ibid.*
 cogens ad sustentationem, *ibid.*
 An sufficiat collatio beneficii absque possessione, *ibid.* n. 157
 Teident, postulat pacificam possessionem, *ibid.*
 An hic etiam debeat considerari dignitas personæ, *ibid.* n. 159
 Quod beneficium aut parimoniali singulariter dicitur, *ibid.*
 quitur prudenti judicio, *ibid.*
 Quid si deficiant duo ex triginta, *ibid.*
 Quid si deficiant quinque ex viginti quinque, *ibid.*
 Episcopus qui cum def. cui notabili ordinatus, *ibid.*
 p. & p. n. 160
 Titulo Vicariæ temporalis aut similibus nemo potest *ibid.*
 secus Vicariæ perpetuæ, *ibid.*
 An sufficiat Capellanus in Capello Paro, *ibid.*
 Quæ de Capellanis eadem est ratio de parimoniali, *ibid.* n. 165
 An aliquis possit promoveri ad titulum Ecclesie, *ibid.*
 bitur, *ibid.* n. 166
 Adscriptio illa non est in usu, nec sufficit, *ibid.*
 ciam, *ibid.*
 Potest aliquis promoveri ad Sacerdotium, *ibid.*
 ejus fructus primo anno cedunt fabricæ, p. 641. n. 167
 Quid si beneficium non sufficiat, nisi cum aliis *ibid.*
 tis, *ibid.*
 An titulo solius literaturæ possit aliquis ordinari, *ibid.*
 Ratio aliqua pro parte affirmatiâ rejicitur, *ibid.*
 Renuntiatio metu beneficium, non potest ad eum *ibid.*
 iniriari, *ibid.*
 Diversi tituli, ad quos antiquitus aliquis poterat *ibid.*
 p. 644. n. 173
 Ad quos ex illis hodie aliquis posse ordinari, *ibid.*
 Qualiter pensio seu stipendium à laico debeat *ibid.*
 sufficere, *ibid.*
 In censu redimibili adhibenda est cautio, *ibid.*
 Subinde conceditur Ordinatio sine beneficio, *ibid.*
 nio, *ibid.*
 Sollicitudo Ecclesie, ne aliquis ordinatus, *ibid.*
 jultam sustentationem, *ibid.*

INDEX RERUM.

- Resignans beneficium debet facere mentionem, se ad illum ritulum fuisse ordinatum, ib. n. 178
 Oppositum docet Navarrus, p. 645. n. 179
 Probatio rejicitur, ib. n. 180
 Solvitur obiectio, ib. n. 181
 An sit eadem ratio perturbationis, quæ resignationis, ibid. n. 182
 Cur potius perturbatio valeat, quam resignatio, ib. n. 183
 Quid si beneficium sit juris patronatus, ib. n. 184
 Inelligitur resignatio voluntaria, ibid.
 An per resignationem contra Decret. Trident. beneficium vacet, p. 646. n. 185
 Ex consuet. Pii 5. vacat, si facta fuit coram Ordinario, ib. n. 186
 Ordinarius admittens talem resignationem tenetur resignantem alere, ib. n. 187
 Qui juravit resignare, si aliunde non possit vivere, non obligatur juramento, ib. n. 188
 Idem est de eo, qui juravit alienationem patrimonii aut pensionis, ib. n. 189
 Talis alienatio est irrita, ibid.
 Oppositum docet Suarez, ib. n. 190
 Auctor sequitur priorem sententiam & respondet ad rationem Suarii, p. 647. 191
 Quid si Subdiaconus post alienationem promovetur ad superiores Ordines, ib. n. 192
 Probatur non inturere suspensionem si alienatio fuit invalida, ibid.
 Incurrit, si fuerit valida, ib. n. 193 & seq.
 Ordinatus cum patrimonio, sub conditione restituendi post Ordinationem, non incurrit suspensionem secundum Garciam & Alios, p. 648. n. 195
 Contrarium docent Navarrus & Alii. Reprobantur, ibid. n. 196 & seq.
 An possit apponi pactum de reddendo patrimonio, quando ordinatus habuerit beneficium sufficiens, ib. n. 199. & seq.
 Garcia putat in casu proposito non requiri licentiam Episcopi, p. 649. n. 201
 Respondetur ad ejus rationes, ib. n. 202
 An valeat pactum de restituendo patrimonio ante Ordinationem, ib. n. 203
 Ad quid requiratur licentia Episcopi, quando ordinatus non potest aliunde vivere, ib. n. 204
 Talis licentia data sine justa causa valet, ib. n. 205
 An Vicarius Episcopi possit dare illam licentiam, ibid.
 Quid hic intelligatur per patrimonium, ib. n. 206
 Non sufficit quod Clericus habeat divitem patrem, ibid.
 Putant aliqui patrimonium debere consisti super re immobilis, p. 650. n. 207
 An patrimonium quod revera habetur debeat assignari in titulum, ib. n. 208
 Trident. non favet parti neganti, ib. n. 209
 Quid si aliquis habeat plura beneficia, & ad unum solum ordinetur, ib. n. 210
 Sufficit patrimonium datum ea occasione, ut filius usufructum habeat, ib. n. 211
 Item assignatum in bonis, quæ sunt directi domini Ecclesie, ibid.
 Titulus patrimonii extenditur ad titulum donationis, si adesse necessitas vel commoditas Ecclesiarum, ib. n. 212
 An ea regulariter adfit? Videtur non semper adesse, p. 651. n. 214.
- ORDINATIONIS TEMPUS ET LOCUS.**
- Quo tempore possit conferri 1. Tonsuræ, ib. n. 215
 Tempus Ordinationis Episcopi & aliarum Ordinationum, ib. n. 216
 Majores Ordines non possunt conferri nisi intra Missæ celebrationem, ib. n. 217
 An Missa sit de substantia, ib. n. 218
 An jejunium Ordinationis & Ordinandi sit de substantia, ibid.
 Quo loco debeant conferri Ordines sacri, ib. n. 219
 An peccet mortaliter, qui ordinat extra tempora à jure statuta, p. 652. n. 220. & seq.
 An ex justa causa aliquando liceat, ib. n. 222
 Pars affirmans probatur ex jure, ib. n. 223.
 An peccaret mortaliter, qui extra tempus debitum conferret vel susciperet Ordines minores, p. 656. n. 240
 Mendicantes habuerunt aliquando privilegium suscipiendi Ordines extra tempus ordinatum, ib. n. 241
 Negat Miranda hodie sic posse ordinari, propter Concilium Trident. Extrav. quendam. Pii 5. & Bullam Sixti 5. ib. n. 242. & seq.
 Respondetur ad Bullam & Extrav. ib. n. 244
 Respondetur ad Concil. Trident. ib. n. 245. & seq.
 Sententia Propositi de hac controversia, p. 657. n. 247
 Obiectio solvitur, ib. n. 248
 Episcopus non potest conferre Ordines in aliena Diocesi absque consensu Ordinarii, p. 663. n. 279
 An possit conferre 1. Tonsuram, ib. n. 280
 Probatur posse conferre, ib. n. 282
 Probatio rejicitur, ibid.
 Nihil accipiendum pro collatione Ordinum ex Trident. p. 664. n. 286
 Ordinari possunt dare candelas & Ordinans eas accipere, ibid.
- ORDINIBUS ANNEXA CONTINENTIA.**
- Primæ Tonsuræ & minoribus Ordinibus non esse annexam continentiam, probatur ex praxi, fundata in jure, p. 665. n. 1
 Obiectio ex can. 27. Apost. & cap. 8. dist. 32. p. 668. n. 21
 Responsio ad can. Apost. ib. n. 22
 Responsio ad cap. 8. p. 669. n. 23
 Quid si aliquis susciperet minores Ordines, putans se annexam esse continentiam, ib. n. 24
 An Ecclesia jam instituta minoribus Ordinibus possit obligare ad continentiam, ib. n. 26
 Sententia Turiani, obligationem continentie jure Divino esse annexam sacris Ordinibus, ib. n. 27
 Prima ejus probatio rejicitur, p. 670. n. 28. & seq.
 Secunda probatio, ib. n. 30
 Responsiones, ib. n. 31. & seq.
 Tertia & quarta probatio ex Script. ib. n. 33. & seq.
 Responsiones, p. 671. n. 35. & seq.
 Quomodo intelligendi Patres, qui videntur favere sententia Tur. ib. n. 37
 Explicantur quedam verba S. Dionysii, ib. n. 39
 Expenditur testimonium aliquod Sixti 5. p. 672. n. 40
 Testimonium Siricii non probat nisi obligationem juris Ecclesiastici, ib. n. 41
 Expenditur aliud testimonium ejusdem Pontificis, ib. n. 42
 Respondetur ad testimonium Episcopi hantii, ib. n. 43
 Nihil probat hic Testimonium Eusebii Cæsariensis, ib. n. 44
 Uti nec can. 5. Concil. Toler. 8. ib. n. 45
 Explicantur alia Concilia, Pontifices, & Patres, de antiquissima obligatione, p. 673. n. 46
 Ex quo probetur illa antiquitas, ib. n. 47
 Probatur ex Clem. Rom. ib. n. 48
 Nullam facit hic Pontif. distinctionem inter Ecclesiam Latinam & Græcam, ib. n. 49
 Videtur sentire Scotus à principio Ecclesie fuisse Sacerdotibus licitum usum Matrimonii antea contracti, ib. n. 50
 Non satis constat de propria mente Scoti, ib. n. 51
 Obiectio ex can. 5. & 50. Apost. Item ex 1. Cor. 9. & Epist. Ignatii ad Philadel. p. 674. n. 52
 Responsio ad Epistol. Ignatii, ib. n. 53
 Responsio ad Apostolum, ib. n. 54
 Occurrit obiectio, ib. n. 55
 Responsio ad can. 5. ib. n. 56
 Responsio ad can. 50. Apost. p. 675. n. 57
 Responsio ad can. 5. ib. n. 58
 Uxores ante Ordines Matrimonio junctæ non sunt expellendæ domo, ib. n. 58
 An in Concil. Nicæno fuerit prohibitus usus Matrimonii antea contracti, ib. n. 59
 Refertur aliqua historia ex Socrate, ibid.
 A multis rejicitur tamquam conficta, ut autem vera foret, nihil probat contra communem doctrinam, ib. n. 60
 Id ostenditur ex Concil. Ancyano, p. 676. n. 61
 In eo non solum permittitur conjugium Diaconi, sed positivè videtur approbari seu concedi, ib. n. 62
 Hæc concessio non videtur se extendisse extra illam Provinciam, neque ad Sacerdotes, ibid.
 Mca

INDEX RERVM

- Mos, qui hodie servatur per totum Orientem, primitus introductus fuit per Concil. Nicænum, & deinde per Decretum Concil. Trullani, ib. n. 63
- Licet hoc Concil. non fuerit legitimum, tamen hæc licentia consuetudine & concessione Ecclesiæ permansit, ibid. n. 64
- Non possunt Græci contrahere Matrimonium post Ordinationem. Sed neque Episcopus votare conjugio antea tracto, ibid.
- Consuetudo Ecclesiæ Græcæ confirmatur ex jure, ib. n. 65
- Obijcitur responsum Nicolai I. ad consulta Bulgarorum, p. 677. n. 66
- Tempore Nicol. I. etiam Latini Presbyteri erant in Bulgaria, ib. n. 67
- An obligatio continentis pro aliquo tempore fuerit specialiter in Hispania interrupta, ib. n. 68
- Pars affirmans videtur colligi ex can. 33. Concil. Illiber. ib. n. 69
- Duplex responso, p. 678. n. 71
- Expenduntur quædam verba Pet. Damiani, ib. n. 72
- An Subdiaconatus ab initio habuerit annexam obligationem continentis, ib. n. 73
- Subdiaconatus tempore Urb. 2. habuit annexam continentiam, ib. n. 76
- An bene sequatur: Subdiaconatus non erat Ordo sacer in primitiva Ecclesiâ, ergo non habebat annexam continentiam, p. 679. n. 78
- Quare hodie Subdiaconatus vocetur Ordo sacer, ib. n. 79
- Ratio distinctionis Ordinum per sacros & non sacros, ibid. n. 81
- Probatur continentiam fuisse annexam Subdiaconatui antè Urb. 1. ib. n. 82. & seq.
- An Ordinibus majoribus convenienter fuerit annexa continentia, p. 680. n. 84
- Negat Hæretici tam antiqui, quam recentiores. Eumque errorem expressè docuit Vigilantius. & secundum Bellarminum receperunt PP. Concil. Trull. ib. n. 85
- Ostenditur PP. illos non recepisse eum errorem, sed Græcos tempore Leo. 9. ib. n. 86
- Quid docuerit Nicætas, contra quem scripsit Humbertus, ib. n. 87
- Quid docuerit PP. Concil. Trullani, ibid.
- Erroris Hæreticorum quædam fundamenta jecit Jovianus, qui docuit, virginitatem non præstare matrimonio, p. 681. n. 88
- Hic error revixit primum per Wicleffum, ib. n. 89
- Wicleffum secuti sunt alii Hæretici, Lutherus &c. ib. n. 90
- Erasmus judicat utile, si Sacerdotibus concedatur matrimonium. Idemque sensisse videtur Panormitanus, ibid.
- Probatur ratione, ib. n. 91
- Reprobatur doctrina Panormitani, ib. n. 92
- Probatur convenientia legis continentis, p. 682. n. 93. & seq.
- Argumenta Hæreticorum, ib. n. 95
- Ecclesiâ non prohibet matrimonium, quia ex se malum sit, ib. n. 96
- Calvinus malè intellexit illa verba Apost. *Oportet Episcopum esse Cæ.* p. 683. n. 97
- Verus intellectus istius Scripturæ, ib. n. 99. & seq.
- Responso Calvinii rejicitur, ib. n. 101
- Testimonium Leonis Papæ ad confirmandam doctrinam Catholicam, quod perperam pro se adducit Pet. Martyr, ib. n. 102
- Id ostenditur ex alio testimonio ejusdem Pontificis, ibid. n. 103
- Responso ad primum argumentum Calvinii, p. 684. n. 104
- Convenientia facti in Sacerdotibus, & aliis sacris ministris, probatur ex 1. Cor. 7. ib. n. 108
- Item exemplo Sacerdotum & Levitarum veteris legis, p. 687. n. 109
- Testimonium Bedæ ad hoc propositum, ib.
- Item Ambrosii, ib. n. 110
- Quare Græcis præ Latinis sit relaxata lex continentis, ib. n. 111
- Responso Calvinii ad hoc argumentum, ib. n. 112
- Rejicitur, ib. n. 113
- Explicatur locus Apost. ad Hebr. 13. *Fraternitate* ib. n. 114
- Impudenter Calvinus majorem requirit puritatem in sacerdotibus veteris legis, quam in Sacerdotibus Christi, p. 686. n. 114
- Mendacium Calvinii & ejus calomniæ, ib. n. 116
- Explicatur locus Apost. 1. Cor. 7. *Propriam continentiam* ib. n. 117
- Item illa verba: *Quid si se non continent* ib. n. 117
- Potest homo, si velit, adjuvare gratiâ Dei castè vivere, ib. n. 117
- Ostenditur ex Apost. non esse licitum habere uxorem, non vult castè vivere, ib. n. 117
- Rectè Ecclesiâ nullum voluit admittere ad Ordinationem sine obligatione continentis, ib. n. 117
- Nemo debet deterreri ab obligatione continentis propter oblationes Hæreticorum, ib. n. 117
- Ostenditur fictio alicujus historici, que adducitur Catholicos, ib. n. 117
- Duobus modis potuit obligatio continentis esse inordinabilis, ex præcepto & ex voto, ib. n. 117
- Differentia inter illos modos, ib. n. 117
- Esse annexam immediatè ex præcepto, ib. n. 117
- An id probetur efficaciter ex Trident. sess. 24. cap. 17. ib. n. 114
- Ostenditur quòd non, ib. n. 114
- Obligatio continentis imponitur ordinatis per modum præcepti, ib. n. 114
- Episcopus ordinandus in Subdiaconos propriè debet obligationem, non votum, ib. n. 114
- Congruum fuit, quòd Ecclesiâ immediatè continentiam, ib. n. 114
- Gratiâ videtur dici, quòd obligatio sit ab ipso ex præcepto, aliquando ex voto, ib. n. 114
- Obiectio solvitur, ib. n. 114
- An ordinatus, qui nollet interire votum, si postea continent, peccet contra votum, ib. n. 114
- Quid si aliquis ignarus voti ordinatur, ib. n. 114
- Potuit Ecclesiâ velle obligare omnes ad continentiam in Ordinatione, vel post, ib. n. 114
- Omnes in sacris Ordinibus constituti fuerunt duplici peccato, ib. n. 114
- Obiectio solvitur, ib. n. 114
- Sententia docens ordinatum teneri immoventem in communio, ib. n. 114
- Probationes ex diversis juribus, ib. n. 114
- Quid illa jura intelligant per votum seu promissionem continentis, ib. n. 114
- Quare illud præceptum Ecclesiæ veteris votum, ib. n. 114
- Jura illa loquuntur de voto similitudinario, ut per promissionem, ib. n. 114
- Explicatur cap. 10. Concil. Ancyrani, ib. n. 114
- Item expenditur cap. 10. Tolet. 11. ib. n. 114
- In eo videtur esse sermo de obligatione continentis, ib. n. 114
- next Ordinibus sacris, ib. n. 114
- Explicatur can. 5. Tolet. 3. de promissione honesta, ib. n. 114
- Objectiones adversariorum solvuntur, ib. n. 114
- Pontifex potest facere, ut ordinaris vultu suo continentiam, auferendo legem imitantem, ib. n. 114
- Immo potest absolute dispensare sine in præcepto, ib. n. 114
- voto isto ex justa causa, ib. n. 114
- An requiratur semper causa publica, ib. n. 114
- An sit aliquod discrimen in dispensando, si obligatio præcepto, aut ex voto, ib. n. 114
- An Pontifex sine causa possit valè dispensare in hoc, ib. n. 114
- p. 694. n. 157
- An Confessarius determinatè scire debeat, quare quisbus sententiis Clericus promittens tenet, ib. n. 114
- Per se sufficit, ut explicet statum suum, ib. n. 114
- Aliqui putant ex Ordinatione invalida manere obligationem voti simplicis, ib. n. 114
- Probant à simili in professione Religiosa, ib. n. 114
- Probatio sententiæ oppozita, ib. n. 114
- Obiectio solvitur, ib. n. 114

INDEX RERUM.

Quæ sit intentio illorum, qui ordinantur ib. n. 165
 Jura aliqua pro priori sententiâ fundantur in præsumptione, ib. n. 166
 Respondetur ad cap. un. de Despons. impub. p. 696 n. 167
 Ordinatus ante alicui rationis, non manet exinde obligatus ad continentiam, ib. n. 168
 Probatur ex ratione, ib. n. 169
 Opposita sententiâ adscribitur Paludano, p. 697 n. 171 & seq.
 Probatur prior sententiâ, ib. n. 173
 Ecclesia non vult imponere continentiam, nisi scientibus & volentibus, ib. n. 174
 Probatur ex Conc. Tolet. 2. ib. n. 175
 Ecclesia non videtur aliter potuisse obligare, p. 698 n. 176
 Suarez existimat, non excedere hoc omnino Ecclesiasticam potestatem, ib. n. 177
 Quid si obligatio continentie esset annexa sacris Ordinibus ex jure Divino, ib. n. 178 & seq.
 Quæ ignorantia excuset ordinatum ab obligatione continentie, p. 702 n. 202
 Coactus ordinatus, si liberè exerceat actum Ordinis, statim obligatur, p. 708 n. 211
 Sacerdos sic ordinatus validè consecratur, ib. n. 212
 Vide *Insum. Metus.*

OSTIARIUS. OSTIARIATUS.

Officium Ostiarii, p. 521 n. 1
 Materia & forma Ostiariatus, p. 527 n. 28

P

PAPATUS.

Papatus non est Ordo distinctus ab Episcopatu, p. 518 n. 210
 Papa alios Episcopos vocat Coepiscopos & fratres, ib. n. 211
 Quid Papatus superaddat Episcopatu, ib. n. 212

PAROCHUS. PAROCHIA.

Quo fuerit Parochia distincta, p. 20 n. 87
 Qui constituitur Parochus, hoc ipso accipit completam jurisdictionem, p. 24 n. 104
 Parochi non habent potestatem ordinariam in foro externo, p. 29 n. 128
 Unusquisque sortitur Parochiam ubi habet domicilium vel quasi domicilium, p. 31 n. 136
 Parochus nequit eligere Confessarium de jure communi, p. 35 n. 155 & seq.
 Parochi quæ tales non possunt excommunicare, ib. n. 157
 An Parochi & alii Sacerdotes ex consuetudine possint eligere Confessarium, ib. n. 158
 Facultas Parochorum eligendi Confessarium revocari potest ab Episcopo, p. 36 n. 160
 Olim solebant fideles petere licentiam peregrinandi à Parochis, p. 39 n. 175
 Parochus debet vultum pecoris sui dupliciter agnoscere, p. 53 n. 34
 Vicarius Parochi non potest committere totum suum officium in perpetuum, p. 96 n. 246
 Potest pro brevi tempore tam Parochus, quam Vicarius perpetuus, ib. n. 247
 Quod sit illud breve tempus, p. 97 n. 248 & seq.
 Conc. Trident. potest privare Parochos suâ potestate non necessariâ, p. 110 n. 53
 An Parochus possit eligi ad audiendas Confessiones extra propriam Diocesim, p. 111 n. 61 & seq.
 An unus Parochus possit alteri committere oves suas, p. 114 n. 76
 Parochus potest absolvere suum parochianum extra propriam Diocesim, p. 130 n. 144
 Quarta funeralium debetur Parochis jure communi, p. 143 n. 201
 Parochus tenetur ex justitia administrare Sacramentum Penitentie suis ovis, p. 347 n. 2
 An Parochus tenetur per seipsum audire subditos, quando id exigunt, p. 348 n. 3
 Quæ fuerit mens Possiveini de hac controversia, ib. n. 4

Ratio Possiveini videtur excusare Parochum etiam in Pœnitentiâ & morte, ib. n. 5
 An Parochus teneatur administrare Confessionem toties quoties subditi id rationabiliter petunt, ib. n. 6
 Probatur sententiâ negativâ, ibid.
 Eam approbare videtur Reginaldus, p. 349 n. 7
 Contra eam objectio, ib. n. 8 & seq.
 Responsio ad argumenta, p. 350 n. 12
 Tam justè quam Superior imponunt Parochis, Sacramentum Penitentie ministrare subditis, quando omnibus consideratis rationabiliter exigitur, ib. n. 13
 Consideranda primum quantitas stipendii & multitudo subditorum, ibid.
 Deinde necessitas Confessionis & tempus, ib. n. 14
 An Parochus graviter peccet, si semel atque iterum neget aut differat Confessionem, ib. n. 16 & seq.
 Non hoc ipso quod Parochus recusat audire Confessionem, dat licentiam alteri confitendi, p. 351 n. 19
 Perperam pro opposita sententiâ citantur Sotus & Reginaldus, ib. n. 20
 Eadem hic est ratio Parochi & Prælatorum Regularium, ib. n. 21

Parochus tenetur ex charitate in gravi necessitate audire Confessionem cum periculo vite, p. 352 n. 25
 An etiam ex justitia, ib. n. 26
 An tempore pestis in defectum Parochi obligetur quilibet Sacerdos privatus? Suadet sententiâ affirmativâ, ibid. n. 27
 Eandem docet Rodriguez de Religiosis, p. 353 n. 28
 Responsio ejus ad objecta adversariorum, ib. n. 31
 An peccet Parochus deferens Extr. Unctionem sine lumine aut ceteris solemnitatibus, p. 473 n. 183
 An peccet deferens Oleum factum domi suæ, ib. n. 184
 Quomodo intelligendum rituale, quod præcipit illud servari in loco decenti, ib. n. 185
 Parochus per se loquendo graviter obligatur Penitentiam ministrare Extr. Unctionem, p. 471 n. 177
 An cum periculo vite, p. 472 n. 179
 Vide *Prelatus.*

PATRIMONIUM.

Vide *Ordinandorum titulus sustentationis.*

PECCARE. PECCATUM.

Unusquisque debet procurare ne ex sua actione vel omissione alii formaliter aut materialiter peccent, p. 384 n. 182
 An idem peccatum veniale committatur per plures sensus, p. 424 n. 150
 Peccatum dubium non est simpliciter peccatum, p. 163 n. 53
 Quid sit peccatum occultum, p. 219 n. 150
 Triplex est peccatum publicum, & triplex occultum, ibid.
 An peccatum hoc ipso, quod deducitur ad forum contentiosum censetur publicum, ib. n. 152
 Peccatum sit publicum per solam legitimam accusationem, dummodo sit reo intimata, ib. n. 153 & seq.
 Quid si reus absolvatur, ibid.
 Quid si peccatum, à quo absolvitur reus, fuerit semel probatum? ibid.
 Manet equidem peccatum occultum, ib. n. 154
 Quid si peccatum alicubi sit publicum, hic autem, ubi petitur absolutio, occultum, ib. n. 156
 Perseverantia in peccato mortali est gravissimum malum, p. 349 n. 9
 Peccatum est malum voluntarium, p. 455 n. 89

PEREGRINUS.

Peregrini tenentur propriis legibus locorum, p. 39 n. 17
 Qui peregrinatur in fraudem non potest alieno Sacerdote confiteri, ib. n. 176
 Peregrinus subjacet reservationi Episcopi, cujus subdito confitetur, p. 198 n. 47
 Exemptus est à reservatione proprii Episcopi, ib. n. 50
 Responsio ad argumentum in contrarium, desumptum ex cap. 2. de Penit. & remiss. in 6. p. 199 n. 51
 Condicio peregrinorum propterea non est melior, quam domi continentium, ib. n. 52
 An qui in fraudem peregrinatur possit absolvi à reservatione à communi Confessario, ib. n. 55 & seq.

PER.

INDEX RERUM.

PERSONA. PERSONATUS.
 Eadem persona potest vices habere Rei & actoris, p. 48 n. 14
 An dans & recipiens debeant esse personæ distinctæ, p. 49 n. 16
 Nemo potest seipsum ad Personatum alicujus Ecclesiæ præsentare, ib. n. 17

PETRUS.
 Petrus institutus est rector Ecclesiæ immediatè à Christo, p. 562 n. 22
 Objectio ex D. Augusti, ib. n. 23
 Diluitur explicando mentem D. Augi, ibid.

POENA.
 An ad incurendas pœnas satis sit, delinquentem nosse se peccatum admittente, p. 171 n. 90
 Quantitas pœnæ metienda est ex delicto, ib. n. 91

POENITENS.
 Vide *Confessarius. Confiteri.*

POENITENTIÆ SACRAMENTUM.
 Differentia inter applicationem materiæ in Sacramento Poenitiæ, & in aliis, p. 23 n. 107
 Quæ sit materia Sacramenti Poenitiæ, ibid.
 Sacramentum Poenitiæ semel invalidum nequit fieri validum, p. 80 n. 162
 An Deus debuerit removere ab hoc Sacramento omnia, quæ possunt homines ab illo retardare, p. 273 n. 30 & seq.

POENITENTIÆ SACRAMENTI MINISTER.
 Quis Minister Sacramenti Poenitiæ, p. 1. n. 1
 Quis Minister ordinarius & delegatus, p. 2 n. 2
 Solus Sacerdos est Minister Sacramenti Poenitiæ, quod multipliciter probatur, ib. n. 3 & seq.
 Minister ordinarius cuilibet alteri Sacerdoti, aliunde non impedito, validè delegat suam jurisdictionem; secus si aliunde sit impeditus, p. 47 n. 6
 An Minister ordinarius delegans respiciat solum tempus præsens, an verò etiam futurum, ib. n. 7
 Quid requiratur ut quis possit audire Confessiones secularium, p. 98 n. 1

POENITENTIÆ SACRAM. MINISTRI APPROBATIO.
 Quid sit approbatio Ministri, p. 99 n. 2
 Necessaria est ad validè absolvendum, ibid.
 Approbatio per se loquendo non est collatio jurisdictionis, ibid. n. 5
 Subinde potest esse talis collatio, ib. n. 6
 An tunc deroget privilegio Bullæ Cruciatæ, ib. n. 6
 An ad approbationem requiratur aliquod iudicium internum de idoneitate, p. 100 n. 7 & seq.
 Ordinariè approbationi conjungitur aliquod iudicium internum, ib. n. 11
 Objectio solvitur, ib. n. 12
 Sufficit iudicium Episcopi, quidquid iudicent examinatores, & quamvis reverà foret idoneus, qui iudicatur idoneus, p. 101 n. 13
 Conc. Trident. nullibi requirit certam aliquam formam approbationis, ib. n. 14
 Expedit ut approbatio deur in scriptis, ib. n. 15
 Acceptio pretii non reddit invalidam approbationem ex vi Conc. Trid. ib. n. 16
 In aliquo casu potest esse invalida ex Bulla 1. Bonifac. 8. p. 102 n. 17
 Quare in absolvente Regularem non requiratur approbatio, ib. n. 18
 Quinam sub nomine Regularium hic veniant, ib. & num. seq.
 An Regularis pro Jubilæo possit eligere Confessarium non approbatum, p. 103 n. 22 & seq.
 Securius est confiteri Sacerdoti, ab Episcopo approbato, p. 104 n. 27
 Ratio quæ secundum aliquos movit Pontificem, ut id requireret, ib. n. 28

Approbatio non est necessaria, ubi Trident. non est preceptum,
 Ubi receptum est, obligat etiam DD. & Licentibus, ib. & num. seq.
 Revocatio privilegiorum, audiendi Confessiones Regularium, absque Ordinariè approbatione, per Bullam Sixti, p. 105 n. 34
 Responso ad eam, ib. n. 34
 Examinatur responso, p. 106 n. 35
 An Episcopus vi juris communis possit eligere Sacerdotem non subditum, à proprio Ordinario non approbatum, p. 107 n. 37
 Inferiores Sacerdotes non possunt eligere non approbatum, ib. n. 39
 Qui etiam nequeunt delegare suam jurisdictionem, nisi approbato, p. 108 n. 39
 Pontifex delegando jurisdictionem, non tenetur approbare, p. 107 n. 40
 In casu particulari potest videri delegatum approbare, p. 107 n. 40
 Idem dicendum de Episcopo, ib. n. 40
 Cur potius Prælati Regularium indigent approbatione quam Penitentiaris, p. 108 n. 41
 Prælati Regularis absque approbatione possunt audire Confessiones eorum secularium, qui sunt verus secularia, p. 108 n. 41
 An Parochus possit delegare suam potestatem Sacerdoti non approbato, p. 109 n. 42
 An per Decretum Trident. quod requirit approbationem auferatur potestas audiendi Confessiones, p. 109 n. 42
 Videtur auferri potestas Regularibus non approbatis, p. 109 n. 42
 Per hoc non præjudicatur juri antiquo cap. Omnia, & seq.
 Joan. Sanchez censet improbabile, Parochum potestatem suam potestatem Sacerdoti non approbato, p. 109 n. 42
 Quis intelligatur per approbatum ab Ordinario, p. 112 n. 64 & seq.
 Approbatio per parochiale beneficium tenetur esse ecclesiæ, & universalis consuetudinis, p. 112 n. 64 & seq.
 An approbatus pro hac tantum Diocesi, potest audire Confessiones alterius Diocesis, & approbatus tantum à mulieribus, p. 112 n. 64 & seq.
 Quare approbatus pro solis viris non potest audire Confessiones mulierum extra Bullam Sixti, p. 112 n. 64 & seq.
 Approbatio non solum consideratur secundum legem, etiam secundum mores, p. 112 n. 64 & seq.
 Pontifex non vult dare jurisdictionem Confessionum spectivè approbato, p. 112 n. 64 & seq.
 An aliquis possit accipere jurisdictionem generalem, p. 112 n. 64 & seq.
 habet approbationem generalem, p. 112 n. 64 & seq.
 An approbatio validè deur ab Episcopo, p. 121 n. 105
 An ad approbandum sufficiat habitus jurisdictionis, p. 121 n. 105
 Vicarius Episcopi potest approbare, p. 121 n. 105
 An etiam Capitulum, Sede vacante, ab Absente Prælati exempti, p. 121 n. 105
 Capitulum posse approbare, probatur, p. 121 n. 105
 Approbatio est actus jurisdictionis ordinariæ, p. 121 n. 105
 Aliquos Abbates posse approbare, probatur, p. 121 n. 105
 Singuli Sacerdotes non debent approbare à Prælati, p. 121 n. 105
 Absoluta approbatio unius Episcopi potest sufficere, p. 121 n. 105
 mundo, juxta Suarez, p. 121 n. 105
 An hoc possit intelligi de Ordinario parochiano, p. 121 n. 105
 & seq.
 Episcopus potest approbare Religiosum absque approbatione, p. 121 n. 105
 si, est ab Ordinario domicilii non sit approbatus, p. 121 n. 105
 An Episcopus, existens in aliena Diocesi, possit approbare aliquem Sacerdotem illius Diocesis, p. 121 n. 105
 subditis, p. 121 n. 105

INDEX RERVM.

Approbatio est actus jurisdictionis voluntarius, *ibid.*
Episcopus Parisiensis me Lovaniam manentem potest approbare, saltem pro suis subditis, p. 125 n. 121
Approbatio non est mera ceremonia, p. 127 n. 134
Non videtur Trident. voluisse Sacerdotes subijcere pluribus approbationibus, *ib. n. 135*
Rationes congruentiarum, propter quas potuisset Trident. præcipere approbationem vel Episcopi Confessarii, vel penitentis, vel loci, *ib. n. 136*
Probatum, hodie non sufficere approbationem unius Episcopi pro toto mundo ex quodam Breui Innoc. 10. p. 128 n. 137 & seq.
Alia probatio ex quodam Breui Alex. 7. p. 129 n. 142 & seq.
Quilibet Sacerdos, ab Ordinario domicilii approbatus, potest subditos illius Ordinarii absolvere extra propriam Diocesim juxta Suarium, p. 130 n. 143
Regulares approbati ab Episcopo proprii domicilii possunt ibi audire quocumque alienos, *ib. n. 147*
An idem possint Sacerdotes seculares, *ib. n. 148*
Tam secularis quam Regularis potest ex rationabili causa approbati pro certo tantum loco &c. p. 131 n. 149
Potest aliquis esse apud ad audiendos viros & non feminas, pueros vel rusticos, & non mercatores vel iudices, *ibid.*
Potest esse idoneus pro hac hebdomada, & non pro illa, *ib. n. 150*
Episcopus potest habere justam causam ad limitandam suam approbationem ad certum tempus &c. *ib. n. 151*
An Episcopus possit limitare approbationem Regularium ad audiendos viros tantum, quia non habent 40. annos ætatis, p. 132 n. 153
An praxis Episcoporum faveat sententiæ affirmanti, *ibid. n. 154 & seq.*
An regularis semel absolute approbatus in una Diocesi, nequeat sine legitima insufficientiæ nota reexaminari vel per approbationem, vel per successorem, p. 133 n. 158 & seq.
An approbatio sit potius gratia respectu secularium, quam Regularium, p. 136 n. 173 & seq.
Conc. Trident. nullam dedit Episcopis potestatem reexaminandi semel legitime approbatos, p. 134 n. 163
Episcopus non potest sine justa causa reexaminare Sacerdotes seculares, quavis possit ab eis auferre jurisdictionem, p. 135 n. 169
An potius Sacerdos secularis, semel legitime approbatus, possit reexaminari, quam Regularis, p. 136 n. 170
Declaratio Card. pro parte affirmativa, *ib. n. 171*
Responsiones ad Declarationem, *ib. n. 172*
Concilium Trident. non distinguit hic inter Sacerdotem secularem & Regularem, p. 137 n. 177
Tam secularis quam Regularis cum legitima nota insufficientiæ potest reexaminari, p. 138 n. 179
Quare concessum fuerit privilegium FF. Minor. & Prædic. quod non possint reexaminari, *ib. n. 180*
An Trident. sess. 5. cap. 2. de Refor. det jus Episcopis reexaminandi & reprobandi Confessarios, *ib. n. 181*
An approbatio naturæ suæ sit revocabilis, p. 139 n. 184
Cur potius lex sit revocabilis, quam approbatio, *ib. n. 185*
Approbatio ex natura sua non est revocabilis, *ibid.*
Approbatio est juridica quædam declaratio instar sententiæ, *ib. n. 186*
Eam non posse revocari sine justa causa, confirmatur ex c. 13. de Arate & qualitate &c. *ib. n. 187*
Raro possunt Religiosi reexaminari, quia raro constat de eorum indignitate, p. 140 n. 189
Episcopus non potest pro libro suo negare approbationem personæ dignæ eam petenti, p. 141 n. 193
Omnes Sacerd. habent jus ad petendam approbationem, *ib. n. 194*
Conc. Trid. requirit approbationem obtentam, *ib. n. 194*
Regularem, cui injustè negatur approbatio, posse validè absolvi, probatur ex Extr. 2. de Sepulc. *ib. n. 197*
Confirmatur per Clement. Dudum de Sepulc. p. 142 n. 198
An illa Clement. sit revocata per Trident. *ib. n. 199*
Hanc sententiam docet Navarrus, & variè probat, p. 143 n. 203 & seq.
Eandem tenet Joan. de la Cruz, sed restrictam ad FF. Minor. & Prædic. *ib. n. 205*

Hanc sententiam Diana aliquando vocavit probabilissimam, sed ab ea postea recessit, p. 144 n. 206
Rationes quare recessit, *ib. n. 207*
Existimat Clement. non agere de eo, de quo Trident. *ibid.*
Docet sententiam Navarri ad praxim parum posse conducere, *ib. n. 208*
Dieta Clem. tantum loquitur de FF. Minor. & Prædic. *ib. n. 209*
Responsio ad primam rationem Diana, *ibid.*
Quare dictum sit à Conc. Trident. *Nullum etiam Regularem*, p. 145 n. 210
Episcopus potest ex justa causa non approbare præsentatos juxta formam d. Clement. non solum unum, sed omnes, *ib. n. 211*
Subrogatio, de qua loquitur d. Clem. potest fieri pluries, *ib. n. 212*
Eadem est ratio primè electi & subrogati, *ib. n. 213*
Cur Pontifex requirat illam subrogationem, *ibid.*
Pontifex non loquitur de uno subrogato, *ib. n. 214*
Quid si Episcopus non neget expressè approbationem, sed non det, vel negligat, *ibid.*
Ad quem spectet judicare de sufficienti numero Confessariorum, *ib. n. 215*
Injustè rejectus non accipit majorem jurisdictionem à Pontifice, quam habeat Parochus, p. 146 n. 216
Præsentatio de qua in d. Clement. non est necessaria ad accipiendam jurisdictionem ab Episcopo, *ib. n. 217*
Tempore dietæ Clement. erat necessaria approbatio FF. Minor. & Prædic. *ib. n. 218*
Ante dietam Clement. FF. illi habebant jurisdictionem immediatè à Pontifice, *ib. n. 219 & seq.*
Tempore Benedicti 11. approbatio tantum erat signum debiti honoris, p. 147 n. 221
Ratio quare Suarez existimet d. sententiam Navarri nec veram nec præcticè probabilem esse, *ib. n. 225*
Responsio Adversariorum, *ib. n. 226*
Rodriguez putat Trident. d. Clem. confirmare, p. 148. cod. n. Objectiones solvuntur, *ib. n. 227. & seq.*
Dispositio Trident. secundum Rodriguez spectat omnes Regulares præter FF. Minor. & Prædic. *ib. n. 228*
Dieta Clement. est compatibilis cum decreto Concil. Trid. p. 150 n. 238

POLLUTIO.

Deus potest dispensare in pollutione, p. 274 n. 33
PONTIFEX.
Quomodo Pontif. possit sacramentaliter absolvi, p. 22 n. 95
Pontifex non potest ab aliquo excommunicari, & quare, *ib. 96*
Pontifex habet potestatem reservandi peccata, p. 19 n. 84
Pontifici competere jurisdictionem ordinariam in totam Ecclesiam jure Divino immediatè, probatur ex Scriptura, & auctoritate, p. 24 n. 105 & seq.
Quare Pontifex Episcopos vocet Fratres, p. 29 n. 127
Quis sit proprius Sacerdos familiae Pontificis, p. 33 n. 148
Pontifex potest audire Confessionem, de qua loquitur cap. Omnis, sine licentia Parochi, p. 53 n. 32
Etiā per alium, *ibid.*
Neque hoc præjudicat proprio Sacerdoti, *ib. n. 33*
Quando Pontifex dat absolute potestatem audiendi Confessiones, non est necessaria licentia Parochi, p. 54 n. 36
Pontifex non solet in vitis concedere privilegia, p. 85 n. 187
Pontifex non instituit Episcopatus per modum contractus, p. 155 n. 22
Vide Ordinibus annexa continentia. Reservatio casuum.

PONTIFICALE ROMANUM.

Pontificale multos ritus præscribit, qui non sunt essentielles, p. 553 n. 169

POTENTIA.

Potentia propinqua & remota differunt & quomodo, p. 19 n. 81
POTESTAS ABSOLVENDI.
An Christus Joan. 20. solum indicaverit potestatem absolvi, vendi antea collatam, p. 502 n. 134
Quid Joan. 20. intelligatur per Spiritum S. p. 503 n. 135
Illis verbis Joan. 20. Accipite Spiritum S. data fuit potestas absolvi, & infusa gratia, ex D. Cyril. & Chrysol. p. 504 n. 138
A a a a a
C o n s.

INDEX RERUM.

- Contrarium videtur sensisse Doct. Angel. & Seraph. *ibid.*
 n. 139
 Explicatur D. Bonav. à Vasquezio, *ib.* n. 140
 Explicatio S. Thomæ ex Capreolo, *ibid.*
 Rejicitur, *ibid.* n. 141
 Vasquez putat, eam esse planè commentitiam, *ibid.*
 Contra arguitur, p. 505 n. 142
 Duplex objectio ex Armacano solvitur, *ib.* n. 146 & seq.
 Ecclesia per ista verba: *Accipe Spiritum sanctum* &c. confert
 potestatem absolventi, p. 506 n. 148
 An imprimatur novus character quando conceditur potestas
 absolventi, p. 507 n. 153
 Tam potestas absolventi, quam consecrandi rectè appellatur
 Ordo, cum essentiali tamen dependentia potestatis ab-
 solvendi à potestate consecrandi, *ibid.* n. 157
 Arriaga putat illam dependentiam esse incertam, *ibid.*
 Probatur illa dependentia ex Conc. Trident. p. 508 n. 158
POTESTAS CLAVIUM.
 Que sit potestas Clavium, p. 7. n. 30
 Potestas Clavium duplex est, p. 8 eod. num.
 Quid sit Clavis, *ibid.*
 Triplex est Clavis, *ib.* n. 31
 Principalis competit soli Deo, *ibid.*
 Non principalis, sed præcellens, propriè est Christi, *ibid.*
 Tertia Clavis scilicet particularis collata est Sacerdoti, *ibid.*
 n. 32
 Auctoritas examinandi reum consentem est Clavis scientiæ,
ibid. n. 33
 Hæc etiam competit Sacerdoti, *ibid.*
 An Clavis scientiæ sit aliqua scientia actualis vel habitualis,
 p. 9. n. 36 & seq.
 Aliud est habere potestatem inquirendi peccata, aliud posse
 ea discernere, *ib.* n. 38
 Potestas Clavium reperitur apud Sacerdotem ignarum,
 p. 13 n. 53
 Clavis potestatis per se sufficit ad validè absolvendum, p. 15
 n. 65
 Quibus verbis detur Sacerdoti potestas Clavium, p. 18. n. 76
 Ecclesia habet Clavem iudicii publici, *ib.* n. 77
 Potestas Clavis est remota & impedibilis à Superiori, non à
 subdito, p. 19 n. 81 & seq.
 Potestas Clavium est impedibilis ab Ecclesia, *ib.* n. 83
 Quo sensu populus fidelis accepit potestatem Clavium,
 p. 563 n. 24
POTESTAS CONSECRANDI.
 Potestas consecrandi est propinqua & impedibilis, p. 19
 n. 82
 Potestas consecrandi est distincta à potestate absolvendi,
 p. 501 n. 128
 Quilibet Sacerdos prius tempore accipit potestatem con-
 secrandi, quam absolvendi, p. 502 n. 132
POTESTAS EXCOMMUNICANDI.
 An per potestatem retinendi peccata intelligatur potestas
 excommunicandi, p. 18 n. 77
 An sola potestas excommunicandi sit propriè potestas li-
 gandi, *ib.* n. 79
 Ecclesia illa verba, *Quorum retinueritis* &c. non intelligit
 præcisè de potestate excommunicandi, p. 19 n. 80
 Potestas excommunicandi tota est à Pontifice, p. 22 n. 96
PRÆCEPTUM.
 An præceptum humanum possit præponderare præcepto
 Divino, p. 336 n. 170
PRÆLATUS.
 Quinam intelligantur cap. ult. de Penit. & remiss. per mi-
 nores Prælatos exemptos, p. 33 n. 150
 An possint hi Prælati eligere Confessarium extra Ordinem,
ib. & n. seq.
 Parochus non comprehenditur sub his Prælati, p. 34 n. 154
 Parochus non est Prælati, *ib.* n. 155
 Quod sit proprium munus Prælatorum, *ibid.*
 In Clem. *Dudum* de Sepult. expressè distinguitur inter Præ-
 latus & Parochos, p. 35 n. 157
 Omnes Prælati sunt Iudices ordinarii, & possunt excommu-
 nicare, *ibid.*
- An Guardini & similes Prælati possint dare licentiam
 fitendi extra Ordinem, p. 16 n. 100
 Prælati Regularium per se loquendo possunt eligere Con-
 fessarium intra & extra Ordinem, necesse est tamen
 etiam in præsentia Confessarii ordinarii, p. 18 n. 102
 Objectiones solvuntur, p. 18 n. 103
 Prælati Religiosi absolvi peccata sui subditi, in
 commissa, p. 18 n. 104
 Prælati Regularium habent potestatem delegandi
 seipsis, sed à Papa, p. 18 n. 105
 Prælati Regularium non sunt Vicarii Episcoporum
 quasi Episcopi suorum subditorum, p. 18 n. 106
 Vide *Segillum. Signi* eff. *Sim. Superior. Dignitas*
no.
- PRESUMPTIO.**
 An præsumptio fore externi seu per sufficit in iudicio
 p. 180 n. 135
 An sufficit præsumptio reservationis, ut talis iudicet
 rus, p. 181 n. 136
 In foro interno cessant præsumptiones, p. 181 n. 137
- PRÆTEXTUS.**
 Quid sit prætextus, p. 182 n. 138
PRINCEPS.
 Vide *Confirmatio.*
PRIVILEGIUM.
 Privilegia non debent extendi ultra propriam
 rum, p. 183 n. 139
 Aliquando in privilegiis conceditur Regalium
 quam quod de iure communi illis competit, p. 183
 n. 164
 Privilegia sæpè dantur ad sedandos irrogandos
 rum, p. 184 n. 165
 Subinde cessant privilegia cessante causa,
 Plus communitur datur per privilegium, quia
 petat, p. 184 n. 166
 Quo tempore privilegium sortitur suum effectum,
 n. 174 & seq.
 Offenditur variis exemplis ad aliquod privilegium
 necessariam notitiam ejus, cui conceditur, p. 184
 Ut omnes Religiosi acquirant privilegium
 Prælati nomine omnium, vel ipsa communitate
ib. n. 183 & seq.
 Distinctio inter privilegium contentiosum, p. 184
 merè gratiosum
 Distinctio inter privilegium conventionale, p. 184
 & merè gratuitum
 Privilegium remunerativum est per se inter
 n. 201
 Itemque privilegium gratis concessum subditis
 sinit in absoluta donatione cum translatione
 cuius rei vel juris, p. 184 n. 202
 Quod privilegium possit Princeps revocare,
 Privilegium in cuius revocatione requiritur
 dicitur revocatum, eà non servata, p. 184
 Privilegium juri communi inferri non revocatur
 posteritorem, nisi specialiter ejus meminerit
 Privilegium Principis est late interpretandum, p. 184
- PROBITAS.**
 Vide *Ordinandorum probitas.*
PROFESSIO. PROFESSUS.
 In aliquo casu Professio invalida nullam religio-
 tionem calitatis, p. 185 n. 167
 Trident. concedit quinquennium invalidè
 clamandum, p. 185 n. 168
 Fictè professus in foro conscientie non obligat,
 n. 137
- PROMISSIO.**
 Promissio metu extorta an valeat, p. 185 n. 169
 Nullus nisi propria voluntate potest obligari
 p. 696 n. 169
- PSALMISTATUS.**
 Psalmistatus non est propriè Ordo,
 Vide *Ordinum numerus*

INDEX RERUM.

Q

QUALITAS.

Qualitates Episcopi ex Apoll. & Trident. p. 634. n. 128
 Ad quem spectet has qualitates inquirere, p. 635. n. 129
 Que sit forma observanda in hoc examine, ib.
 Optimum est servare receptam praxim, ib. n. 130

QUÆSTUS.

Quis censetur exercere sordidum quæstum, p. 635. n. 132
 Enumeratur sordidi quæstus, qui dedecent statum Ecclesiasticum, ib. n. 133

R

RATI HABITO.

Quomodo intelligenda hæc Reg. juris: *Ratihabitionem veniendi &c.* p. 81 n. 165 & seq.

REGULARIS. RELIGIOSUS.

Superiorum est eligere Religiosos idoneos, & eos præsentare Episcopis ad audiendas Confessiones, p. 116. n. 84
 Pontifex non contret jurisdictionem, nisi Religiosus legitime præsentatus, ib. n. 85
 Episcopus potest approbare Religiosum non præsentatum à Superiore, ib. n. 86
 An Religiosus repugnante Superiore possit ab Episcopo obtinere jurisdictionem, ib.
 Superior Religionis potest Sacerdoti seculari dare jurisdictionem absolvendi suos Religiosos, p. 117. n. 87
 Ex justa causa potest Superior prohibere, ut non acceptet jurisdictionem ab Episcopo, & ne acceptetur, ib. n. 88.
 An Absolutio data à tali Religioso sit invalida, ib. & n. seq.
 An Religiosus approbatus ab Episcopo sine licentia sui Superioris valide absolvat in Jubilæo, p. 118. n. 92
 An valide absolvat cum jurisdictione Episcopali, ib. n. 93
 Quid si legitime fuerit præsentatus & approbatus, ib. n. 94
 In Religionibus non solet Religiosus privari officio Confessoris, nisi per sententiam in convictum latam, ib.
 Supposita tali sententiâ Absolutiones consequentes forent invalidæ, p. 119. n. 95
 Superiores per sententiam suspensionis possunt privare suos Religiosos omni jurisdictione, ib. n. 96
 Hæc sententiâ seclusa, per simplicem prohibitionem non invalidatur subsequens Absolutio, ib.
 Superior potest prohibere suis subditis ne absolvant, ibid. n. 97. & seq.
 Argumenta pro opposita sententiâ, & eorum solutiones, ib. n. 98. & seq.
 Religiosus, qui obtinet jurisdictionem ab Episcopo sine legitima præsentatione non potest absolvere subditos aliter Episcopi, p. 121. n. 103
 Religiosus æquæ ac secularis potest eligi in Episcopum anno 30. ætatis, p. 132. n. 156
 An Religiosi peccent contra suam professionem, si nolint inservire pestiferis, p. 354. n. 35
 Religiosi possunt absolvi ab Episcopo à casibus occultis, si legitime se ipsi subiciant, p. 227. n. 193
 An quando Superior Regularium non potest suam subditum per se absolvere, possit cum subdicere Episcopo, ib. n. 194
 An etiam in Ordine ad Absolutionem ab excommunicatione & dispensatione in irregularitatibus, p. 228. n. 195
 Pontifex per privilegia concessit illam subjectionem, ib. n. 196
 Objectiones solvuntur, ib. n. 198. & seq.
 Quid si Prælati sit impeditus aut mortuus, p. 229. n. 201
 Quid si Prælati sit justè negat licentiam petitam, ib. n. 202
 Quare potius Religiosus exemptus possit se subdicere Episcopo, quam Clericus judicis laico, ibid.
 Religiosus non potest se subdicere Episcopo, quando patet remedium intra Religionem, ib. n. 203
 Religiosus hæc professus in foro conscientie non obligatur, p. 692. n. 137
 An duo Regulares itinerantes quorum neuter est Confessor Fratrum possint se invicem absolvere, p. 197. n. 44
 Qui continent Regularibus satisfaciunt præcepto Concilii Generalis Later. p. 50. n. 21

Obijciunt extrav. Mart. 5. Item Sixti 4. & respondetur, ib. n. 23. & seq.
 Referuntur plura privilegia Regularium audiendi Confessiones fidelium, p. 51. n. 26. & seq.
 Item Decretum Clem. 8. & Innoc. 10. p. 52. n. 29
 Solvuntur objectiones, ib. n. 30. & seq.
 An Regularis debeat petere licentiam, ut audiat Confessiones in Ecclesiis parochialibus, p. 54. n. 39
 Quare Regularis, qui ex privilegio audiunt Confessiones, non possint suam potestatem subdelegare, p. 95. n. 239
 Ordinarius possit ipsis dare potestatem subdelegandi, ibid. n. 240
 Obiectio solvitur, ib. n. 241. & seq.
 An sufficiat tacita licentia, p. 96. n. 143
 Quando sit tacita licentia, ib. n. 244
 Requisita ad hoc, ut Regularis accipiant jurisdictionem à Pontifice, p. 147. n. 223
 An adhuc illa obligent, ib. n. 224
 Quid Regularis ordinandi debeant scire, p. 632. n. 116
 Vide *Ordinandorum probitas & literatura. Ordinandorum titulus sustentationis. Mendicantes.*

REMUNERATIO.

Remuneratio continet universalem contractum, p. 88. n. 201

RESERVATIO CASUUM.

Quid sit reservatio casuum, p. 151. n. 1
 Damnanur à Trident. Hæretici, negantes in Ecclesia potestatem reservandi peccata, ib.
 In Ecclesia est potestas reservandi peccata, ib. n. 2
 Probat ex antiquissimo usu Ecclesie, cujus meminit Cyprianus, ib. n. 3
 Item Concil. Carth. 3. p. 152. n. 4
 Quando olim Pœnitentia erat reservata, etiam Absolutio à culpa fuit reservata, ib.
 Reservatio casuum non est contra charitatem proximi, ibid. n. 6
 Probat potestas reservandi casus & occurritur objectioni, ib. & n. seq.
 Potestas reservandi casus competit Pontifici, & aliis Episcopis ac Prælati, qui habent jurisdictionem quasi Episcopalem. Imò etiam Parochis, quamvis hi non soleant ea potestate uti, ib. n. 8
 Episcopi potestas reservandi fundatur directè in jure Divino, indirectè in voluntate Pontificis juxta Lugonem, p. 153. n. 10
 Habet eam immediatè à Pontifice, mediatè à Deo, ib. n. 11
 Prælati Regularis possit reservare casus probatur ex quodam Decreto Clem. 8. ib. n. 12
 Habens potestatem reservandi potest sibi unum, & alteri alterum casum reservare, p. 154. n. 13
 An qui potest à gravioribus reservatis absolvere, etiam possit à levioribus, ib. n. 14
 In usu potestatis reservandi casus prudentia & moderatio necessaria est, ibid.
 Nimia reservatio casuum est in destructionem, adeoque illicita, ib. n. 15
 Quæ sit nimia reservatio, ib.
 Nimia reservatio non semper est invalida, ib. n. 16
 Vix unquam potest esse certum, reservationem fieri sine justa causa, p. 156. n. 22
 An reservatio reddatur invalida per nimiam multitudinem casuum, ib. n. 23. & seq.
 Quid sciendum de reservatione invalida Episcoporum, ib. n. 26
 Excessus reservationis non tam ex multitudine, quam qualitate reservatorum pensandus est, ib. n. 27
 Non est omnino certum, quòd nimia reservatio Episcoporum valeat respectu Parochorum, p. 157. n. 28. & seq.
 Episcopi graviter peccant per nimiam reservationem, ib. n. 32
 Bonum esset si casus reservati in concionibus proponerentur, p. 158. n. 33
 Casus, qui possunt reservari in Religione, sed non debent, ex quodam Decreto Clem. 8. ib. n. 34
 In nostro Ordine omnes sunt reservati, p. 159. n. 35
 Præterea pollutiones voluntariæ & inobedientia contumacia, ibid.

INDEX RERUM.

An Prælati Regularis absque consensu Capituli possit plaribus peccatis censuram reservatam apponere, ib. n. 36. & seq.

Dictum Decretum Clem. 8. videtur potius restringendum quam extendendum, p. 160. n. 41

Non est eadem ratio censurarum & peccatorum, ibid.

Capitulum Generale potest reservare omne peccatum inobedientiæ, ib. n. 42

In d. Decreto Pontifex non videtur attendisse ad excommunicationem, ib. n. 43

Melius est non reservare censuram sine speciali Capituli Provincialis consensu, p. 161. n. 44. & seq.

An Guardiani possint reservare casus, ib. n. 47

Merito id esse prohibendum, docet Rodriguez, ibid.

Quis sit finis reservationis, p. 162. n. 49

Pontifex in d. Decreto Clement. non dat potestatem Capitulis reservandi peccata, p. 163. n. 54

An reservatio Prælatorum Regularium concernat Novitios, p. 164. n. 56

Non est eadem ratio reservationis & præceptorum Regularium, ibid. n. 57

Procuratio abortus est casus jure scripto reservatus Episcopis, p. 166. n. 66

Nulla alia reservatio Episcopalis legitur in jure communi, ib. n. 67

Casus aliqui reservati numerantur in Extrav. *Inter cunctas*, ib. n. 68

Culpa, propter quam incurritur irregularitas, per se non est reservata, ib. n. 69

An excommunicatio, quæ simpliciter fertur in jure, sit reservata, ib. n. 70

Non est reservata vi d. Extrav. p. 167. n. 71

An peccatum incendiarii adhuc sit reservatum, ib. n. 74. & seq.

Episcopi in Constitutionibus Synodalibus reservant sibi incensuratum, p. 168. n. 76

An Episcopi possint sibi reservare casus Pontificios, ib. n. 77

Finji potest casus aliquis, in quo hujusmodi reservatio non foret frustranea, ib. n. 78

Episcopum non posse reservare casum Pontificium non videtur in his partibus usu receptum, ib. n. 79

Reservatio non est proprie dicta punitio, p. 169. n. 82

Legislator potest velle punire reservatione peccatum factum cum ignorantia reservationis, sed non præsumitur id velle, p. 171. n. 92

Excusantur impuberes à reservatione penali, ib. n. 93

Aliquibus videtur jus contrarium declarare de censuris, p. 172. n. 94

Non licet argumentari à censuris ad alias poenas, ibid. n. 95

Per se loquendo possunt reservari peccata venialia, ib. n. 96

Trident. tantum loquitur de reservatione, quæ de facto est in Ecclesia, id est mortalium, ib. n. 98

Reservatio venialium fere est inutilis, ib.

Et ideo regulariter imprudens, si tamen fieret à Papa valeret, ib. n. 99

An etiam si fieret ab Ordinario, ib.

Duplex ratio dubitandi de potestate reservandi peccata merè interna, p. 173. n. 100

Ecclesia, reservando actum merè internum, non præcipit actum merè externum, ib. n. 101

Ecclesia non reservat peccata merè interna & quare, ibid. n. 104

Non reservat nisi peccata mortalia ex objecto aliàs non confessi, ibid.

Pontifex non solet reservare peccatum sine censura, secus Episcopi & Prælati Regularium, p. 174. n. 105

Aliqui Prælati reservant hæresim mentalem, ib.

Quid requiratur ad hæresim externam reservatam, ib. n. 106

Eius modice carnis in die prohibito animo hæretico, non est hæresis reservata, ib.

Quid si aliquis dicat: *Maria non fuit Virgo*, ib. n. 107

Quando reservatur peccatum contra castitatem, intelligitur peccatum externum & per se mortale, p. 176. n. 118

Hanc doctrinam immerito censuravit Turrianus, ib. n. 119

Peccatum dubium esse reservatum, adferuntur Causæ p. 177. n. 124

Et aperte docet Bonæ Spei;

Reservatio est magis odiosa, quam obligatio confessorum ad reservandum, p. 178. n. 125

Superiores non intendunt reservare omnia peccata, nisi illa specie sunt materia necessaria Confessione, p. 179. n. 128

Fundamentum aliquod istius sententiæ videtur, p. 180. n. 129

Pro illa sententia adducitur aliquod Decretum de Cognitionis, ad quod dupliciter respondetur, p. 181. n. 130

Contra 2. responsum arguit Bonæ Spei;

Duplex responso, p. 182. n. 131

Adducitur aliud Decretum S. Congreg. & ad illud respondetur, p. 183. n. 132

Si probabiliter judices peccatum non esse certiores culibet illud confiteri, p. 184. n. 133

Dubium negativum sive juris sive facti non tollit reservationem, p. 185. n. 134

Alia est reservatio censuræ, alia peccati, p. 186. n. 135

Solum peccatum posse reservari probatur ex Textu, p. 187. n. 136

Aliqui exultant, Pontificiam reservationem non cadere in solam censuram, p. 188. n. 137

A Pontifice ordinari non reservatur peccatum factum, ib. n. 161

In Extrav. *Inter cunctas*, videtur referri præter censuram, p. 189. n. 138

Reservationem Pontificiam etiam immoventem in seculam causam variè probatur, p. 190. n. 139

Oppositam sententiam tenet Durandus, etiam Cajetanus, p. 191. n. 140

Variè probatur, p. 192. n. 141

Pontifices solent dare simpliciter poenitentiam absque casibus reservatis, non specificando casus, p. 193. n. 142

Stante reservatione censuræ, Absolutio à peccatis non tollit censuram, nisi absolvens habeat potestatem absolventem, p. 188. n. 136

Respectu proprii peccati nulla est reservatio, p. 194. n. 143

Reservatio potius localis est, quam personalis, p. 195. n. 144

In articulo mortis cessat omnis reservatio, p. 196. n. 145

RESERVATORUM ABSOLUTIO.

Superiores debent deputare aliquos ad absolvendum reservatis, p. 197. n. 146

Quid si Superior irrationabiliter negat facultatem vendi, p. 198. n. 147

An Superior possit aliquando rationabiliter negare, p. 199. n. 148

In Provincia nostra Decretum Clem. 8. non est in quo ad designationem Confessorum, qui ad absolvendum reservatis, p. 200. n. 149

Quam potestatem habeant Guardiani, Variè probatur, p. 201. n. 150

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 202. n. 151

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 203. n. 152

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 204. n. 153

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 205. n. 154

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 206. n. 155

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 207. n. 156

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 208. n. 157

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 209. n. 158

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 210. n. 159

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 211. n. 160

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 212. n. 161

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 213. n. 162

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 214. n. 163

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 215. n. 164

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 216. n. 165

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 217. n. 166

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 218. n. 167

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 219. n. 168

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 220. n. 169

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 221. n. 170

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 222. n. 171

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 223. n. 172

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 224. n. 173

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 225. n. 174

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 226. n. 175

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 227. n. 176

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 228. n. 177

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 229. n. 178

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 230. n. 179

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 231. n. 180

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 232. n. 181

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 233. n. 182

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 234. n. 183

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 235. n. 184

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 236. n. 185

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 237. n. 186

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 238. n. 187

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 239. n. 188

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 240. n. 189

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 241. n. 190

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 242. n. 191

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 243. n. 192

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 244. n. 193

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 245. n. 194

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 246. n. 195

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 247. n. 196

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 248. n. 197

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 249. n. 198

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 250. n. 199

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 251. n. 200

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 252. n. 201

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 253. n. 202

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 254. n. 203

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 255. n. 204

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 256. n. 205

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 257. n. 206

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 258. n. 207

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 259. n. 208

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 260. n. 209

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 261. n. 210

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 262. n. 211

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 263. n. 212

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 264. n. 213

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 265. n. 214

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 266. n. 215

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 267. n. 216

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 268. n. 217

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 269. n. 218

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 270. n. 219

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 271. n. 220

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 272. n. 221

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 273. n. 222

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 274. n. 223

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 275. n. 224

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 276. n. 225

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 277. n. 226

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 278. n. 227

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 279. n. 228

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 280. n. 229

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 281. n. 230

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 282. n. 231

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 283. n. 232

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 284. n. 233

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 285. n. 234

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 286. n. 235

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 287. n. 236

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 288. n. 237

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 289. n. 238

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 290. n. 239

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 291. n. 240

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 292. n. 241

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 293. n. 242

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 294. n. 243

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 295. n. 244

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 296. n. 245

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 297. n. 246

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 298. n. 247

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 299. n. 248

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 300. n. 249

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 301. n. 250

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 302. n. 251

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 303. n. 252

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 304. n. 253

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 305. n. 254

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 306. n. 255

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 307. n. 256

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 308. n. 257

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 309. n. 258

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 310. n. 259

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 311. n. 260

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 312. n. 261

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 313. n. 262

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 314. n. 263

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 315. n. 264

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 316. n. 265

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 317. n. 266

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 318. n. 267

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 319. n. 268

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 320. n. 269

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 321. n. 270

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 322. n. 271

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 323. n. 272

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 324. n. 273

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 325. n. 274

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 326. n. 275

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 327. n. 276

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 328. n. 277

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 329. n. 278

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 330. n. 279

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 331. n. 280

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 332. n. 281

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 333. n. 282

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 334. n. 283

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 335. n. 284

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 336. n. 285

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 337. n. 286

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 338. n. 287

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 339. n. 288

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 340. n. 289

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 341. n. 290

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 342. n. 291

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 343. n. 292

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 344. n. 293

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 345. n. 294

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 346. n. 295

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 347. n. 296

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 348. n. 297

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 349. n. 298

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 350. n. 299

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 351. n. 300

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 352. n. 301

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 353. n. 302

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 354. n. 303

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 355. n. 304

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 356. n. 305

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 357. n. 306

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 358. n. 307

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 359. n. 308

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 360. n. 309

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 361. n. 310

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 362. n. 311

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 363. n. 312

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 364. n. 313

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 365. n. 314

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 366. n. 315

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 367. n. 316

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 368. n. 317

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 369. n. 318

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 370. n. 319

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 371. n. 320

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 372. n. 321

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 373. n. 322

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 374. n. 323

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 375. n. 324

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 376. n. 325

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 377. n. 326

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 378. n. 327

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 379. n. 328

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 380. n. 329

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 381. n. 330

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 382. n. 331

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 383. n. 332

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 384. n. 333

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 385. n. 334

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 386. n. 335

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 387. n. 336

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 388. n. 337

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 389. n. 338

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 390. n. 339

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 391. n. 340

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 392. n. 341

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 393. n. 342

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 394. n. 343

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 395. n. 344

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 396. n. 345

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 397. n. 346

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 398. n. 347

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 399. n. 348

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 400. n. 349

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 401. n. 350

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 402. n. 351

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 403. n. 352

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 404. n. 353

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 405. n. 354

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 406. n. 355

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 407. n. 356

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 408. n. 357

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 409. n. 358

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 410. n. 359

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 411. n. 360

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 412. n. 361

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 413. n. 362

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 414. n. 363

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 415. n. 364

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 416. n. 365

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 417. n. 366

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 418. n. 367

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 419. n. 368

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 420. n. 369

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 421. n. 370

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 422. n. 371

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 423. n. 372

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 424. n. 373

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 425. n. 374

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 426. n. 375

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 427. n. 376

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 428. n. 377

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 429. n. 378

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 430. n. 379

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 431. n. 380

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 432. n. 381

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 433. n. 382

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 434. n. 383

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 435. n. 384

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 436. n. 385

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 437. n. 386

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 438. n. 387

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 439. n. 388

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 440. n. 389

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 441. n. 390

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 442. n. 391

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 443. n. 392

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 444. n. 393

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 445. n. 394

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 446. n. 395

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 447. n. 396

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 448. n. 397

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 449. n. 398

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 450. n. 399

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 451. n. 400

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 452. n. 401

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 453. n. 402

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 454. n. 403

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 455. n. 404

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 456. n. 405

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 457. n. 406

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 458. n. 407

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 459. n. 408

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 460. n. 409

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 461. n. 410

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 462. n. 411

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 463. n. 412

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 464. n. 413

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 465. n. 414

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 466. n. 415

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 467. n. 416

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 468. n. 417

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 469. n. 418

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 470. n. 419

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 471. n. 420

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 472. n. 421

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 473. n. 422

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 474. n. 423

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 475. n. 424

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 476. n. 425

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 477. n. 426

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 478. n. 427

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 479. n. 428

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 480. n. 429

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 481. n. 430

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 482. n. 431

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 483. n. 432

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 484. n. 433

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 485. n. 434

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 486. n. 435

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 487. n. 436

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 488. n. 437

Abolutio percussio Clerici in ecclesia esse commissa, p. 489. n. 438

Abolutio percussio

INDEX RERVM.

An hæc facultas extendatur ad Abbates, & alios Prælatos, ib. n. 12. & seq.
 Prælati Regularium videntur habere hanc potestatem vi indulti alicuius Pii 5, ib. n. 14. & seq.
 Rodriguez existimat Decretum hoc Concil. Trid. extendi ad Prælatos Regulares. saltem quoad aliqua, p. 192. n. 16
 An Prælati Regularium possint absolvere ab hæresi occulta, ib. n. 17. & seq.
 Episcopus potest absolvi à suo Confessario à casibus sibi commissis per Trident. p. 193. n. 22. & seq.
 A quo Confessarius tali casu habeat potestatem, ib. n. 23
 An quod Episcopus, idem possit Vicarius Episcopi, p. 194. n. 24. & seq.
 An idem dicendum de Prælati Regularium, & eorum Vicariis, ib. n. 27
 Quid sit passiva facultas absolventi à casibus, ibid.
 An Prælati omnes vi juris communis possint eligere Confessarium, qui absolvat eos à reservatis, ib. n. 28. & seq.
 Quando Regularis ratione itineris constituitur extra Ordinem, non potest absolvi à reservatis, p. 196. n. 37
 An Regularis, habens potestatem passivam reservatorum, possit ea uti in itinere extra Ordinem, p. 197. n. 41.
 An possit confiteri Religioso alterius Ordinis, qui solum est Confessor Fratrum, ib. n. 42
 Qui in fraudem heret Religiosus, potest absolvi à reservatis commissis in sæculo à Confessario Religioso, p. 200. n. 58
 Quid si aliquis veniat ad Religionem cum peccatis carnis, quæ in ea reservata sunt, ib. n. 59
 Potest dari casus, in quo Superior licitè absolvat à solis reservatis, p. 201. n. 63
 Idem potest Privilegiatus, ibid.
 Quæ sit quoad hoc consuetudo Ecclesie Romæ, ibid. n. 64
 Quid si Superior illicitè absolvat à solis reservatis? Si penitens procedat bonâ fide validè absolvitur, p. 202. n. 65
 Neque manet ulla obligatio iteratò confitendi peccata sic absoluta, ib. n. 66
 Quid si Superior solum absolvat ab excommunicatione, vel simpliciter auferat reservationem, ib. n. 67
 Quid si penitens primò confiteatur inferiori reservata & non reservata, ib. n. 68
 An Superior, qui solum tollit reservationem, obligetur sigillo, ibid. n. 69
 Tollitur reservatio à peccatis confessis per Absolutionem invalidam, p. 203. n. 70. & seq.
 An auferatur reservatio quando est defectus in integritate Confessionis, ib. n. 72
 An per Absolutionem invalidam Delegati auferatur reservatio, ib. n. 73. & seq.
 Ratio, propter quam præsumitur, quod in hoc casu Superior intendat auferre reservationem, ib. n. 75
 Contra eam arguit Arraga, p. 204. n. 76. & seq.
 Rejicitur, ib. n. 78
 Ratio quare tollatur reservatio per sacrilegam Confessionem, ib. n. 79
 An tali casu penitens teneatur implere Penitentiam, p. 205. n. 80. & seq.
 An Confessarius electus virtute Jubilæi tollat reservationem, per invalidam absolutionem, p. 206. n. 86. & seq.
 Quid dicendum de facultate concessa per Bullam Cruciatæ, ib. n. 90
 In Jubilæo datur jurisdictio absolventi à peccatis reservatis sub conditione validæ Confessionis, ibid.
 Quid dicendum de Absolutione à censuris reservatis, p. 207. n. 92
 An absolvat ab excommunicatione reservata, qui maliciosè tacuit causas, ib. n. 94
 Potest Superior eum absolvere si velit, ib. n. 95
 Non videtur velle, quando inquirat causas, p. 208. eodem n.
 An Superior generaliter absolvens à censuris tollat reservationem peccatorum, ib. n. 98. & seq.
 Quid si Delegatus sic absolvat, ib. n. 100
 Quid si penitens confiteatur ei tamquam ordinario Confessario, p. 209. n. 101
 Negant Suarez, Sanchez & Vasquez tolli reservationem, ib. & n. 102
 Opposita sententia est tuta in praxi, ibid. n. 104
 Ratio hujus sententiæ ex Lugone, ibid. n. 105
 Differentia quoad hoc inter Absolutionem ab excommunicatione & à peccatis, p. 210. n. 108
 Ex quo colligatur intentio Superioris auferendi reservationem peccati oblitæ, ibid. n. 109
 Ablatio reservationis non est propriè absolutio, ibid.
 Superior ipsidem verbis potest Sacramentaliter absolvere, & tollere reservationem peccatorum, ibid.
 An per generalem Absolutionem à censuris tollatur reservatio peccatorum, p. 211. n. 110. & seq.
 Quomodo intelligendum, quod ablata excommunicatione, auferatur reservatio culpæ, ib. n. 114
 Quare Confessor dicat: *Absolve te quantum possum & in die* p. 212. n. 115
 Censuræ oblitæ, tamen reservatæ, tolluntur per Absolutionem generalem, ib. n. 116. & seq.
 Quid dicendum de reservatis oblitæ tempore Jubilæi, ibid. n. 118
 Penitens manet liber à reservatione, ibid.
 An præcisè per ipsam Absolutionem tollatur reservatio, ib. n. 119. & seq.
 Qui consecutus est Jubilæum, esse non fuerit confessus, & transacto Jubilæo potest absolvi à reservatis, p. 214. n. 125. & seq.
 Si Jubilæum obitum ipso factò tollit reservationem votorum, etiam peccatorum, ib. n. 127
 Jubilæum dumtaxat obitum non tollit reservationem, ibid. n. 128
 An reservatio tollatur per Confessarium, ib. n. 129
 Pontifex non intendit auferre reservationem nisi dependenter à Jubilæo, ib. n. 130
 An sufficiat animus lucrandi Jubilæum, ibid.
 Sententia affirmativa Arragæ, quæ approbat, si intelligatur de peccatis reservatis directè absolutis, pag. 215. n. 131. & seq.
 An idem dicendum de peccatis oblitæ, ib. n. 133. & seq.
 Episcopus absolvit à casibus Papalibus habentibus annexam excommunicationem, etiam Bullæ Censuræ, eos, qui ob impedimentum non possunt adire Pontificem vel ejus Legatum, p. 232. n. 217. & seq.
 An sit eadem ratio de peccatis reservatis sine censura, p. 233. n. 220. & seq.
 An sit eadem ratio de peccatis reservatis aliis Prælati inferioribus, p. 234. n. 223. & seq.
 An casus Pontificius etiam sit commissus simplici Sacerdoti, ib. n. 225
 Videtur quod non, nisi in articulo mortis, ib. n. 226
 Respondetur ad jura in contrarium, p. 235. n. 227
 Absolutus in articulo mortis virtute Jubilæi non tenetur se præsentare Superiori, ib. n. 228
 Absolutus à simplici Sacerdote satisfacit præsentando se Delegato, ib.
 An Episcopus possit absolvere, quando penitens potest commodè adire Delegatum, ib. n. 229. & seq.
 Particulariter observandum, quando quis in articulo mortis extraordinariè absolvitur ab excommunicatione reservata, p. 237. n. 238
 Quare Pontifex præcepit comparitionem potius iis qui absolventur à censuris reservatis, quam solum à peccatis, ib. n. 240
 Satisfactio non est finis adæquatus illius præcepti, ibid., n. 241
 Confessarius debet monere penitentem, de obligatione comparendi, p. 238. n. 242
 Non est petendum juramentum à pueris vel laborantibus impedimento perpetuo, ibid.
 Quid si impedimentum miraculosè cessaret, ib. n. 243
 Quid si Confessarius non imposuisset onus comparendi? Equidem obligatur, ib. n. 244
 Et valet Absolutio, ibid.
 Occurritur objectioni, ostendendo illam legem non esse irritantem, ib. n. 245
 An sit eadem excommunicatio, in quam recidit, qui non comparat? Et quomodo sit eadem, ib. n. 246. & seq.
 An

INDEX RERUM.

An si antea erat excommunicatus vitandus, etiam postea sit vitandus, p. 239. n. 249
An perens licentiam absolvendi aliquem à reservatis; ipse in licentia concessa comprehendatur, p. 263. n. 347 & seq.
An in licentia absolvendi à reservatis includatur peccatum commissum post datam licentiam, p. 264. n. 353; & seq.
Quid dicendum de peccatis commissis ob confidentiam, p. 265. n. 356. & seq.
Quomodo intelligenda illa particula: *Pro hac vice*, ib. n. 360
Quid si nullo designato tempore talis facultas concedatur, ib. n. 361. & seq.
Vide *Mendicantes*.

RESIGNARE. RESIGNATIO.

Vide *Ordinandorum titulus sustentationis*.

RESPUBLICA.

Aliqua Republica supremam potestatem sibi retinuerunt, p. 462. n. 21
Hæ Republica possunt leges ferre, & eligere suum Rectorem, ibid.

RESTITUERE. RESTITUTIO.

Restitutio non debetur nisi ex actione injuriola, pena autem infligi potest propter quodcumque peccatum mortale, p. 382. n. 163
Gubernator Reipubl. qui non impedit furta tenetur restituere, ib. n. 171
Prælati tenetur restituere infamato, si suo tempore nolit detrectorem cogere ad restitutionem, ibid. n. 172
Qui suo malo exemplo provocat alterum ad furtum non tenetur restituere, p. 384. n. 180
Quid si cogat eum secum potitare, ib. n. 181
Vide *Confessarius*.

S

SACERDOS. SACERDOTIUM.

Quilibet Sacerdos vi suæ Ordinationis non accipit completam potestatem absolvendi quemlibet Christianum. quod varie probatur, p. 19. n. 83. & seq.
Solvitur obiectio desumpta ex cap. 3. de Pœnit. pag. 20. n. 86. & seq.
An aliquando Ecclesia concesserit, ut quilibet Sacerdos quemlibet posset absolvere, ibid. n. 88
Unde colligatur Christum Sacerdotibus in sua Ordinatione non dare superioritatem, p. 21. n. 91
Primaria potestas absolvendi datur à Christo immediatè cuilibet Sacerdoti, ib. n. 94
Differentia inter Sacerdotem & Charularium Judicem, p. 23. n. 99
An Sacerdos possit dicere: *Ego auctoritate Pontificis te absolvo* &c. ib. n. 103
Sacerdos in Ordinatione non accipit actualem & completam jurisdictionem, ibid.
Nec omnes, nec soli Sacerdotes habent potestatem ligandi in foro externo Ecclesie, p. 18. n. 78
Quis dicendus proprius Sacerdos in Ordine ad Confessionem, p. 30. n. 132
An etiam ille, qui tantum habet delegatam potestatem, ib. n. 133. & seq.
Ex primitiva institutione Ecclesie non videntur fuisse distincti proprii Sacerdotes, p. 31. n. 135
An Sacerdotes sæculares ex consuetudine possint eligere Confessarium, p. 36. n. 161
An idem possint Sacerdotes Regulares, ib. n. 162
Quo jure quilibet Sacerdos possit absolvere à venialibus, & mortalibus ante confessis, p. 55. n. 40. & seq.
An illa potestas sit ordinaria, ibid. n. 42
Aufertur per suspensionem & excommunicationem, ibid. n. 43
Per suspensionem intellige suspensionem ab officio, pag. 56. n. 44
Sacerdos excommunicatus vitandus invalidè absolvit à venialibus, secus non vitandus, ibid. n. 47
Sacerdos nihil debet agere absque Episcopi proprii licentia, p. 66. n. 96

Hæc licentia habetur in articulo mortis etiam per peccatum reconciliatione,
Sacerdos nec audit, nec loquitur in peccato Dei, & confessione,
Quomodo intelligendi Patres, qui dicunt Sacerdos non cedere Apollolis,
Quare Sacerdotium sit Sacramentum,
Sacerdos coactè ordinatus valide confectetur, p. 101. n. 10
Vide *Ordinum singulorum officia. Ordinationis materiam, Ordinandorum etia.*

SACRAMENTUM.

Cognitio materis Sacramenti non est necessaria ad validam mandam intentionem,
Quare ad alia Sacramenta, præter Penitentiam, non requiratur jurisdictionis,
Pluris est faciendum damnatum Sacramenti, quædam sunt politica,
An Sacerdos possit dare Sacramentum illegitimo, non tenetur,
Nominè Divinorum in jure comprehenduntur Sacramentorum,
Quare potius materia unius Sacramenti respicitur actionem, quam alterius,
Ut res aliqua quidpiam significet in Sacramentum institutione publica,
Partes materis alicujus Sacramenti non debent esse coexistere physice,
Ut aliquis sit Minister Sacramenti sufficit quod habeat potestatem materiam,
Quid sit esse ordinatum Minister alicujus Sacramenti, p. 558. n. 2

SANATIO. SANARE.

Ufus doni sanationis spectavit etiam ad habebat, p. 21 n. 21
Donum sanationis erat donum speciale,
Eo Apostoli sanabant etiam cæcos & claudos,
Donum sanationis fuit temporarium,

SCANDALUM.

Nunquam debet committi peccatum ut evitetur scandalum, p. 29.

SCRIPTURA.

In Scriptura numerus pluralis scriptus ponitur pro singulari, p. 404. n. 27

SECRETUM.

Diffinitio inter secretum naturale & Sacramentum, p. 84
Vide *Sigillum*.

SENTENTIARE. SENTENTIA.

Nemo sine causæ cognitione sententiare potest, & licet Quæ sint requisita ante sententiam Sacramentalem, p. 101.

SIGILLUM CONFESSIONIS.

Difficultas Confess. levatur obligatione Sigilli, p. 101
Secundum Scotum Sacerdos tenetur ad Sigillum paratam, Divino positivo, & Ecclesiastico,
Jus Ecclesiasticum probatur ex cap. 12. de Pœnit. ibid. n. 3
Quos concernat pena ferenda sententia, ibi impeditur, p. 101
Probatur obligatio juris naturalis ex Richardo, ibid. n. 4
Arguitur contra eam probationem ex Scoto, ibid. n. 5
Responso Scoti ad rationem Richardi, p. 101
Quatuor rationes Scoti, p. 101
Quid concludat, ratio Scoti, p. 101
Secunda ratio Scoti expenditur, p. 101
An tertia ratio Scoti convincat intentum, p. 101
Quarta ratio Scoti examinatur, p. 101
Ratio Lugonis, quæ coincidit cum ultima ratione Scoti, p. 101
Occurritur objectioni,
Etsi de jure nature non foret necessarium Sigillum, conveniret à Christo præcepti,
Quare Sigillum nullam patitur exceptionem, p. 101
Existimat Lugo, Sigillum immediate coactum, p. 101
& necessitatem hujus Sacramenti, p. 101

INDEX RERVM.

Oppositum videtur significare Scotus, probans tribus rationibus, hanc obligationem esse legis Divinae positivae, p. 272 n. 24
 Expenditur prima ratio, ibid.
 Secunda ratio examinatur, ib. n. 25
 Explicatur tertia ratio, ibid.
 Sententia Vasquez, Sigillum non sequi naturaliter ex institutione Sacramenti, ib. n. 26 & seq.
 Sententiam Vasquez amplectitur Hiquaeus, ib. n. 28
 An ex obligatione naturali Sigilli bene inferatur: Ergo non potest revelari peccatum de licentia poenitentis, p. 273 n. 29
 Sententia, quae solam obligationem ex voluntate Christi superadditam agnoscit, est valde probabilis, ib. n. 32
 Deus potest dispensare in Sigillo, p. 274 n. 33
 Praeceptum positivum Sigilli habetur in traditione Ecclesiae & sensu fidelium, ib. n. 34
 Revelatio Sigilli semper est peccatum contra Religionem, ib. n. 35
 An etiam contra iustitiam, ib. & nu. seq.
 Malitia iniustitiae aliquando solum est venialis, pag. 275 n. 37
 Revelatio Sigilli triplicem potest habere malitiam mortalem, ibid.
 Objectiones contra obligationem Sigilli, & earum solutiones, ib. n. 38 & seq.
 Ex omni Confessione, quam poenitens prudenter vult esse sacramentalem, oritur Sigillum, p. 276 n. 43
 Ex quo colligatur, quod poenitens velit facere Confessionem sacramentalem, ib. n. 44
 Ex confessione solum inchoata oritur Sigillum, ib. n. 45
 An Confessarius debeat habere animum absolvendi, ad hoc ut oriatur Sigillum, p. 277 n. 46
 Qui a principio dicit se nolle audire Confessionem, secundum Suarium non obligatur Sigillo, ibid.
 Oppositum tenet Lugo, ib. n. 48
 Obiectio solvitur, ib. n. 50
 Sigillum magis pendet ab actuali voluntate poenitentis, quam Confessarii, & quare, p. 278 n. 51
 Tenetur Sigillo, qui finxit se Sacerdotem, ib. n. 52
 An oriatur Sigillum ex Confessione, quae scienter fit laico, ib. n. 53
 Solvuntur objectiones, ib. n. 54 & seq.
 Non oriatur Sigillum ex Confessione, quae fit animo irridendi Confessarium, p. 279 n. 57 & seq.
 Confessarius tenetur Sigillo, p. 279 n. 59
 An etiam interpres, ib. & nu. seq.
 Sufficit quod fit Confessio sacramentalis respectu Sacerdotis, p. 280 n. 62
 Quae interpretis eadem est ratio, Internuntii & Nuntii, p. 281 n. 65
 Confiliarius obligatur Sigillo, ib. n. 68 & seq.
 Solvuntur objectiones, p. 282 n. 71 & seq.
 Obligatio Sigilli posita est ad finem Absolutionis, p. 283 n. 74
 An Praelatus, a quo petitur licentia absolvendi a reservatis, tenetur Sigillo, ib. n. 78
 Sententia Lugonis Praelatum semper teneri obligatione Sigilli, p. 284 n. 80
 Probatio illius sententiae, ib. n. 81 & seq.
 Ex Confessione facta inferiori oritur Sigillum, p. 285 n. 86 & seq.
 Quicumque per Confessarium licet iniuste, aut casu transiens &c. venit in notitiam peccatorum, tenetur Sigillo, ib. n. 88
 Oppositum docet Sotus de illo, qui casu audivit Confessionem, p. 286 n. 89
 Quid si aliquis ex necessitate confiteatur aliis audientibus, aut per injuriam peccatum fuerit revelatum, ib. n. 90
 Quid si quis liberè confiteatur aliis audientibus, ib. n. 92
 An ipse Confessarius tali casu possit revelare peccatum, ibid. n. 93
 An ex Confessione scripta oriatur Sigillum, p. 287 n. 94
 Sententia affirmativa Malderi, quam approbat Diana, ib. n. 95

Opposita sententia Suarii, quam Lugo existimat veriorē, excepto uno aut altero casu, ib. n. 96 & seq.
 Doctrinam Lugonis amplectitur Atriaga, cum aliqua tamen exceptione, ib. n. 98
 Iudicium Auctoris, p. 288 n. 99
 Eadem est ratio scripturae antiquae & novae, ibid.
 Sicut Confessio vocalis obligat ad Sigillum, ita quoque Confessio scripta, ib. n. 100 & seq.
 Chartae, in qua scripta sunt peccata, est Confessio inchoata, ib. n. 102
 In praxi amplectenda est sententia Malderi, p. 289 n. 103
 Poenitens non obligatur Sigillo ad tacendum dicta Confessarii, ib. n. 105
 An poenitens possit negare, se dixisse aliqua peccata in Confessione, quae tamen revera dixit, ib. n. 106 & seq.

SIGILLI MATERIA.

Quid directè cadat sub Sigillum, p. 291 n. 111
 Est peccatum mortale contra Sigillum, revelare vel mortale in genere, vel unum in specie. Itemque unum veniale in specie vel multa in genere aut graviora. Est etiam aliud non intelligant id fieri ex Confessione, ib. & n. seq.
 Directa revelatio peccati nunquam est venialis ex paritate materiae, sed indirecta, ib. n. 113
 Licetè revelatur unicum peccatum veniale in genere, p. 292 n. 114 & seq.
 Casus, in quo non licet revelare peccatum veniale in genere, ib. n. 116
 An peccata publica sint materia Sigilli, ib. n. 117
 Quae ratione possit augeri infamia ex revelatione peccati publici, ib. n. 118 & seq.
 Etiam circumstantiae peccatorum cadunt sub Sigillum, p. 293 n. 120
 Etiam illa quae poenitens formidans narrat tamquam peccata, ib. n. 121
 Illicite revelantur ea, quae a poenitente dicuntur de peccata, etsi peccata non sint, ib. n. 122
 Fieri potest ut revelans votum poenitentis in Confessione detectum, indirectè peccet contra Sigillum, ib. n. 123 & seq.
 Quae sint imperfectiones naturales quae indirectè cadunt sub Sigillum, p. 294 n. 125 & seq.
 An defectus morales cadant indirectè sub Sigillum, ibid. n. 127 & seq.
 An etiam occasiones peccatorum & peccata aliena, p. 295 n. 130 & seq.
 Peccatum complicis comprehenditur Sigillo, p. 296 n. 132 & seq.
 An peccatum contomitanter narratum cadat sub Sigillo, ib. n. 135
 An possit revelari peccatum complicis sine relatione ad confitentem, ib. n. 136
 An peccata committenda cadant sub Sigillum, p. 297 n. 137
 Sententia Alenfis de hac controversia, ib. n. 138
 Displicet Auctori, nisi commode intelligatur, ib. n. 139
 Sigillum hic habet locum, quando est Confessio sacramentalis, ibid.
 Quae sint circumstantiae non odiosae, quae non cadunt sub Sigillum, p. 298 n. 141
 Illud tantum est materia Sigilli, quod revelatum reddidit Sacramentum odiosum, ib. n. 142
 Peccatum alienum publicum non videtur cadere sub Sigillum, ib. & nu. seq.
 Virtutes & revelationes non sunt materia Sigilli per se loquendo, ib. n. 144
 Per accidens possunt cadere sub Sigillum, p. 299 n. 145
 Non est liberum poenitenti obligare Confessarium ad Sigillum in quacumque re, ib. n. 146

SIGILLI EFFECTUS.

Confessarius non potest loqui de materia Sigilli, etiam cum poenitente, eo invito, p. 299 n. 1
 An Confessarius possit uti scientia praecedente vel consequente Confessionem, p. 300 n. 2 & seq.
 Consultitur Confessarius ut taceant, p. 301 n. 6
 Solvuntur objectiones ex D. Bonav. ib. n. 7 & seq.

B b b b

Quid

INDEX RERUM.

Quid dicendum de Confessario, qui revelat peccatum, non nominando personam, p. 302 n. 2
 Per se loquendo non frangit Sigillum, ib. n. 12 & seq.
 Peccat contra Sigillum qui causat vel suspicionem peccati, ibid. n. 13
 Sigillum violatur etiam factis & nutibus, ibid. n. 14
 Non licet etiam indirecta revelatio, p. 303 n. 15
 Quid sit indirecte revelare, ibid.
 Quomodo Sacerdos debeat celare peccata confitentis, ibid. n. 16
 Non potest referre peccatum, quod ex paucis penitentibus audivit, ib. n. 17
 Ne dixerit, penitentem esse talis Religionis vel Monasterii, ibid.
 An possit dicere in tali civitate regnare sodomiam, ibid. n. 18. n. & seq.
 An in tali casu incurratur poena cap. *Omnis utriusque*, p. 304 n. 20. & seq.
 Quid sentiendum de eo, qui diceret: *Talis mihi hodie confessus fuit*, ibid. n. 23
 Quid dicendum de Praelato, qui diceret: *Talis petiit a me facultatem* &c. ibid. n. 24
 An Praelatus possit dicere tali subdito: *Ego te invenit confitentem Confessario extraordinario*, p. 305 n. 25
 Quid si aliquis tertius eum invenisset, ib. & n. seq.
 Confessarius simpliciter interrogatus de peccato debet illud negare, p. 306 n. 30
 An facilius possint excusari haec verba: *Non scio*, quam illa: *Non audivi*, ibid. n. 31
 Quid dicendum, quando iudex interrogat Confessarium, an audiverit in Confessione, idque sub juramento, ib. n. 32.
 Confessionem aperiendam esse, falso adscribit Dicastrillo Gabrieli, ib. n. 33
 Sententia Gabrieli, tali casu tacendum esse, p. 307 n. 34 & seq.
 Ista sententia non est error, ib. n. 35
 Sententia Soti de hac controversia, ib. n. 36
 Communis sententia est, Confessarium tali casu absolute posse negare peccatum, p. 308 n. 37
 In tali casu Confessarius responderet ad intentionem, quam interrogatus debet habere, ibid. n. 38
 Confessarius in casu proposito non utitur restrictione pure mentali, ibid. n. 39. & seq.
 Quid faciendum Confessario, si interrogetur, an aliquem absolverit, p. 309 n. 41
 Nullatenus potest dicere: *Eum non absolvi, quia notabat resistere*, ibid. n. 42
 An possit dicere: *Quia erat capitosus*, ibid. n. 43. & seq.
 Quid dicendum de Confessario, qui non absolvit publicum peccatorem, p. 309 n. 45. & seq.
 Optimus modus respondendi in casu proposito, p. 310 n. 47.
 Non semper obligat, ibid. n. 48
 Quid si penitens audiente Confessario dicat, se non fuisse absolutum, ib. n. 49
 Confessarius potest negare schedulam ei, quem non absolvit, & tenetur negare Communionem, si est peccator publicus, ibid. n. 50
 Quis hic vocetur peccator publicus, p. 311 n. 50
 An possit Confessarius dare schedulam, ibid. n. 51
 Probat, eam posse negare, ibid.
 Contra arguitur, ib. n. 52
 Responsiones ad argumenta, ibid. n. 53. & seq.
 Casus, in quo potest negari schedula confessio male disposito, p. 312 n. 55
 Probat, Confessarium non teneri dare schedulam, ibid. n. 57
 Confessarius non tenetur evitare omnes suspensiones revelationis Confessionis, ibid. n. 59
 Confessarius non potest revelare penitentiam extraordinariam, & quae haec sit, p. 313 n. 60. & seq.
 Revelare ordinariam penitentiam nullum est peccatum. Quae haec sit, ibid. n. 62
 An unum *Miserere*, significet graviora venialia, ibid. n. 63
 Consultatur Confessarius, ut ne minimam quidem penitentiam revelent, p. 314 n. 64

Confessarius dicere potest, puerum confessum fuisse rationis, ibid. n. 64
 Per accidens potest id esse illicitum, ibid. n. 65
 An Confessarius possit dicere, penitentem fuisse confessum novum veniale, ibid. n. 66 & seq.
 Confessarius non facile debet personas confessas laudare vituperare, p. 316 n. 70
 An solvatur Sigillum per expressum confessionem penitentis, ibid. n. 72
 Quid faciat Confessor, quando confitens vult alius Confessionem suam dici, ibid. n. 73
 Est communis sententia, Confessarium peccare, si revelata de expresso confitenti penitentis, p. 316 n. 74
 Est duplex modus dandi licentiam, ibid. n. 75
 Differentia inter illos modos, ibid. n. 76
 Scetus nunquam improbat extensionem Sigilli, ibid. n. 77
 Improbat revelationem Sigilli, p. 317 n. 78
 Non debet uti notitia Sacramenti, ac si non electionis mentum, ibid. n. 79
 Celatio Confessionis per se primo concernit secretum, ibid. n. 80
 Optimum est extra Confessionem repetere sigillatim peccata, quamvis non sit necessarium, ibid. n. 81
 Sigillum non extenditur per pratumque confessionem penitentis, p. 318 n. 82
 Non semper requiritur ut expressis verbis dicat: *In Confessione*, p. 318 n. 83
 Quid faciendum, si infirmus mandet Confessionem, penitentem hoc vel illud restituar, ibid. n. 84
 Quid si licentia revelandi Confessionem, tandem extorqueatur, ibid. n. 85
 Quid si revelatio vergat in infamiam propriam, ibid. n. 86
 An sit licitum de peccatis elici in praecedentibus Confessionibus, ibid. n. 87
 Agere in sequenti, ibid. n. 88
 An una Confessio possit revelari in alia Confessione, ibid. n. 89
 Sigillum respicit tam forum externum, quam Sacramentum, ibid. n. 90
 An Confessarius possit penitentem reprehendere, etiam si auditis in praecedentibus Confessionibus, ib. n. 91
 An liceat loqui cum penitente de peccato confessum post Absolutionem, p. 320 n. 92
 An sufficiat licentia petita & non obtenta ut Confessarius penitentem de defectu commisso, p. 321 n. 93 & seq.
 Quis usus scientiae Sacramentalis dicatur gravis peccatus, & an talis usus sit licitus, p. 322 n. 94
 Quando proprie reveletur confessio, p. 323 n. 95
 Non licet post mortem penitentis peccata revelare, p. 324 n. 96
 Quid dicendum de Sacerdote, declinante in confessione, p. 325 n. 97
 Possit declinare mortem, immo teneri excommunicari, ibid. n. 122
 An illa declinatio mortis sit indirecta revelatio, p. 327 n. 127. & seq.
 Haec declinatio non significat Confessionem, p. 328 n. 128 & seq.
 Quid si penitens a confessoris occidente forte, ibid. n. 129 & seq.
 Quid si penitens dicat Confessario: *Ego vultis*, p. 330 n. 143. & seq.
 Quid si soleam ei confiteri, & dicat mihi, se confessorum, p. 331 n. 144 & seq.
 Quid faciendum Sacerdoti, cognoscens penitentem, p. 332 n. 145 & seq.
 Quid dicendum de praxi aliquorum, quae absolutionem propriam peccati, p. 333 n. 146 & seq.
 Quid dicendum de praxi aliquorum venientem ad Confessionem, p. 334 n. 147 & seq.
 Quadruplices sunt actus ingrati penitentis, p. 335 n. 148 & seq.
 An liceant actus quarti generis, p. 336 n. 149 & seq.
 Enumerantur aliqui particulares actus, p. 337 n. 150 & seq.
 Non licet penitentem punire in corpore propter peccatum vel officio, ad quod jam habet jus, p. 338 n. 151 & seq.

INDEX RERUM.

An iudex possit procedere contra confessum Sacramentaliter, quando crimen est factum publicum per Confessorem, pag. 334 n. 160

An Prælati possit ex scientia confessionali contra aliquem instituire inquisitionem particularem, ibid. n. 162

An oporteat Confessarium etiam occasiones quidpiam suscipiendi de penitente vitare, ibid. n. 164

Facilius excusantur occasiones negativæ, quàm positivæ, ib. Quæ sint occasiones positivæ, pag. 335 n. 165

Licet aliquando ex Confessione denegare suffragium indigno &c. ibid. n. 166

Prohibentur Superioribus Regularium illi actus, qui spectant ad externam gubernationem, ibid.

Bulla Clem. 8. qua prohibentur, p. 333 n. 157

Quomodo illi actus possint per Pontificem prohiberi, si ex natura rei sint liciti, p. 335 n. 167, & seq.

Obligetur Clem. 8. non fuisse locum generaliter, p. 336 n. 174

Superior potest uti scientiâ Confessionis in iis, quæ sunt favorabilia, scdus in odiosis, p. 337 n. 176

Generalis Societ. Jesu, Claudius Aquaviva prohibuit doceri, Confessarium posse uti notitia Confessionis ad externam gubernationem, ib. n. 177

Quod præceptum non expiravit morte præcipientis, ibid.

Prima ratio pro illa sententia, quæ est favorabilior Sacramento & penitentibus, ib. n. 178 & seq.

Malderus tenet hanc tanquam probabilior, quando non possunt prætexi aliæ causæ, p. 338 n. 180

Contra arguitur, ib. n. 181

An Lugo contravenerit Decreto Aquavivæ, ib. n. 182

An omnis ille usus scientiæ confessionalis sit illicitus, qui reddit Sacramentum odiosum, ib. n. 183

Probat ut id esse incertum, p. 339 n. 184

Putat Dicastillo consultum fore, omnibus Confessoribus præcipere, ne utantur scientiâ confessionali ad externam gubernationem, ib. n. 185

Opposita sententia non miscet forum sacramentale cum foro publico, ib. n. 186

Quid doceat ista sententia, ib. n. 187

Nullo casu licet vitare excommunicatum, quando alii inde cognoscere peccatum, ibid.

Probat ut ex cap. 2. de Offic. Ord. & cap. 24. de Sent. excom. ib. n. 188

Sed hoc cap. non loquitur de scientia confessionali, p. 340 n. 189

Respondetur ad aliud cap. ib. n. 190

An Confessarius ex notitia Confessionis possit penitenti indigno negare Eucharistiam? Suadetur pars affirmans variis argumentis, ib. n. 192

Videtur esse D. Bonaventuræ, ibid. n. 193

A Suario vocatur probabilis, quàmvis contraria videatur ei securior, p. 341 n. 194

Obiectio, ib. n. 195, & seq.

An Confessarius, quem novit ex Confessione excommunicatum, possit in ipsa Confessione vitare, ib. n. 197, & seq.

Confessarius potest sibiinde præcipere famulo in Confessione, ut exeat domo, aut reddat clavem sermii, pag. 342, n. 201

Quid faciendum, quando Confessarius novit ex Confessione, Ecclesiam esse violatam, ibid. n. 202

Esset omittendum Sacrum, quando id fieri posset absque pudore aut alio damno penitentis, p. 343 n. 203

Quid si afficeretur pudore, ib. n. 204

An ex scientia Confessionis liceat aliquando indignum amovere ab officio? Affirmat Scotus, ib. n. 205

Ante Scotum docuit hanc sententiam D. Bonavent. ibid. n. 206

P. obario, ibid.

Resp. Adversariorum, contra quam arguitur, p. 344 n. 207, & seq.

Obiectio ex Trident. solvitur, ib. n. 209

Tamen Superior potest uti scientiâ confessionali ad externam gubernationem, adhuc satis provium foret fragilitati humanæ, ib. n. 210

Quare ille usus sit Superioribus prohibitus, ib. n. 211

Sententia Malderi de hac controversia, ib. n. 212

Navarus docet, tali casu eligentem indignum incurere penam suspensionis, & probat ex cap. 7. & 25. de Elect. p. 345 n. 214

Occurritur objectioni, p. 345 n. 215

Jura allegata non videntur attendisse ad scientiam Confessionis, ibid. n. 216

Raro evenit, ut Superior ex sola Confessione noverit capacitatem subditi, p. 346 n. 217

Potius dimidianda Confessio, quàm in Confessione proferendum peccatum alterius sibi confessum, ibid. n. 219

Respondetur ad rationes Soti in contrarium, ibid. n. 220, & seq.

SOCIETAS JESU.

In Societate Jesu Prælati designantur certi Confessarii reservatorum, p. 195 n. 32

Quomodo illa designatio non repugnet juri communi, ibid.

Explicatio juris communis ex Suario, ib. n. 33

Explicatio Dicastillonis, ib. n. 34

Diana putat, illi juri non esse derogatum in suo Ordine contra Peregrinum, p. 196 n. 35

Modus derogandi illi juri, ib. n. 36

Privilegium aliquod concessum Societati Jesu à Greg. 13. p. 244 n. 269

An ei derogatum sit per Bullam Urb. 8. Cum sciet accepimus, ib. n. 270

Refertur hæc Bulla, ib. & n. seq.

Cur Clerici Societatis Jesu non examinentur ante Ordinationem, p. 633 n. 121

SPONSALIA.

Ex Sponsalibus conditionalibus non oritur impedimentum publicæ honestatis, p. 607 n. 243

SUBDIACONUS. SUBDIACONATUS.

Officium Subdiaconi, p. 521 n. 3

Ab initio Ecclesiæ licitum fuit Subdiaconis tangere vasa sacra, p. 532 n. 58

Quomodo intelligendum Conc. Laodicenum, quod videtur oppositum statuere, ib. n. 57

Subdiaconatus fuit institutus tempore Apostolorum, p. 491 n. 79

Vide Ordinum numerus, Ordinationis materia & forma, Ordibus annexa continentia.

SUPERIOR.

Superior & subditi sunt correlativa, p. 23 n. 101

Officium Superioris per se non est causa sufficiens dimittendi Confessionem, p. 201 n. 62

Superior semper valide negat licentiam absolventi à retervatis, p. 257 n. 318 & seq.

Superior aliquando justè negat eam licentiam, p. 259 n. 330

Aliquando tenetur eam negare, p. 260 n. 332

Quando Superior tenetur eam dare, ib. n. 333

Non dando aliquando peccat contra justitiam, ib. n. 334 & seq.

Saltem ex charitate tenetur condescendere, p. 261 n. 337

Superior debet esse facilis in concedenda illa facultate, ib. n. 339

Non semper debet Superior dare facultatem illi, quem penitens petit, ib. n. 340 & seq.

Penitens plerumque non habet absolutam voluntatem non confitendi Superiori, p. 262 n. 343

An facultas fraude. vi aut metu à Superiori extorta valeat, ib. n. 344

Vide Prælati.

SUSPENSIO. SUSPENSUS.

An sit distinctio inter suspensionem ab officio & à jurisdictione, p. 56 n. 45

Suspensus in articulo mortis habet jurisdictionem activam, p. 61 n. 66

SUSTENTATIO.

Vide Ordinandorum titulus sustentationis.

Bbb bb 2

TABEL-

INDEX RERVM.

T

TABELLIO.
 Tabellio unius civitatis fidem facit ubique, p. 127 n. 135
TACITURNITAS.
 Vide *Confessarius*.

TACTUS.
 Quælibet pars corporis est sensorium tactus, p. 419 n. 106
 Vide *Ordinationis materia & forma*.

TESTATOR. TESTAMENTUM.
 Per voluntatem testatoris acquiritur legatum ignorantis, p. 86 n. 190
 Quod legatum vel libertas per testamentum acquiritur ignorantis, juris positivi est, ib. n. 191
 Nullum jus prohibet post Extr. Unctionem facere testamentum, p. 455 n. 88

TITULUS COLORATUS.
 Quis sit titulus coloratus, p. 71 n. 116
 Existente titulo colorato, cum communi errore, valet Absolutio Sacramentalis, p. 72 n. 119
 A quo Judex coloratus habeat suam potestatem, ib. n. 120
 An hæc doctrina concernat judicem delegatum ad unam solum causam, ibid.
 Perinde est, si delegatio sit invalida ob occultum vitium delegati, siue ob vitium electi, ib. n. 121
 Titulus coloratus non sufficit cum errore solius Principis aut penitentis, sed debet esse error communis & probabilis, ib. n. 122 & seq.
 Duplex responsio ad aliquam objectionem ex cap. 54. de Elect. p. 73 n. 124 & seq.
 Non est hic distinguendum inter excommunicationem, & alia impedimenta, ib. n. 126
 Impedimentum excommunicationis sustulit Ecclesia per Extrav. *Ad curanda*, ib. n. 127
 Habens titulum coloratum graviter peccat absolvendo extra necessitatem, p. 74 n. 128
 Peccat penitens, qui absque justa causa petit absolutionem à tali iudice, ib. n. 129
 An tali casu deficiat jurisdictio, ibid.
 An sufficit error communis absque titulo colorato, ibid. n. 131 & seq.
 Quid sit titulus, ab initio à Superiore collatus, cessavit ob aliquam causam, p. 75 n. 135
 Quid si ipso facto ob crimen foret privatus beneficio & possessione, ib. n. 136

TONSURA.
 An ante septennium possit conferri i. Tonsura, p. 620 n. 52
 An sit peccatum mortale suscipere Tonsuram secularis iudicii fugendi fraude, p. 628 n. 94
 Quid dicendum de Episcopo, qui illi confert Tonsuram, p. 632 n. 113
 An Episcopus possit alteri delegare collationem i. Tonsuræ, p. 663 n. 281
 An collatio i. Tonsuræ sit actus Pontificalis, p. 664 n. 284
 Vide *Ordinandorum etas. Ordinandorum prohibita & literatura. Ordinum numerus*.

V

VAGUS.
 Vagus soli Parocho illius loci in quo existit, potest confiteri, p. 39 n. 177
 Quis sit vagus seu vagabundus, ibid. Item p. 198 n. 47
 In vagis actualis habitatio succedit loco domicili, p. 40 n. 179
 Parochus loci tenetur ex officio audire Confessionem vagabundi, ib. n. 180 & seq.
 Vagus subjacet reservationi Episcopi, cujus subditio constituitur, p. 198 n. 47 & seq.

VENDERE.
 Res uni vendita ante traditionem potest alteri validè vendi, secus post traditionem, p. 141 n. 196

VERITAS.
 Triplex est veritas vitæ, justitiæ, & disciplinæ, p. 366 n. 93.

VICARIUS. VICARIA.

Titulo Vicariæ temporalis aut similibus neco potest ordinaris, p. 641 n. 163
 Vide *Parochus. Parni. Sacri. Ministri approbatio*

VIDUÆ.
 Olim erat status viduarum distinctus à Discontinuis, p. 101 n. 32
 De talibus viduis loquitur Apostolus 1. Timoth. 5. p. 101 n. 33
 Ex Duplici motivo fiebat electio iherum viduarum, ib. n. 33

UNCTIO.
 Vide *Extreme Unctionis materia proxima. Ordinationis materia & forma*.

VOTUM.

Non repugnat dispensationem voti fieri in initio, p. 185 n. 185
 Papa potest sibi reservare dispensationem in voto tertio, p. 175 n. 175
 Votum dubium materiæ reservat non est reservatum, p. 137 n. 137
 Sive sit dubium juris, siue facti, ib. n. 137
 An votum dubie reservatum, tenet dispensatum, si forte appareat certum, cursim debet dispensari, p. 137 n. 137
 Quid si stante dubio non dispensetur, p. 137 n. 137
 Aliqui putant consistere votum tacitum cum voluntate novendi, p. 137 n. 137
 Animus novendi est omnino de essentia voti, ibid.
 Plures DD. asserunt votum, gravi metu iustis circumstantiis esse invalidum jure Ecclesiastico, p. 137 n. 137
 Coniunct existimatur esse irritum jure nature, ibid. n. 137
 An sit indignum Deo acceptare tale votum, ibid. n. 137
 Probatur non esse indignum, ibid. n. 137
 Acceptatio voti non est propriè causa obligandi, p. 137 n. 137
 Aliud argumentum pro sententia Coniuncti esse irritum, p. 137 n. 137
 An valeat hic argumentum à juramento ad votum, p. 137 n. 137
 Coniunct aut esse maxumam differentiam, ibid. n. 137
 Responsio, ibid. n. 137
 Ostenditur paritas inter juramentum & votum, ibid. n. 137
 Vide *Metus. Ordinis annexa continentia*.

W

WALDENSIIS.

Vide *Extr. Vult. Minister.*
WICLEF.
 Redarguit mendacium Wicleffii silentis. Chatham expressisse horam vel formam, quæ licet à iudice non dotes instituit, p. 510 n. 170
 Error Wicleffii, Episcopum non esse Superiorem, p. 510 n. 170
 Wicleff malè intellexit illa verba Apostoli, *Opere Episcopi*, &c. ut ostendit Waldensis ex S. Hieron. p. 463 n. 170 & seq.
 Vide *Ordinis annexa continentia*.

WIGGERS.

Vide *Extr. Vult. Minister.*

X

XYSTUS V.

In motu proprio Xysti 5. contra Clericos male tractantes reservat peccatum sine excommunicatione, p. 101 n. 32
 Hic motus Xysti 5. non est totaliter revocatus per Sixtum 4. ib. n. 165
 Ex eodem motu Xysti 5. probatur reservationem peccati etiam immediate cadere in ipsam culpam, p. 101 n. 32
 Xystus 5. Bulla 87. & 91. derogat Conc. Tridentino præsertim ejus mentione, p. 101 n. 32
 An hoc sit contra reverentiam debitam illi Concilio, p. 101 n. 32
 Xystus 5. speciali constitutione præcepit Clericos non Tonsuræ, p. 101 n. 32

FINIS.